

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TENERIANA

PLATO
EPISTVLAE

EDIDIT
J. MOORE-BLUNT

B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1985

Sächsische

60	8°
----	----

1642

Landesbibl.

ACADEMIE DER WISSENSCHAFTEN
LEIPZIG
IN DER GEBIETHEN DER ARCHÄOLOGIE

LEIPZIG

LEIPZIGER UNIVERSITÄT
BIBLIOTHEK
SCHRIFTEN DER GRIECHISCHEN UND RÖMISCHEN
LEHRSTUHL

LEIPZIGER UNIVERSITÄT
BIBLIOTHEK

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1985

PLATONIS EPISTVLAE

RECOGNOVIT

JENNIFER MOORE-BLUNT

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1985

Bibliotheca
scriptorum Graecorum et Romanorum
Teubneriana

ISSN 0233-1160

Redaktor: Günther Christian Hansen

Redaktor dieses Bandes: Günther Christian Hansen

[Plato]
✓

P

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1985

1. Auflage

VLN 294/375/16/85 · LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig,

Betrieb der ausgezeichneten Qualitätsarbeit, III/18/97

Bestell-Nr. 666 244 8

02850

Διατρίψας ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον καὶ διοικῶν τὴν ὑμετέραν
 ἀρχὴν πεπιστευμένος πάντων μάλιστα, τὰς ὠφελίας ὑμῶν λαμβανόντων,
 5 τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς οὕσας ὑπέμενον· ἤδη γὰρ ὅτι τῶν ὠμοτέρων οὐδὲν
 ἐμοῦ συνεθέλοντος ὑμῖν δόξει πεποῶχθαι· πάντες γὰρ οἱ συμπολιτευόμε-
 νοι μεθ' ὑμῶν ὑπάρχουσί μοι μάρτυρες, ὧν ἐγὼ πολλοῖς συνηγωνισάμην, Β
 ἀπολύσας αὐτοὺς οὐ σμικρᾶς ζημίας. αὐτοκράτωρ δὲ πολλάκις τὴν ὑμε-
 τέραν πόλιν διαφυλάξας ἀπεπέμφθην ἀτιμότερον ἢ πτωχὸν ὑμῶν ἀπο-
 10 στελλόντων προσήκει καὶ κελευόντων ἐκπλεῦσαι, τοσοῦτον παρ' ὑμῖν δια-
 τρίψαντα χρόνον. ἐγὼ μὲν οὖν περὶ ἑμαυτοῦ βουλευέσομαι τὸ λοιπὸν τρόπον
 ἀπανθρωπότερον, σὺ δὲ

τοιοῦτος ὢν τύραννος οἰκήσεις μόνος.

τὸ δὲ χρυσίον τὸ λαμπρὸν, ὅπερ ἔδωκας εἰς ἀποστολήν, ἄγει σοι Βακχεῖος C
 15 ὁ τὴν ἐπιστολήν φέρων· οὔτε γὰρ ἐφόδιον ἐκεῖνό γ' ἦν ἱκανὸν οὔτε πρὸς
 τὸν ἄλλον βίον ξυμφέρον, ἀδοξίαν δὲ πλείστην μὲν τῷ διδόντι σοὶ παρα-
 σκευάζον, οὐ πολλῶ δὲ ἐλάττω κάμοι τῷ λαμβάνοντι, διόπερ οὐ λαμβάνω.
 σοὶ δ' οὐδὲν διαφέρει δῆλον ὅτι καὶ λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον, ὥστε
 κομισάμενος ἄλλον τινὰ τῶν ἐταίρων θεράπευσον ὥσπερ ἐμέ· καγὼ γὰρ D
 20 ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευμαι. καί μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου (fr. 956) κατὰ
 καιρὸν ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων

εὗξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.

ὑπομνήσαι δέ σε βούλομαι διότι καὶ τῶν ἄλλων τραγωδιοποιῶν οἱ πλεῖ-

στοι, ὅταν ὑπό τινος ἀποθνήσκοντα τύραννον εἰσάγωσιν, ἀναβοῶντα ποιούσιν (TGF adesp. 347).

310 φίλων ἔρημος, ὦ τάλας, ἀπόλλυμαι.

χρυσίου δὲ σπάνει ἀπολλύμενον οὐδείς πεποίηκεν. κάκεινο δὲ τὸ ποίημα (PLG III⁴ adesp. 138) τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ. 5
οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελπίστῳ βίῳ,
οὐδ' ἀδάμας οὐδ' ἀργύρου κλῖναι πρὸς ἄνθρωπον δοκιμαζόμεν'
ἀστράπτει πρὸς ὄψεις.
οὐδὲ γαίας εὐρυπέδου γόνιμοι βροίθοντες αὐτάρκεις γυνῆαι,
ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις. 10

B ἔρρωσο, καὶ γίγνωσκε τοσοῦτον ἡμῶν διημαρτηκῶς, ἵνα πρὸς τοὺς ἄλλους βέλτιον προσφέρῃ.

B'

Πλάτων Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

Ἦκουσα Ἀρχεδήμου ὅτι σὺ ἠγῆ χρῆναι περὶ σοῦ μὴ μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν 15
ἀγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδεῖους τοῦ φλαυρόν τι ποιεῖν ἢ λέγειν
C περὶ σέ. Δίωνα δὲ μόνον ἐξαίρετον ποιῆ. οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, τὸ
Δίωνα ἐξαίρετον εἶναι, ὅτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδεύων· εἰ γὰρ
ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῶν τε ἄλλων καὶ σοῦ καὶ Δίωνος, πλείω ἂν ἦν ἡμῖν τε
πᾶσιν ἀγαθὰ τοῖς τε ἄλλοις Ἑλλησιν, ὡς ἐγὼ φημι. νῦν δὲ μέγας ἐγὼ εἶμι 20
ἐμαντὸν παρέχων τῷ ἐμῷ λόγῳ ἐπόμενον. καὶ ταῦτα λέγω ὡς οὐχ ὑγιές
τι Κρατιστόλου καὶ Πολυξένου πρὸς σέ εἰρηκότων, ὧν φασὶ λέγειν τὸν
D ἕτερον ὅτι ἀκούοι Ὀλυμπίασι πολλῶν τινῶν τῶν μετ' ἐμοῦ σε κακηγο-
ρούντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ ἀκούει· ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρῆ
δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὕτωςί σε ποιεῖν τοῦ λοιποῦ, ὅταν τι τοιοῦτον λέγῃ τις 25
περὶ ἡμῶν τινος, γράμματα πέμψαντα ἐμὲ ἐρέσθαι· ἐγὼ γὰρ τάληθῆ
λέγειν οὔτε ὀκνήσω οὔτε αἰσχυνοῦμαι.

Ἐμοὶ δὲ δὴ καὶ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὕτωςί τυγχάνει ἔχοντα· οὔτε

αὐτοὶ [ἄν] ἀγνώτες ἔσμεν οὐδενὶ Ἑλλήνων ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὔτε ἡ συνουσία
 ἡμῶν σιγᾶται. μὴ λανθανέτω δέ σε ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθή- E
 σεται· τοιοῦτοι οἱ παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν, ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγενημέ-
 νην οὐδ' ἠρέμα. τί οὖν δὴ λέγω νυνί; ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος. πέφυκε
 5 ξυνιέναι εἰς ταῦτ' οὐκ ἀφρονήσις τε καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ ταῦτ' ἄλληλα αἰεὶ
 διώκει καὶ ζητεῖ καὶ ξυγγίγνεται· ἔπειτα καὶ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσιν περὶ
 τούτων αὐτοὶ τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ἔν τε ἰδίαις συνου-
 σίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν. οἷον καὶ περὶ Τέρονος ὅταν διαλέγωνται ἄν- 311
 θρωποι καὶ Πανσανίου τοῦ Λακεδαιμονίου, χαίρουσι τὴν Σιμωνίδου
 10 ξυνουσίαν παραφέροντες, ἃ τε ἔπραξεν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· καὶ Περίαν-
 δρον τὸν Κορίνθιον καὶ Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ὑμνεῖν εἰώθασιν ἅμα, καὶ
 Περικλέα καὶ Ἀναξαγόραν, καὶ Κροῖσον αὖ καὶ Σόλωνα ὡς σοφοὺς καὶ
 Κῦρον ὡς δυνάστην. καὶ δὴ ταῦτα μιμούμενοι οἱ ποιηταὶ Κρέοντα μὲν καὶ
 Τειρεσίαν συνάγουσιν, Πολύειδον δὲ καὶ Μίνω, Ἀγαμέμνονα δὲ καὶ B
 15 Νέστορα καὶ Ὀδυσσεά καὶ Παλαμῆδη — ὡς δ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ Προμηθεά
 Διὶ ταύτῃ πη συνῆγον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι — τούτων δὲ τοὺς μὲν εἰς
 διαφορὰν, τοὺς δ' εἰς φιλίαν ἀλλήλοις ἰόντας, τοὺς δὲ τοτὲ μὲν εἰς φιλίαν,
 τοτὲ δ' εἰς διαφορὰν, καὶ τὰ μὲν ὁμονοοῦντας, τὰ δὲ διαφορομένους
 ἄδουσι. πάντα δὴ ταῦτα λέγω τόδε βουλόμενος ἐνδείξασθαι, ὅτι οὐκ, ἐπει-
 20 δὴν ἡμεῖς τελευτήσωμεν, καὶ οἱ λόγοι οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται· C
 ὥστ' ἐπιμελητέον αὐτῶν ἔστιν. ἀνάγκη γάρ, ὡς ἔοικε, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ
 ἔπειτα χρόνου, ἐπειδὴ καὶ τυγχάνουσιν κατὰ τινα φύσιν οἱ μὲν ἀνδραπο-
 δωδέστατοι οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ, οἱ δ' ἐπιεικέστατοι πᾶν ποιοῦντες
 ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὖ ἀκούσωσιν. ὁ δὴ καὶ ἐγὼ τεκμήριον
 25 ποιοῦμαι ὅτι ἔστιν τις αἴσθησις τοῖς τεθνεῶσιν τῶν ἐνθάδε· αἱ γὰρ βέλ-
 τισται ψυχαὶ μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν, αἱ δὲ μοχθηρόταται οὐ D
 φασι, κυριώτερα δὲ τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν μαντεύματα ἢ τὰ τῶν μῆ. οἶμαι
 δ' ἔγωγε τοῖς ἔμπροσθεν, περὶ ὧν λέγω, εἰ ἐξείη αὐτοῖς ἐπανορθώσασθαι
 τὰς αὐτῶν συνουσίας, πάνυ ἂν σπουδάσαι ὥστε βελτίω λέγεσθαι περὶ

αὐτῶν ἢ νῦν. τοῦτο οὖν ἡμῖν ἔτι, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ἕξεστιν, εἴ τι ἄρα μὴ
καλῶς πέπρακται κατὰ τὴν ἔμπροσθεν συνουσίαν, ἐπανορθώσασθαι καὶ
E ἔργῳ καὶ λόγῳ· περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημι ἐγὼ τὴν ἀληθινὴν δόξαν ἔσε-
σθαι καὶ λόγον ἡμῶν μὲν ὄντων ἐπιεικῶν βελτίω, φαύλων δὲ τοῦναντίον.
καίτοι περὶ τούτου ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον πράττοι- 5
μεν, οὐδ' ἀμελοῦντες ἀσεβέστερον.

Ὡς δὴ δεῖ γίνεσθαι, καὶ τὸ δίκαιον ἢ ἔχει, ἐγὼ φράσω. ἦλθον ἐγὼ εἰς
Σικελίαν δόξαν ἔχων πολὺ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαφέρειν, βουλόμενος δὲ
312 ἔλθῶν εἰς Συρακούσας συμμάρτυρα λαβεῖν σέ, ἵνα μοι τιμῶτο φιλοσοφία
καὶ παρὰ τῷ πλήθει. τοῦτο δ' οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη. τὸ δ' αἴτιον οὐ λέγω 10
ὅπερ ἂν πολλοὶ εἴποιεν, ἀλλ' ὅτι ἐφαίνου οὐ πάνυ ἐμοὶ πιστεύειν σὺ,
ἀλλ' ἐμὲ μὲν πως ἀποπέμψασθαι ἐθέλειν, ἑτέρους δὲ μεταπέμψασθαι, καὶ
ζητεῖν τὸ πρᾶγμα τί τὸ ἐμόν ἐστιν, ἀπιστῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· καὶ οἱ ἐπὶ
τούτοις βοῶντες πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες ὡς σὺ ἐμοῦ μὲν καταπεφρόνηκας,
B ἄλλα δ' ἐσπούδακας. ταῦτα δὴ διαβεβόηται. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα δίκαιόν 15
ἐστι ποιεῖν, ἄκουε, ἵνα σοι καὶ ἀποκρίνωμαι ὁ σὺ ἐρωτᾶς, πῶς χρὴ ἔχειν
ἐμὲ καὶ σέ πρὸς ἀλλήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας καταπεφρόνηκας, ἔαν
χαίρειν, εἰ δὲ παρ' ἑτέρου ἀκήκοας ἢ αὐτὸς βελτίονα εὔρηκας τῶν παρ' ἐμοί,
ἐκεῖνα τίμα· εἰ δ' ἄρα τὰ παρ' ἡμῶν σοι ἀρέσκει, τιμητέον καὶ ἐμὲ μά-
C λιστα. νῦν οὖν, ὡσπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, σὺ καθηγοῦ, ἔφομαι δὲ ἐγὼ· τιμώμε- 20
νος μὲν γὰρ ὑπὸ σοῦ τιμήσω σέ, μὴ τιμώμενος δὲ ἡσυχίαν ἔξω. ἔτι δὲ σὺ
μὲν ἐμὲ τιμῶν καὶ τούτου καθηγούμενος φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν, καὶ
αὐτὸ τοῦτο, ὅτι διεσκόπεις καὶ ἄλλους, πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὡς
φιλοσόφῳ ὄντι. ἐγὼ δὲ σέ τιμῶν μὴ τιμῶντα πλοῦτον δόξω θαυμάζειν τε
καὶ διώκειν, τοῦτο δ' ἴσμεν ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐ καλὸν ἔχει· ὡς δ' ἐν 25
κεφαλαίῳ εἰπεῖν, σοῦ μὲν τιμῶντος ἀμφοτέροις κόσμος, ἐμοῦ δὲ ὄνειδος
D ἀμφοῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα.

Τὸ δὲ σφαιρίον οὐκ ὀρθῶς ἔχει· δηλώσει δὲ σοι Ἀρχέδημος, ἐπειδὴν
ἔλθῃ. καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦδε, ὁ τούτου τιμιώτερόν τ' ἐστὶν καὶ θειότερον,
καὶ μάλα σφόδρ' αὐτῷ δηλωτέον, ὑπὲρ οὗ σὺ πέπομφας ἀπορούμενος. 30
φής γὰρ δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ ἱκανῶς ἀποδεδείχθαι σοι περὶ τῆς

τοῦ πρώτου φύσεως. φραστέον δὴ σοι δι' αἰνιγμῶν, ἵν' ἂν τι ἢ δέλτος ἢ
 πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνοὺς μὴ γνῶ. ὧδε γὰρ ἔχει. περὶ
 τὸν πάντων βασιλέα πάντ' ἐστὶ καὶ ἐκείνου ἔνεκα πάντα, καὶ ἐκεῖνο αἴτιον E
 ἀπάντων τῶν καλῶν· δεύτερον δὲ περὶ τὰ δεύτερα, καὶ τρίτον περὶ τὰ
 5 τρίτα. ἢ οὖν ἀνθρωπίνη ψυχὴ περὶ αὐτὰ ὁρέγεται μαθεῖν ποῖ' ἅττα ἐστίν,
 βλέπουσα εἰς τὰ αὐτῆς συγγενῆ, ὧν οὐδὲν ἱκανῶς ἔχει. τοῦ δὴ βασιλέως 313
 περὶ καὶ ὧν εἶπον, οὐδὲν ἐστὶν τοιοῦτο. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἢ ψυχὴ φησιν·
 ἀλλὰ ποῖόν τι μὴν; τοῦτ' ἐστίν, ὃ παῖ Διονυσίου καὶ Δωρίδος, τὸ ἐρώτημα
 ὁ πάντων αἰτιόν ἐστὶν κακῶν, μᾶλλον δὲ ἢ περὶ τούτου ὧδὶς ἐν τῇ ψυχῇ
 10 ἐγγιγνομένη, ἣν εἰ μὴ τις ἐξαιρεθήσεται, τῆς ἀληθείας ὄντως οὐ μὴ ποτε
 τύχῃ. σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς δάφναις αὐτὸς ἔφησθα
 ἐννενοηκέναί καὶ εἶναι σὸν εὖρημα· καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι τοῦτο εἰ φαίνοιτό B
 σοι οὕτως ἔχειν, πολλῶν ἂν εἴης λόγων ἐμὲ ἀπολελυκῶς. οὐ μὴν ἄλλω γέ

ποτ' ἔφην ἐντετυχηκέναι τοῦθ' εὐρηκότι, ἀλλὰ ἡ πολλή μοι πραγματεία
περὶ τοῦτ' εἶη· σὺ δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας του, τάχα δ' ἂν θεία μοίρα κατὰ
τοῦθ' ὀρμήσας, ἔπειτα αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ὡς ἔχων βεβαίως οὐ κατέδη-
σας, ἀλλ' ἄττει σοι τοτὲ μὲν οὕτως, τοτὲ δὲ ἄλλως περὶ τὸ φανταζόμενον,
C τὸ δὲ οὐδὲν ἐστὶν τοιοῦτον. καὶ τοῦτο οὐ σοὶ μόνω γέγονεν, ἀλλ' εὖ ἴσθι 5
μηδένα πώποτε μου τὸ πρῶτον ἀκούσαντα ἔχειν ἄλλως πως ἢ οὕτως
κατ' ἀρχάς, καὶ ὁ μὲν πλείω ἔχων πράγματα, ὁ δὲ ἐλάττω, μόγις ἀπαλ-
λάττονται, σχεδὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα.

Τούτων δὴ γεγονότων καὶ ἐχόντων οὕτω, σχεδὸν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν
εὐρήκαμεν ὁ σὺ ἐπέστειλας, ὅπως δεῖ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ 10
βασανίζεις αὐτὰ ξυγγιγνόμενός τε ἄλλοις καὶ παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν
D ἄλλων καὶ αὐτὰ καθ' αὐτά, νῦν σοι ταῦτά τε, εἰ ἀληθῆς ἢ βάσανος, προσ-
φύσεται, καὶ οἰκειὸς τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔση. πῶς οὖν αὐτά τ' ἔσται καὶ
πάντα ἃ εἰρήκαμεν; τὸν Ἀρχέδημον νῦν τε ὀρθῶς ἐποίησας πέμψας, καὶ
τὸ λοιπόν, ἐπειδὴν ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ ἀπαγγείλῃ τὰ παρ' ἐμοῦ, μετὰ ταῦτα 15
ἴσως ἄλλαι σε ἀπορίαι λήφονται. πέμψεις οὖν αὐθις, ἂν ὀρθῶς βουλεύῃ,
παρ' ἐμὲ τὸν Ἀρχέδημον, ὁ δ' ἐμπορευσάμενος ἤξει πάλιν· καὶ τοῦτο ἔαν
E δις ἢ τρις ποιήσῃς καὶ βασανίσῃς τὰ παρ' ἐμοῦ πεμφθέντα ἱκανῶς, θαυ-
μάζοιμ' ἂν εἰ μὴ τὰ νῦν ἀπορούμενα πολὺ σοὶ διοίσει ἢ νῦν. θαρροῦντες
οὖν ποιεῖτε οὕτως· οὐ μὴ γάρ ποτε τῆς ἐμπορίας ταύτης οὔτε σὺ στείλῃς 20
314 οὔτε Ἀρχέδημος ἐμπορεύσεται καλλίω καὶ θεοφιλεστέραν. εὐλαβοῦ μέντοι
μὴ ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους· σχεδὸν γάρ, ὡς ἐμοὶ
δοκεῖ, οὐκ ἔστιν τούτων πρὸς τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα,
οὐδ' αὖ πρὸς τοὺς εὐφρεῖς θαυμαστότερά τε καὶ ἐνθουσιαστικώτερα.
πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ ἀεὶ ἀκουόμενα καὶ πολλὰ ἔτη, μόγις ὥσπερ 25
χρυσὸς ἐκκαθαίρεται μετὰ πολλῆς πραγματείας. ὁ δὲ θαυμαστὸν αὐτοῦ
γέγονεν, ἀκουσον. εἰσὶν γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα ἀκηκοότες καὶ πλείους, δυνα-
B τοὶ μὲν μαθεῖν, δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι καὶ βασανίσαντες πάντῃ πάντως
κρίναι, γέροντες ἤδη καὶ οὐκ ἐλάττω τριάκοντα ἐτῶν ἀκηκοότες, οἳ νῦν

ἄρτι σφίσι φασὶν τὰ μὲν τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι νῦν πιστότατα
καὶ ἐναργέστατα φαίνεσθαι, ἃ δὲ τότε πιστότατα, νῦν τοῦναντίον. πρὸς
ταῦτ' οὖν σκοπῶν εὐλαβοῦ μή ποτέ σοι μεταμελήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως
ἐκπεσόντων. μεγίστη δὲ φυλακὴ τὸ μὴ γράφειν ἀλλ' ἐκμανθάνειν· οὐ γὰρ
5 ἔστιν τὰ γραφέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτα οὐδὲν πώποτε ἐγὼ περὶ
τούτων γέγραφα, οὐδ' ἔστιν σύγγραμμα Πλάτωνος οὐδὲν οὐδ' ἔσται,
τὰ δὲ νῦν λεγόμενα Σωκράτους ἐστὶν καλοῦ καὶ νέου γεγονότος. ἔρρωσο
καὶ πείθου, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις ἀναγνοὺς
κατάκαυσον.

10 Ταῦτα μὲν ταύτη. περὶ δὲ Πολυξένου ἐθαύμασας ὅτι πέμπαιμί σοι·
ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Λυκόφρονος καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρὰ σοὶ ὄντων λέγω καὶ D
πάλαι καὶ νῦν τὸν αὐτὸν λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ
μεθόδῳ τῶν λόγων πάμπολυ διαφέρεις αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκὼν
ἐξελέγχεται, ὡς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἄκοντες. καὶ δοκεῖς μέντοι
15 πάννυ μετρίως κεχρησθῆναι τε αὐτοῖς καὶ δεδωρησθῆναι. ταῦτα μὲν περὶ τού-
των, πολλὰ ὡς περὶ τοιούτων· Φιλιστίωνι δέ, εἰ μὲν αὐτὸς χρῆ, σφόδρα
χρῶ, εἰ δὲ οἶόν τε, Σπενσίππῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμψον. δεῖται δὲ σοῦ καὶ E
Σπεύσιππος· ὑπέσχετο δέ μοι καὶ Φιλιστίων, εἰ σὺ ἀφείης αὐτόν, ἤξειν
προθύμως Ἀθήναζε. τὸν ἐκ τῶν λιθοτομιῶν εὖ ἐποίησας ἀφείς, ἐλαφρὰ
20 δὲ ἢ δέησις καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ περὶ Ἡγησίππου τοῦ Ἀρίστω-
νος· ἐπέστειλας γάρ μοι, ἂν τις ἀδικῇ ἢ τοῦτον ἢ ἐκείνους καὶ σὺ αἴσθη,
μὴ ἐπιτρέψειν. καὶ περὶ Λυσικλείδου τάληθές εἰπεῖν ἄξιον· μόνος γὰρ τῶν 315
ἐκ Σικελίας Ἀθήναζε ἀφικομένων οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς σῆς καὶ
ἐμῆς συνουσίας, ἀλλ' αἰεὶ τι ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω λέγων περὶ τῶν
25 γεγονότων διατελεῖ.

βραχέα ἄττα καὶ τὰ περὶ τῶν νόμων προοίμια σπουδάσαντα μετρίως, χωρὶς ὧν σὺ προσέγραψας ἢ τις ἕτερος· ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν τινὰς αὐτὰ διασκευαρεῖν, δῆλα μὴν ἐκάτερα ἔσται τοῖς τὸ ἐμὸν ἠῆθος δυναμένοις κρίνειν. ἀλλ' οὖν, ὅπερ ἀρτίως εἶπον, οὐ διαβολῆς προσδέομαι πρὸς τε
 5 Συρακουσίους καὶ εἰ δὴ τινὰς ἑτέρους πείθεις λέγων αὐτά, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀπολογίας πρὸς τε τὴν προτέραν γενομένην διαβολὴν καὶ τὴν νῦν B μετ' ἐκείνην μείζω φρομένην καὶ σφοδροτέραν. πρὸς δύο δὴ μοι διπτὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τὰς ἀπολογίας, πρῶτον μὲν ὡς εἰκότως σοι ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὸ δὲ δεύτερον ὡς οὐκ
 10 ἐμὴν ταύτην εἴρηκας συμβουλήν οὐδὲ διακώλυσιν, μέλλοντί σοι κατοικί- ζειν Ἑλληνίδας πόλεις ἐμποδῶν ἐμὲ γεγενῆσθαι. τὴν οὖν ἀρχὴν ὧν εἶπον περὶ προτέρων ἄκουε πρότερον.

Ἦλθον καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπὸ τε σοῦ καὶ Δίωνος, τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου παρ' ἐμοὶ καὶ ξένου πάλαι γεγονότος, ἐν ἡλικίᾳ δὲ ὄντος
 15 μέση τε καὶ καθεστηκυῖα, ὧν δὴ παντάπασιν χρεῖα τοῖς νοῦν καὶ σμικρὸν κεκτημένοις, μέλλουσιν περὶ τοσοῦτων ὅσα ἦν τότε τὰ σὰ βουλευέσθαι, σοῦ δὲ ὄντος μὲν σφόδρα νέου, πολλῆς δὲ ἀπειρίας οὔσης περὶ σὲ τούτων ὧν ἔμπειρον ἔδει γεγονέναι, καὶ σφόδρα ἀγνώτος ἐμοί. τὸ μετὰ τοῦτο D εἴτ' ἄνθρωπος εἴτε θεὸς εἴτε τύχη τις μετὰ σοῦ Δίωνα ἐξέβαλεν, καὶ ἐλεί-
 20 φθης μόνος. ἄρ' οὖν οἶει μοι τότε πολιτικῶν εἶναι κοινωνίαν πρὸς σέ, τὸν μὲν ἔμφρονα κοινωνὸν ἀπολωλεκότι, τὸν δὲ ἄφρονα ὀρῶντι μετὰ πονηρῶν καὶ πολλῶν ἀνθρώπων καταλελειμμένον, οὐκ ἄρχοντα, οἰόμενον δ' ἄρχειν, ὑπὸ δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ἀρχόμενον; ἐν οἷς τί χρῆν ποιεῖν ἐμέ; μῶν οὐχ ὅπερ ἐποίουν ἀναγκαῖον, ἐκ τῶν λοιπῶν τὰ μὲν πολιτικὰ χαίρειν ἔαν,
 25 εὐλαβούμενον τὰς ἐκ τῶν φθόνων διαβολάς, ὑμᾶς δὲ πάντως, καίπερ ἀλ- E λήλων χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρους ὄντας, πειραῖσθαι φίλους ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν; τούτων δὴ καὶ σὺ μάρτυς, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων οὐκ ἀνῆκα πώποτε· καὶ μόγις μὲν, ὅμως δ' ὠμολογήθη νῶν πλεῦσαι μὲν οἴκαδε ἐμέ, ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν, εἰρήνης δ' αὖ γενομένης ἐλθεῖν 317
 30 ἐμέ τε καὶ Δίωνα εἰς Συρακούσας, σὲ δὲ καλεῖν ἡμᾶς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγένετο τῆς ἐμῆς εἰς Συρακούσας ἀποδημίας πέρι τῆς πρώτης καὶ τῆς

πάλιν οἴκαδε σωτηρίας· τὸ δὲ δεύτερον εἰρήνης γενομένης ἐκάλεις με οὐ
 κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μόνον ἤκειν ἐπέστελλες, Δίωνα δ' εἰς αὐθις
 ἔφησθα μεταπέμψασθαι. διὰ ταῦτα οὐκ ἤλθον, ἀλλὰ καὶ Δίῳσι τότε
 B ἀπηχθόμην· ὤφειτο γὰρ εἶναι βέλτιον ἐλθεῖν ἐμὲ καὶ ὑπακοῦσαί σοι. τὸ δὲ
 μετὰ ταῦτα ὕστερον ἐνιαυτῷ τριήρης ἀφίκετο καὶ ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ, 5
 τῶν δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἤρχεν ὡς, ἂν ἀφίκωμαι, τὰ Δίῳσι
 μοι γενήσοιτο πράγματα πάντα κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, μὴ ἀφικομένου δὲ
 τάναντία. αἰσχύνομαι δὴ λέγειν ὅσαι τότε ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ καὶ παρ' ἄλ-
 λων ἤλθον διὰ σὲ ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, καὶ παρ' ὅσους τῶν ἐμῶν οἰκείων
 C καὶ τῶν γνωρίμων, καὶ πᾶσαι διακελευόμεναί μοι ἰέναι καὶ δεόμεναι σοὶ 10
 πάντως ἐμὲ πείθεσθαι. ἐδόκει δὴ πᾶσιν, ἀρξαμένοις ἀπὸ Δίῳσι, δεῖν ἐμὲ
 πλεῦσαι καὶ μὴ μαλθακίζεσθαι. καίτοι τὴν θ' ἡλικίαν αὐτοῖς προουτεινό-
 μην καὶ περὶ σοῦ δυσχυριζόμην ὡς οὐχ οἷός τ' ἔσοιο ἀνταρκέσαι τοῖς
 διαβάλλουσιν ἡμᾶς καὶ βουλομένοις εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν· ἐώρων γὰρ καὶ
 D τότε καὶ νῦν ὁρῶ τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγκους τῶν τε ἰδιωτῶν καὶ 15
 τῶν μονάρχων σχεδόν, ὅσῳπερ ἂν μείζους ὦσιν, τοσοῦτῳ πλείους καὶ
 μείζους τοὺς διαβάλλοντας καὶ πρὸς ἡδονὴν μετὰ αἰσχροῦ βλάβης ὁμι-
 λούντας τρεφούσας, οὗ κακὸν οὐδὲν μείζον γεννᾷ πλοῦτός τε καὶ ἡ τῆς
 ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. ὅμως δ' οὖν πάντα ταῦτα χαίρειν ἐάσας ἤλθον,
 διανοηθεὶς ὡς οὐδένα δεῖ τῶν ἐμῶν φίλων ἐμὲ αἰτιᾶσθαι ὡς διὰ τὴν ἐμὴν 20
 E ῥαθυμίαν τὰ σφέτερα πάντα ἐξὸν μὴ ἀπολέσθαι διώλετο· ἐλθὼν δέ —
 οἶσθα γὰρ δὴ σὺ πάντα τάντεῦθεν ἤδη γεγόμενα — ἐγὼ μὲν ἠξίουν δήπου
 κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν πρῶτον μὲν κατάγειν Δίῳσι οἰκειωσά-
 μενον, φράζων τὴν οἰκειότητα, ἣν εἰ ἐμοὶ τότε ἐπέειθον, τάχ' ἂν βέλτιον
 τῶν νῦν γεγονότων ἔσχεν καὶ σοὶ καὶ Συρακούσαις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλη- 25
 σιν, ὡς ἡ ἐμὴ δόξα μαντεύεται. ἔπειτα τὰ Δίῳσι τοὺς οἰκείους ἔχειν
 318 ἠξίουν καὶ μὴ διανείμασθαι τοὺς διανεϊμαμένους, οὗς οἶσθα σύ· πρὸς δὲ
 τούτοις ὄμην δεῖν τὰ κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον εἰωθότα αὐτῷ κομίζεσθαι καὶ
 μᾶλλον ἔτι καὶ οὐχ ἥττον ἐμοῦ παραγενομένου πέμπεσθαι. τούτων οὐδενός

τυγχάνων ἡξιόων ἀπιέναι. τὸ μετὰ ταῦτα ἔπειθές με μείναι τὸν ἐνιαυτόν,
 φάσκων τὴν Δίωνος ἀποδόμενος οὐσίαν πᾶσαν τὰ μὲν ἡμίσεα ἀποπέμψειν
 εἰς Κόρινθον, τὰ δ' ἄλλα τῷ παιδί καταλείπειν αὐτοῦ. πολλὰ ἔχων εἰπεῖν B
 ὧν ὑποσχόμενος οὐδὲν ἐποίησας, διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν συντέμνω. τὰ γὰρ
 5 δὴ χρήματα πάντα ἀποδόμενος, οὐ πείσας Δίωνα, φάσκων οὐ πωλήσειν
 ἄνευ τοῦ πείθειν, τὸν κολοφῶνα, ὧ θαυμάσιε, ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀπάσαις
 νεανικώτατον ἐπέθηκας· μηχανὴν γὰρ οὔτε καλὴν οὔτε κομψὴν οὔτε
 δικαίαν οὔτε ξυμφέρουσαν εὔρες, ἐμὲ ἐκφοβεῖν ὡς ἀγνοοῦντα τὰ τότε
 γιγνόμενα, ἵνα μηδὲ ἐγὼ ζητοίην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. ἤνικα γὰρ C
 10 Ἡρακλείδην ἐξέβαλες, οὔτε Συρακοσίοις δοκοῦν δικαίως οὔτ' ἐμοί, διότι
 μετὰ Θεοδότου καὶ Εὐρυβίου συνεδεήθη σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, ταύτην
 λαβὼν ὡς ἱκανὴν πρόφασιν, εἶπες ὅτι καὶ πάλαι σοι δῆλος εἶην σοῦ μὲν
 οὐδὲν φροντίζων, Δίωνος δὲ καὶ τῶν Δίωνος φίλων καὶ οἰκείων, καὶ
 ἐπειδὴ νῦν Θεοδότης καὶ Ἡρακλείδης ἐν διαβολαῖς εἶεν, οἰκεῖοι Δίωνος
 15 ὄντες, πᾶν μηχανώμενη ὅπως οὔτοι μὴ δώσουσιν δίκην. καὶ ταῦτα μὲν
 ταύτη περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς· καὶ εἴ τινα ἑτέραν D
 ἀλλοτριότητα ἐνεῖδες ἐν ἐμοί πρὸς σέ, εἰκότως οἶει ταύτη πάντα ταῦτα
 γεγονέναι. καὶ μὴ θαύμαζε· κακὸς γὰρ ἂν ἔχοντί γε νοῦν ἀνδρὶ φαινοίμην
 ἐνδίκως, πεισθεῖς ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς τὸν μὲν παλαιὸν φίλον
 20 καὶ ξένον κακῶς πράττοντα διὰ σέ, μηδὲν σοῦ χεῖρω, ἵνα οὕτως εἴπω, τοῦ-
 τον μὲν προδοῦναι, σέ δὲ τὸν ἀδικοῦντα ἐλέσθαι καὶ πᾶν δρᾶν ὅπῃ σὺ E
 προσέταπτες, ἔνεκα χρημάτων δῆλον· οὐδὲν γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἰτιόν
 τις εἶναι τῆς ἐμῆς μεταβολῆς, εἰ μετεβαλόμην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτη
 γενόμενα τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σέ ἀπειργάσατο.
 25 Σχεδὸν δ' εἰς λόγον ὁ λόγος ἦκει μοι ξυνεχῆς τῷ νῦν δὴ γενομένῳ,
 περὶ οὗ μοι τὸ δεύτερον ἀπολογητέον ἔφην εἶναι. σκόπει δὴ καὶ πρόσεχε 319
 πάντως, ἂν σοί τι ψεύδεσθαι δόξω καὶ μὴ τᾶληθῆ λέγειν. φημὶ γὰρ σε
 Ἀρχεδήμεον παρόντος ἐν τῷ κήπῳ καὶ Ἀριστοκρίτου, σχεδὸν ἡμέραις πρό-
 τερον εἴκοσι τῆς ἐμῆς ἐκ Συρακουσῶν οἴκαδ' ἀποδημίας, ἃ νῦν δὴ λέγεις
 30 ἐμοί μεμφόμενος, ὡς Ἡρακλείδου τέ μοι καὶ τῶν ἄλλων πάντων μᾶλλον
 ἢ σοῦ μέλοι. καί με τούτων ἐναντίον διηρώτησας εἰ μνημονεύω, κατ' ἀρχὰς
 ὅτ' ἦλθον, κελεύων σε τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας κατοικίζειν· ἐγὼ δὲ B

συνεχώρον μεμνησθαι καὶ ἔτι νῦν μοι δοκεῖν ταῦτ' εἶναι βέλτιστα. ὅητέον δέ, ὦ Διονύσιε, καὶ τοῦπι τούτῳ τότε λεχθέν. ἠρόμην γὰρ δὴ σε πότερον αὐτὸ τοῦτό σοι συμβουλεύσαιμι μόνον ἢ τι καὶ ἄλλο πρὸς τούτῳ· σὺ δὲ καὶ μάλ' ἀπεκρίνω μεμνημένως καὶ ὑβριστικῶς εἰς ἐμέ, ὡς ὄου — διὸ τὸ τότε σοι ὑβρισμα νῦν ὕπαρ ἀντ' ὀνειράτος γέγονεν — εἶπες δὲ καὶ μάλα 5
 C πλαστῶς γελῶν, εἰ μέμνημαι, ὡς 'παιδευθέντα με ἐκέλευες ποιεῖν πάντα ταῦτα ἢ μὴ ποιεῖν'. ἔφην ἐγὼ κάλλιστα μνημονεῦσαί σε. 'οὐκοῦν παιδευθέντα' ἔφησθα 'γεωμετρεῖν, ἢ πῶς;' καὶ γὰρ τὸ μετὰ ταῦτα ὁ ἐπήει μοι εἰπεῖν οὐκ εἶπον, φοβούμενος μὴ σμικροῦ ῥήματος ἔνεκα τὸν ἔκπλον ὃν προσεδόκων, μὴ μοι στενὸς γίγνοιτο ἀντ' εὐρυχωρίας. ἀλλ' οὖν ὦν ἔνεκα 10
 πάντ' εἴρηται ταῦτ' ἐστί· μὴ με διάβαλλε λέγων ὡς οὐκ εἶων ἐγὼ σε πόλεις Ἑλληνίδας ἐρρούσας ὑπὸ βαρβάρων οἰκίζειν, οὐδὲ Συρακουσίους ἐπι-
 D κουφίσαι βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων γὰρ οὐθ' ἦττον ἐμοὶ πρόποντα ἔχοις ἂν ποτε λέγων μου καταφεύσασθαι, πρὸς δὲ τούτοις ἔτι σαφεστέρους τούτων εἰς ἔλεγχον λόγους ἐγὼ δοίην ἂν, εἴ τις ἱκανή που 15
 φαίνοιτο κρίσις, ὡς ἐγὼ μὲν ἐκέλευον, σὺ δ' οὐκ ἠθέλες πράττειν αὐτά· καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν ἑναργῶς ὡς ἦν ταῦτα ἄριστα πραχθέντα καὶ
 E σοὶ καὶ Συρακουσίοις καὶ Σικελιώταις πᾶσιν. ἀλλ' ὦ τᾶν, εἰ μὲν μὴ φῆς εἰρηκέναι εἰρηκῶς ταῦτα, ἔχω τὴν δίκην· εἰ δ' ὁμολογεῖς, τὸ μετὰ τοῦτο ἠγησάμενος εἶναι σοφὸν τὸν Στησίχορον, τὴν παλινωδίαν αὐτοῦ μιμησά- 20
 μενος, ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μετάστηθι.

Δ'

320

Πλάτων Δίῳ Συρακουσίῳ εὖ πράττειν.

Οἶμαι μὲν φανερὰν εἶναι διὰ παντός τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν προθυμίαν περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις, καὶ ὅτι πολλὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν 25
 εἰς τὸ ξυμπερανθῆναι, οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα μᾶλλον ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς
 B φιλοτιμίας· νομίζω γὰρ δίκαιον εἶναι τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικεῖς καὶ
 πράττοντας τοιαῦτα τυγχάνειν δόξης τῆς προσηκούσης. τὰ μὲν οὖν εἰς
 τὸ παρόν, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ἔχει καλῶς, τὰ δὲ περὶ τῶν μελλόντων ὁ μέγι-

στός ἐστιν ἀγών. ἀνδρεία μὲν γὰρ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διενεγκεῖν δόξειεν
 ἂν καὶ ἑτέρων εἶναι τινων, ἀληθεία δὲ καὶ δικαιοσύνη καὶ μεγαλοπρεπεία
 καὶ τῇ περὶ πάντα ταῦτα εὐσχημοσύνη, ξυμφαίη τις ἂν τοὺς ἀντιποιοιουμέ-
 νους τὰ τοιαῦτα τιμᾶν εἰκότως τῶν ἄλλων διαφέρειν. νῦν οὖν δῆλον μὲν C
 5 ἐστὶν ὃ λέγω, ἀναμιμνήσκειν δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς αὐτοὺς ὅτι προσήκει
 πλεόν ἢ παίδων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν τοὺς οἴσθα δήπου. φανε-
 ροὺς οὖν δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι ὅτι ἐσμὲν τοιοῦτοι οἰοίπερ φαμέν, ἄλλως τε καὶ
 ἐπειδὴ, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ῥάδιον ἔσται. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις συμβέβηκεν
 ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι πολὺν τόπον, εἰ μέλλουσιν γνωσθῆναι· τὸ δὲ
 10 νῦν ὑπάρχον περὶ σὲ τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς τοὺς ἐξ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, D
 εἰ καὶ νεανικώτερόν ἐστιν εἰπεῖν, εἰς ἓνα τόπον ἀποβλέπειν, καὶ ἐν
 τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὡς οὖν ὑπὸ πάντων ὀρώμενος παρασκευάζου
 τόν τε Λυκοῦργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον ἀποδείξων καὶ τὸν Κῦρον, καὶ εἴ
 τις ἄλλος πώποτε ἔδοξεν ἦθαι καὶ πολιτεία διενεγκεῖν, ἄλλως τε καὶ
 15 ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ τῆδε λέγουσιν ὡς πολλή ἐστιν ἐλπίς
 ἀναιρεθέντος Διονυσίου διαφθαρεῖν τὰ πράγματα διὰ τὴν σὴν τε καὶ E
 Ἡρακλείδου καὶ Θεοδότου καὶ τῶν ἄλλων γνωρίμων φιλοτιμίαν. μά-
 λιστα μὲν οὖν μηδεὶς εἶη τοιοῦτος· ἐὰν δ' ἄρα καὶ γίγνηται τις, σὺ φαίνου
 ἰατρεύων, καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοιτ' ἂν. ταῦτα δὲ ἴσως γελοῖόν σοι 321
 20 φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, διότι καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγνοεῖς· ἐγὼ δὲ καὶ ἐν
 τοῖς θεάτροις ὀρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτι
 δὴ ὑπό γε τῶν φίλων, οὓς ἂν τις οἶηται μετὰ σπουδῆς κατ' εὖνοιαν παρα-
 κελύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοὶ τε ἀγωνίζεσθε καὶ ἡμῖν εἴ του δεῖ ἐπιστέλλετε·
 τὰ δ' ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλ-
 25 λετε δὲ καὶ ὅτι πέπρακται ὑμῖν ἢ πράττοντες τυγχάνετε, ὡς ἡμεῖς πολλὰ B
 ἀκούοντες οὐδὲν ἴσμεν· καὶ νῦν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Θεοδότου καὶ Ἡρα-
 κλείδου ἤκουσιν εἰς Λακεδαιμόνα καὶ Αἴγιναν, ἡμεῖς δέ, καθάπερ εἴρηται,
 πολλὰ ἀκούοντες περὶ τῶν τῆδε οὐδὲν ἴσμεν. ἐνθυμοῦ δὲ καὶ ὅτι δοκεῖς
 τισιν ἐνδεεστέρας τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι· μὴ οὖν λανθανέτω
 30 σε ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸ πράττειν ἐστίν, ἢ δ' αὐθά-
 δεια ἐρημία ξύνοικος. εὐτύχει. C

E'

Πλάτων Περίδικκα εὖ πράττειν.

Εὐφραίω μὲν συνεβούλευσα, καθάπερ ἐπέστελλες, τῶν σῶν ἐπιμελού-
 μενον περὶ ταῦτα διατρίβειν· δίκαιος δ' εἰμὶ καὶ σοὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν
 D ξυμβουλήν λεγομένην συμβουλεύειν περὶ τε τῶν ἄλλων ὧν ἂν φράξης καὶ 5
 ὡς Εὐφραίω δεῖ τὰ νῦν χρῆσθαι. πολλὰ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ χρήσιμος, μέγιστον
 δὲ οὐ καὶ σὺ νῦν ἐνδεὴς εἶ διὰ τε τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὐτοῦ
 πέρι ξυμβούλους εἶναι τοῖς νέοις. ἔστιν γὰρ δὴ τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν
 ἐκάστης καθαπερεὶ τινῶν ζώων, ἄλλη μὲν δημοκρατίας, ἄλλη δ' ὀλιγαρ-
 χίας, ἢ δ' αὖ μοναρχίας· ταύτας φαῖεν μὲν ἂν ἐπίστασθαι πάμπολλοι, 10
 E πλείστον δ' ἀπολείπονται τοῦ κατανοεῖν αὐτάς πλὴν ὀλίγων δὴ τινῶν. ἦτις
 μὲν ἂν οὖν τῶν πολιτειῶν τὴν αὐτῆς φθέγγηται φωνὴν πρὸς τε θεοὺς καὶ
 πρὸς ἀνθρώπους, καὶ τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἐπομένας ἀποδιδῶ, θάλλει τε
 αἰεὶ καὶ σώζεται, μιμουμένη δ' ἄλλην φθείρεται. πρὸς ταῦτ' οὖν Εὐφραῖός
 σοι γίγνοιτο οὐχ ἦκιστα ἂν χρήσιμος, καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὧν ἀνδρεῖος· 15
 322 τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους οὐχ ἦκιστ' αὐτὸν ἐλπίζω ξυνεξευρήσειν
 τῶν περὶ τὴν σὴν διατριβὴν ὄντων· εἰς ταῦτ' οὖν αὐτῷ χρώμενος ὀνήση
 τε αὐτὸς καὶ ἐκεῖνον πλείστα ὠφελήσεις.

Ἐὰν δέ τις ἀκούσας ταῦτα εἴπῃ· Ἐπλάτων, ὡς ἔοικεν, προσποιεῖται μὲν
 τὰ δημοκρατία ξυμφέροντα εἰδέναι, ἐξὸν δ' ἐν τῷ δήμῳ λέγειν καὶ συμ- 20
 βουλεύειν αὐτῷ τὰ βέλτιστα οὐ πρόποτε ἀναστάς ἐφθέγγετο, πρὸς ταῦτ'
 B εἰπεῖν ὅτι Πλάτων ὀψὲ ἐν τῇ πατρίδι γέγονεν καὶ τὸν δῆμον κατέλαβεν
 ἤδη πρεσβύτερον καὶ εἰθισμένον ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν πολλὰ καὶ ἀνόμοια
 τῇ ἐκείνου ξυμβουλῇ πράττειν· ἐπεὶ πάντων ἂν ἦδιστα καθάπερ πατρὶ
 συνεβούλευεν αὐτῷ, εἰ μὴ μάτην μὲν κινδυνεύσειν ὤφετο, πλεον δ' οὐδὲν 25
 ποιήσειν. ταῦτόν δὴ οἶμαι δραῖσαι ἂν καὶ τὴν ἐμὴν ξυμβουλήν. εἰ γὰρ
 δόξαιμεν ἀνιάτως ἔχειν, πολλὰ ἂν χαίρειν ἡμῖν εἰπὼν ἐκτὸς ἂν γίγνοιτο
 C τῆς περὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ξυμβουλής. εὐτύχει.

Πλάτων Ἑρμεία καὶ Ἑράστῳ καὶ Κορίσκῳ εὖ πράττειν.

Ἐμοὶ φαίνεται θεῶν τις ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν, ἂν εὖ δέξησθε, εὐμενῶς καὶ
 ἱκανῶς παρασκευάζειν· οἰκεῖτε γὰρ δὴ γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς καὶ χρεῖαν D
 5 ἔχοντες ὥστε ἀλλήλους εἰς τὰ μέγιστα ὠφελεῖν. Ἑρμεία μὲν γὰρ οὔτε
 ἵππων πλῆθος οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας οὐδ' αὖ χρυσοῦ προσγενο-
 μένου γένοιτ' ἂν μείζων εἰς τὰ πάντα δύναμις, ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ
 ἦθος ἐχόντων ὑγιές· Ἑράστῳ δὲ καὶ Κορίσκῳ, πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν σοφία
 τῇ καλῇ ταύτῃ φήμ' ἐγώ, καίπερ γέρον ὢν (Soph. Thyest. fr. 239 N.),
 10 προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ τοὺς πονηροὺς καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς καὶ τινος
 ἀμυντικῆς δυνάμεως. ἄπειροι γὰρ εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν μετρίων ὄντων E
 καὶ οὐ κακῶν συχνὸν διατετριφέναι τοῦ βίου· διὸ δὴ τούτων προσδεῖν
 εἶπον, ἵνα μὴ ἀναγκάζονται τῆς ἀληθινῆς μὲν ἀμελεῖν σοφίας, τῆς δὲ
 ἀνθρωπίνης τε καὶ ἀναγκαίας ἐπιμελεῖσθαι μειζόνως ἢ δεῖ. ταύτην δ' αὖ
 15 τὴν δύναμιν Ἑρμείας μοι φαίνεται φύσει τε, ὅσα μήπω ξυγγεγονότι, καὶ
 τέχνῃ δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι.

323

Τί οὖν δὴ λέγω; σοὶ μὲν, Ἑρμεία, πεπειραμένος Ἑράστου καὶ Κορίσκου
 πλέονα ἢ σύ, φημί καὶ μηνύω καὶ μαρτυρῶ μὴ ῥαδίως εὐρήσειν σε ἀξιο-
 πιστότερα ἦθη τούτων τῶν γειτόνων· ἔχεσθαι δὴ παντὶ ξυμβουλεύω
 20 δικαίῳ τρόπῳ τούτων τῶν ἀνδρῶν, μὴ πάρεργον ἡγουμένῳ. Κορίσκῳ δὲ
 καὶ Ἑράστῳ πάλιν Ἑρμείου ἀντέχεσθαι ξύμβουλός εἰμι καὶ πειρᾶσθαι ταῖς
 ἀνθέξεσιν ἀλλήλων εἰς μίαν ἀφικέσθαι φιλίας ξυμπλοκὴν. ἂν δέ τις ὑμῶν B
 ἄρα ταύτην πη λύειν δοκῇ — τὸ γὰρ ἀνθρώπινον οὐ παντάπασιν βέβαιον —
 δεῦρο παρ' ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν·
 25 οἶμαι γὰρ δίκη τε καὶ αἰδοῖ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας λόγους, εἰ
 μή τι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γενόμενον, ἐπωδῆς ἡστινοσοῦν μᾶλλον ἂν
 συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προὔπαρχουσαν φιλότητά τε καὶ
 κοινωνίαν, ἣν ἂν μὲν φιλοσοφῶμεν ἅπαντες ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς, ὅσον ἂν C
 δυνώμεθα καὶ ἐκάστῳ παρείκη, κύρια τὰ νῦν κεχρησμοδημένα ἔσται. τὸ
 30 δὲ ἂν μὴ δρωμεν ταῦτα οὐκ ἐρῶ· φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι, καὶ φημί
 δὴ ταῦθ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ποιήσειν, ἂν θεὸς ἐθέλῃ.

Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας ἀναγνῶναι χρή, μάλιστα
 μὲν ἀθρόους, εἰ δὲ μή, κατὰ δύο, κοινῇ κατὰ δύναμιν ὡς οἶόν τ' ἐστὶν
 πλειστάκις, καὶ χρῆσθαι συνθήκῃ καὶ νόμῳ κυρίῳ, ὃ ἐστὶν δίκαιον, ἐπ-
 D ομνόντας σπουδῇ τε ἅμα μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδείᾳ,
 καὶ τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων, τοῦ 5
 τε ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ἐπομνόντας, ὃν, ἂν ὄντως φιλοσο-
 φῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σαφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων εὐδαιμόνων.

Ζ'

Πλάτων τοῖς Δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἐταίροις εὖ πράττειν.

Ἐπεστείλατέ μοι νομίζειν δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν 10
 εἶχεν καὶ Δίων, καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ μοι, καθ' ὅσον οἶός τέ
 324 εἶμι ἔργῳ καὶ λόγῳ. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε
 ἐκείνῳ, ξύμφημι κοινωνήσειν, εἰ δὲ μή, βουλεύσεσθαι πολλάκις. τίς
 δ' ἦν ἡ ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰκάζων ἀλλ' ὡς εἰδῶς
 σαφῶς εἶποιμ' ἂν. ὅτε γὰρ κατ' ἀρχὰς εἰς Συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, 15

σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γεγονώς, Δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν ἣν τὰ νῦν
 Ἰππαρίνος γέγονεν, καὶ ἦν ἔσχεν τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλεσεν ἔχων,
 Συρακοσίους οἶεσθαι δεῖν ἐλευθέρους εἶναι, κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους B
 οἰκοῦντας· ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν εἶ τις θεῶν καὶ τοῦτον εἰς τὴν αὐτὴν
 5 δόξαν περὶ πολιτείας ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα ποιήσειεν. τίς δ' ἦν ὁ
 τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῆς, οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι νέῳ καὶ μὴ νέῳ,
 πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς διεξελεῖν· ἔχει γὰρ καιρὸν
 τὰ νῦν.

Νέος ἐγὼ ποτε ὢν πολλοῖς δὴ ταῦτόν ἔπαθον· ὤηθην, εἰ θᾶπτον ἐμαν-
 10 τοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως εὐθὺς ἰέναι. καὶ μοι τύχαι C
 τινὲς τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων τοιαῖδε παρέπεσον. ὑπὸ πολλῶν γὰρ
 τῆς τότε πολιτείας λαιδορουμένης μεταβολὴ γίγνεται, καὶ τῆς μεταβολῆς
 εἰς καὶ πεντήκοντά τινες ἄνδρες προύστησαν ἄρχοντες, ἔνδεκα μὲν ἐν
 ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ — περὶ τε ἀγορὰν ἑκάτεροι τούτων ὅσα τ' ἐν
 15 τοῖς ἄστεσι διοικεῖν ἔδει — τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν
 αὐτοκράτορες. τούτων δὴ τινες οἰκειοί τε ὄντες καὶ γνώριμοι ἐτύγχανον D
 ἐμοί, καὶ δὴ καὶ παρεκάλουν εὐθὺς ὡς ἐπὶ προσήκοντα πράγματά με. καὶ
 ἐγὼ θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθον ὑπὸ νεότητος· ὤηθην γὰρ αὐτοὺς ἐκ τινος
 ἀδίκου βίου ἐπὶ δίκαιον τρόπον ἄγοντας διοικήσειν δὴ τὴν πόλιν, ὥστε
 20 αὐτοῖς σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν, τί πράξοιεν. καὶ ὁρῶν δήπου τοὺς ἄν-
 δρας ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσὸν ἀποδείξαντας τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν —
 τά τε ἄλλα καὶ φίλον ἄνδρα ἐμοὶ πρεσβύτερον Σωκράτη, ὃν ἐγὼ σχεδὸν E
 οὐκ ἂν αἰσχυνοίμην εἰπὼν δικαιοτάτον εἶναι τῶν τότε, ἐπὶ τινα τῶν πολι-
 τῶν μεθ' ἐτέρων ἔπεμπον, βία ἄξοντα ὡς ἀποθανούμενον, ἵνα δὴ μετέχοι 325
 25 τῶν πραγμάτων αὐτοῖς, εἴτε βούλοιτο εἴτε μή· ὁ δ' οὐκ ἐπέιθετο, πᾶν δὲ
 παρεκινδύνευσεν παθεῖν πρὶν ἀνοσίῳ αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοινῶς —
 ἃ δὴ πάντα καθορῶν καὶ εἴ τιν' ἄλλα τοιαῦτα οὐ σμικρὰ, ἐδυσχέρανά τε
 καὶ ἐμαυτὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ τῶν τότε κακῶν. χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετ-
 ἔπεσε τὰ τῶν τριάκοντά τε καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία· πάλιν δὲ βραδύτε-
 30 ρον μὲν, εἴλκεν δέ με ὁμως ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ ἐπι- B
 θυμία. ἦν οὖν καὶ ἐν ἐκείνοις ἅτε τεταραγμένοις πολλὰ γιγνόμενα ἃ τις ἂν

δυσχεράνειεν, καὶ οὐδέν τι θαυμαστὸν ἦν τιμωρίας ἐχθρῶν γίνεσθαι τι-
 νῶν τισιν μείζους ἐν μεταβολαῖς· καίτοι πολλῇ γε ἐχρήσαντο οἱ τότε
 κατελθόντες ἐπιεικεία. κατὰ δέ τινα τύχην αὖ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν Σωκράτη
 τοῦτον δυναστεύοντές τινες εἰσάγουσιν εἰς δικαστήριον, ἀνοσιωτάτην
 C αἰτίαν ἐπιβαλόντες καὶ πάντων ἤκιστα Σωκράτει προσήκουσαν· ὡς ἀσεβῆ 5
 γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο καὶ ἀπέκτειναν τὸν τότε τῆς
 ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα μετασχεῖν περὶ ἓνα τῶν τότε φευγόντων
 φίλων, ὅτε φεύγοντες ἐδυστύχουν αὐτοί. σκοποῦντι δὴ μοι ταῦτά τε καὶ
 τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πράττοντας τὰ πολιτικά, καὶ τοὺς νόμους γε καὶ
 ἔθνη, ὅσω μᾶλλον διεσκόπουν ἡλικίας τε εἰς τὸ πρόσθε προύβαινον, τοσοῦ- 10
 D τω χαλεπώτερον ἐφαίνετο ὀρθῶς εἶναί μοι τὰ πολιτικὰ διοικεῖν· οὔτε γὰρ
 ἄνευ φίλων ἀνδρῶν καὶ ἑταίρων πιστῶν οἷόν τ' εἶναι πράττειν — οὐδ'
 οὔθ' ὑπάρχοντας ἦν εὐρεῖν εὐπετές, οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς τῶν πατέρων ἡθεσιν
 καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἢ πόλις ἡμῶν διωκεῖτο, καινούς τε ἄλλους ἀδύνατον ἦν
 κτᾶσθαι μετὰ τινος ῥαστώνης — τά τε τῶν νόμων γράμματα καὶ ἔθνη δι- 15
 εφθείρετο καὶ ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὅσον, ὥστε με, τὸ πρῶτον πολλῆς με-
 E στὸν ὄντα ὀρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινά, βλέποντα εἰς ταῦτα καὶ φερό-
 μενα ὁρῶντα πάντη πάντως, τελευτῶντα ἰλιγγιᾶν, καὶ τοῦ μὲν σκοπεῖν
 μὴ ἀποστῆναι πῆ ποτε ἄμεινον ἂν γίγνοιτο περὶ τε αὐτὰ ταῦτα καὶ δὴ
 326 καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν, τοῦ δὲ πράττειν αὖ περιμένειν αἰεὶ καιρούς, 20
 τελευτῶντα δὲ νοῆσαι περὶ πασῶν τῶν νῦν πόλεων ὅτι κακῶς ξύμπασαι
 πολιτεύονται — τὰ γὰρ τῶν νόμων αὐταῖς σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντά ἐστιν
 ἄνευ παρασκευῆς θαυμαστῆς τινος μετὰ τύχης — λέγειν τε ἠναγκάσθην,
 ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὡς ἐκ ταύτης ἔστιν τά τε πολιτικὰ δίκαια
 καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα κατιδεῖν· κακῶν οὖν οὐ λήξειν τὰ ἀνθρώπινα 25
 B γένη, πρὶν ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γένος εἰς
 ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικὰς ἢ τὸ τῶν δυναστευόντων ἐν τοῖς πόλεσιν ἕκ
 τινος μοίρας θείας ὄντως φιλοσοφήσῃ.

Ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σικελίαν ἦλθον, ὅτε

πρῶτον ἀφικόμην. ἔλθόντα δέ με ὁ ταύτη λεγόμενος αὖ βίος εὐδαίμων,
 Ἰταλιωτικῶν τε καὶ Συρακοσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῆ οὐδαμῶς
 ἤρεσεν, δὴς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιμπλάμενον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώμενον
 μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα συνέπεται τῷ βίῳ· ἐκ γὰρ C
 5 τούτων τῶν ἐθῶν οὐτ' ἂν φρόνιμος οὐδεὶς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν
 οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδεύων δύναίτο — οὐχ οὕτως θαυμαστῆ
 φύσει κραθήσεται — σώφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι, καὶ
 δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη, πόλις τε οὐδεμία ἂν
 ἠρεμήσαι κατὰ νόμους οὐδ' οὐστινασοῦν ἀνδρῶν οἰομένων ἀναλίσκειν μὲν
 10 δεῖν πάντα εἰς ὑπερβολάς, ἀργῶν δὲ εἰς ἅπαντα ἠγουμένων αὖ δεῖν γίγνε- D
 σθαι πλὴν ἐς εὐωχίας καὶ πότους καὶ ἀφροδισίων σπουδὰς διαπονουμένας·
 ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς πόλεις τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ
 δημοκρατίας μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν, δικαίου δὲ καὶ ἰσονόμου
 πολιτείας τοὺς ἐν αὐταῖς δυναστεύοντας μηδ' ὄνομα ἀκούοντας ἀνέχε-
 15 σθαι.

Ταῦτα δὴ πρὸς τοῖς πρόσθε διανοούμενος εἰς Συρακούσας διεπορεύθην,
 ἴσως μὲν κατὰ τύχην, ἔοικεν μὴν τότε μηχανωμένῳ τινὶ τῶν κρειπτόνων E
 ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γεγονότων πραγμάτων περὶ Δίωνα καὶ τῶν περὶ
 Συρακούσας· δέος δὲ μὴ καὶ πλειόνων ἔτι, ἐὰν μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πείθησθε
 20 τὸ δεύτερον συμβουλεύοντι. πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι
 τὴν τότε εἰς Σικελίαν ἐμὴν ἀφιξίν; ἐγὼ συγγενόμενος Δίῳι τότε νέῳ κιν- 327
 δυνεύῳ, τὰ δοκοῦντα ἐμοὶ βέλτιστα ἀνθρώποις εἶναι μηνύων διὰ λόγων
 καὶ πράττειν αὐτὰ συμβουλεύων, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος τινὰ τρόπον
 κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος ἐλάνθανον ἐμαυτόν. Δίῳν μὲν γὰρ δὴ,

μάλ' εὐμαθῆς ὦν πρὸς τε τὰλλα καὶ πρὸς τοὺς τότε ὑπ' ἐμοῦ λόγους
 B γενομένους, οὕτως ὀξέως ὑπήκουσεν καὶ σφόδρα, ὡς οὐδείς πώποτε ὦν
 ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ τὸν ἐπίλοιπον βίον ζῆν ἠθέλησεν διαφερόντως
 τῶν πολλῶν Ἰταλιωτῶν τε καὶ Σικελιωτῶν, ἀρετὴν περὶ πλείονος ἡδονῆς
 τῆς τε ἄλλης τρυφῆς ἠγαπηκώς· ὅθεν ἐπαχθέστερον τοῖς περὶ τὰ τυραν- 5
 νικὰ νόμιμα ζῶσιν ἐβίω μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ περὶ Διονύσιον γενομένου.

Μετὰ δὲ τοῦτο διενοήθη μὴ μόνον ἐν αὐτῷ ποτ' ἂν γενέσθαι ταύτην
 τὴν διάνοιαν, ἣν αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχεν, ἐγγιγνομένην δὲ
 C αὐτὴν καὶ ἐν ἄλλοις ὀρθῶν κατενόει, πολλοῖς μὲν οὐ, γιγνομένην δ' οὖν
 ἐν τισιν, ὦν καὶ Διονύσιον ἠγήσατο ἓνα γενέσθαι τάχ' ἂν ξυλλαμβανόν- 10
 των θεῶν, γενομένου δ' αὖ τοῦ τοιούτου τόν τε αὐτοῦ βίον καὶ τὸν τῶν
 ἄλλων Συρακοσίων ἀμήχανον ἂν μακαριότητι συμβῆναι γερόμενον. πρὸς
 δὴ τούτοις ὤηθη δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου εἰς Συρακούσας ὅτι τάχιστα
 ἐλθεῖν ἐμὲ κοινωτὸν τούτων, μεμνημένος τὴν τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴν συνουσίαν
 D ὡς εὐπετῶς ἐξειργάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν αὐτὸν τοῦ καλλίστου τε 15
 καὶ ἀρίστου βίου· ὁ δὴ καὶ νῦν εἰ διαπράξαιτο ἐν Διονυσίῳ ὡς ἐπεχείρησε,
 μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἄνευ σφαγῶν καὶ θανάτων καὶ τῶν νῦν γεγονότων
 κακῶν βίον ἂν εὐδαίμονα καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ κατασκευάσαι.
 ταῦτα Δίων ὀρθῶς διανοηθεὶς ἔπεισε μεταπέμπεσθαι Διονύσιον ἐμέ, καὶ
 αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων ἤκειν ὅτι τάχιστα ἐκ παντὸς τρόπου, πρὶν τινὰς 20
 E ἄλλους ἐντυχόντας Διονυσίῳ ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρα-
 τρέψαι. λέγων δὲ τάδε ἐδεῖτο, εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν. τίνας γὰρ καιρούς,
 ἔφη, μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγονότων θείᾳ τινὶ τύχῃ;
 καταλέγων δὲ τὴν τε ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ τὴν αὐτοῦ δύνα-
 328 μιν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν νεότητα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν Διονυσίου φιλοσοφίας 25
 τε καὶ παιδείας ὡς ἔχοι σφόδρα λέγων, τοὺς τε αὐτοῦ ἀδελφιδοῦς καὶ τοὺς
 οἰκείους ὡς εὐπαράκλητοι εἶεν πρὸς τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον αἰεὶ λόγον
 καὶ βίον, ἰκανώτατοί τε Διονύσιον συμπαρακαλεῖν, ὥστε εἴπερ ποτὲ καὶ
 νῦν ἐλπίς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους τε καὶ πό-
 B λεων ἄρχοντας μεγάλων ξυμβῆναι γενομένους. τὰ μὲν δὴ παρακελεύματα 30
 ἦν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα πάμπολλα, τὴν δ' ἐμὴν δόξαν τὸ μὲν περὶ
 τῶν νέων, ὅπη ποτὲ γενήσοιτο, εἶχεν φόβος — αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν
 τοιούτων ταχεῖαι καὶ πολλάκις ἐναντίαί φερόμεναι — τὸ δὲ Δίωνος

ἦθος ἠπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι φύσει τε ἐμβριθὲς ὄν ἡλικίας τε ἤδη με-
 τρώως ἔχον. ὅθεν μοι σκοπούμενον καὶ διστάζοντι πότερον ἂν εἴη πορευτέον
 καὶ ὑπακουστέον ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν, εἴ ποτέ τις τὰ διανοηθέντα
 περὶ νόμων τε καὶ πολιτείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι, καὶ νῦν πειρατέον C
 5 εἶναι· πείσας γὰρ ἓνα μόνον ἱκανῶς πάντα ἐξεργασμένος ἐσοίμην ἀγαθὰ.

Ταύτη μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε καὶ τόλμῃ ἀπῆρα οἴκοθεν οὐχ ἧ τινας
 ἐδόξαζον, ἀλλ' αἰσχυρόμενος μὲν ἑμαυτὸν τὸ μέγιστον, μὴ δόξαιμί ποτε
 ἑμαντῶ παντάπασι λόγος μόνον ἀτεχνῶς εἶναί τις, ἔργου δὲ οὐδενὸς ἂν
 ποτε ἐκὼν ἀνθάψασθαι, κινδυνεύσειν δὲ προδοῦναι πρῶτον μὲν τὴν Δίωκος
 10 ξενίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἐν κινδύνοις ὄντως γεγονότος οὐ σμικροῖς. εἴτ' οὖν D
 πάθοι τι, εἴτ' ἐκπεσὼν ὑπὸ Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν ἔλθοι
 παρ' ἡμᾶς φεύγων καὶ ἀνέροιτο εἰπών·

“ὦ Πλάτων, ἦκω σοι φυγὰς οὐχ ὀπλιτῶν δεόμενος οὐδὲ ἰππέων ἐνδεῆς
 γενόμενος τοῦ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ λόγων καὶ πειθοῦς, ἧ σέ
 15 μάλιστα ἠπιστάμην ἐγὼ δυνάμενον ἀνθρώπους νέους ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ
 τὰ δίκαια προτρέποντα εἰς φιλίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἀλλήλοις καθιστάναι E
 ἐκάστοτε· ὢν ἐνδεία κατὰ τὸ σὸν μέρος νῦν ἐγὼ καταλιπὼν Συρακούσας
 ἐνθάδε πάριμι. καὶ τὸ μὲν ἑμὸν ἔλαττον ὄνειδός σοι φέρει· φιλοσοφία δέ,
 ἣν ἐγκωμιάζεις αἰεὶ καὶ ἀτίμως φῆς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι,
 20 πῶς οὐ προδέδοται τὰ νῦν μετ' ἐμοῦ μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονεν; καὶ
 Μεγαροῖ μὲν εἰ κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἦλθες δήπου ἂν μοι βοηθὸς 329
 ἐφ' ἃ σε παρεκάλουν, ἢ πάντων ἂν φαυλότατον ἡγοῦσαντὸν· νῦν δ' ἄρα
 τὸ μῆκος τῆς πορείας καὶ τὸ μέγεθος δὴ τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου ἐπαιτιώ-
 μενος οἶει δόξαν κακίας ἀποφευξεῖσθαι ποτε; πολλοῦ γε καὶ δεήσει.”
 25 λεχθέντων δὲ τούτων τίς ἂν ἦν μοι πρὸς ταῦτα εὐσχήμων ἀπόκρισις; οὐκ
 ἔστιν. ἀλλ' ἦλθον μὲν κατὰ λόγον ἐν δίκῃ τε ὡς οἶόν τε ἀνθρώπον μάλιστα,
 διὰ τὰ τοιαῦτα καταλιπὼν τὰς ἑμαντοῦ διατριβάς, οὐσας οὐκ ἀσχήμονας, B
 ὑπὸ τυραννίδα δοκοῦσαν οὐ πρόπειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐδὲ ἐμοί· ἐλθῶν

τε ἑμαυτὸν ἠλευθέρωσα Διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας
παρέσχον, ἐπονειδίστου γενομένης ἄν, εἴ τι καταμαλθακισθεῖς καὶ ἀπο-
δειλιῶν αἰσχύνῃς μετέσχον κακῆς.

Ἐλθὼν δέ — οὐ γὰρ δεῖ μηκύνειν — εὖρον στάσεως τὰ περὶ Διονύσιον
C μεστὰ ξύμπαντα καὶ διαβολῶν πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνα περὶ ἤμνον 5
μὲν οὖν καθ' ὅσον ἠδυνάμην, σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν, μηνὶ δὲ σχεδὸν ἴσως
τετάρτῳ Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, σμικρὸν
εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας ἐξέβαλεν ἀτίμως. οἱ δὲ Δίωνα τὸ μετὰ τοῦτο πάν-
τες φίλοι ἐφοβούμεθα μή τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο ὡς συναίτιον τῆς
Δίωνα ἐπιβουλῆς· περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος τις ἐν Συρακούσαις, ὡς 10
D τεθνεὺς εἶην ὑπὸ Διονυσίου ὡς πάντων τούτων τῶν τότε γεγονότων αἴτιος.
ὁ δὲ αἰσθανόμενος πάντας ἡμᾶς οὕτω διατεθέντας, φοβούμενος μὴ μείζον
ἐκ τῶν φόβων γένοιτό τι, φιλοφρόνως πάντας ἀνελάμβανεν, καὶ δὴ καὶ
τὸν ἐμὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ θαρρεῖν διεκελεύετο καὶ ἐδεῖτο πάντως μέ-
νειν· ἐγίγνετο γάρ οἱ τὸ μὲν ἐμὲ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καλὸν οὐδέν, τὸ δὲ 15
μένειν, διὸ δὴ καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τὰς δὲ τῶν τυράννων
δεήσεις ἴσμεν ὅτι μεμειγμένα ἀνάγκαις εἰσίν· ὁ δὲ μηχανώμενος διεκώ-
E λυέν μου τὸν ἔκπλουν, εἰς ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας ὅθεν οὐδ' ἂν
εἷς ἔτι με ναύκληρος μὴ ὅτι κωλύοντος ἐξήγαγε Διονυσίου, ἀλλ' οὐδ' εἰ
μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν ἐπέστελλεν, οὐτ' ἂν ἔμπορος 20
οὔτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας ἐξόδοις ἀρχόντων οὐδ' ἂν εἷς περιεῖδέν με
μόνον ἐκπορευόμενον, ὃς οὐκ ἂν συλλαβὼν εὐθέως παρὰ Διονύσιον πάλιν
330 ἀπήγαγεν, ἄλλως τε καὶ διηγγελμένον ἤδη ποτὲ τούναντίον ἢ τὸ πρότερον
πάλιν, ὡς Πλάτωνα Διονύσιος θαυμαστῶς ὡς ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχεν δὴ
πῶς; τὸ γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν. ἠσπάζετο μὲν αἰεὶ προϊόντος τοῦ χρόνου 25
μᾶλλον κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἡθους συνουσίαν, ἑαυτὸν δὲ ἐπαινεῖν
μᾶλλον ἢ Δίωνα ἐβούλετό με καὶ φίλον ἡγεῖσθαι διαφερόντως μᾶλλον ἢ
ἄλλο, καὶ θαυμαστῶς ἐφιλονεῖκει πρὸς τὸ τοιοῦτον· ἢ δ' ἂν οὕτως

ἐγένετο, εἶπερ ἐγίγνετο, κάλλιστα, ὥκνει ὡς δὴ μανθάνων καὶ ἀκούων
 τῶν περὶ φιλοσοφίαν λόγων οἰκειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι, φοβού- B
 μενος τοὺς τῶν διαβαλλόντων λόγους, μὴ πη παραποδισθεῖη καὶ Δίων
 δὴ πάντα εἶη διαπεπραγμένος. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον, τὴν πρώτην διά-
 5 νοιαν φυλάττων ἤπερ ἀφικόμην, εἴ πως εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσό-
 φου ζωῆς· ὁ δ' ἐνίκησεν ἀντιτείνων.

Καὶ ὁ πρῶτος δὴ χρόνος τῆς εἰς Σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημίας τε καὶ δια-
 τριβῆς διὰ πάντα ταῦτα ξυνέβη γενόμενος. μετὰ δὲ τοῦτο ἀπεδήμησά τε C
 καὶ πάλιν ἀφικόμην πάσῃ σπουδῇ μεταπεμπομένου Διονυσίου· ὧν δὲ
 10 ἔνεκα καὶ ὅσα ἔπραξα, ὡς εἰκότα τε καὶ δίκαια, ὑμῖν πρῶτον μὲν συμβου-
 λεύσας ἅ χρῆ ποιεῖν ἐκ τῶν νῦν γεγονότων, ὕστερον τὰ περὶ ταῦτα διέξειμι,
 τῶν ἐπανερωτώντων ἔνεκα τί δὴ βουλόμενος ἦλθον τὸ δεύτερον, ἵνα μὴ τὰ
 πάρεργα ὡς ἔργα μοι συμβαίνει λεγόμενα. λέγω δὴ τὰδε ἐγώ·

Τὸν συμβουλεύοντα ἀνδρὶ κάμνοντι καὶ δίαιταν δαιτωμένῳ μοχθηρὰν
 15 πρὸς ὑγίειαν ἄλλο τι χρῆ πρῶτον μὲν μεταβάλλειν τὸν βίον, καὶ ἐθέλοντι D
 μὲν πείθεσθαι καὶ τὰλλα ἤδη παραινεῖν· μὴ ἐθέλοντι δέ, φεύγοντα ἀπὸ
 τῆς τοῦ τοιούτου συμβουλῆς ἀνδρα τε ἠγοίμην ἂν καὶ ἰατρικόν, τὸν δὲ
 ὑπομένοντα τοῦναντίον ἀνανδρόν τε καὶ ἄτεχνον. ταῦτόν δὴ καὶ πόλει,
 εἴτε αὐτῆς εἰς εἶη κύριος εἴτε καὶ πλείους, εἰ μὲν κατὰ τρόπον ὀρθῆ πο-
 20 ρευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας συμβουλεύοιτό τι τῶν προσφόρων, νοῦν
 ἔχοντος τὸ τοῖς τοιούτοις συμβουλεύειν· τοῖς δ' ἔξω τὸ παράπαν βαίνουσι E
 τῆς ὀρθῆς πολιτείας καὶ μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἴχνος ἵεναι, προαγο-
 ρεύουσιν δὲ τῷ συμβούλῳ τὴν μὲν πολιτείαν ἔαν καὶ μὴ κινεῖν, ὡς ἀπο-
 θανουμένῳ ἔαν κινῆ, ταῖς δὲ βουλήσεσιν καὶ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦν- 331
 25 τας συμβουλεύειν κελεύοιεν, τίνα τρόπον γίγνοιτ' ἂν ῥᾶστά τε καὶ τάχιστα
 εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον, τὸν μὲν ὑπομένοντα συμβουλὰς τοιαύτας ἠγοίμην ἂν
 ἀνανδρον, τὸν δ' οὐχ ὑπομένοντα ἀνδρα. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἐγὼ κεκτη-
 μένος, ὅταν τίς μοι συμβουλεύηται περὶ τινος τῶν μεγίστων περὶ τὸν αὐτοῦ
 βίον, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως ἢ περὶ σώματος ἢ ψυχῆς ἐπιμελείας,
 30 ἂν μὲν μοι τὸ καθ' ἡμέραν ἔν τινι τρόπῳ δοκῆ ζῆν ἢ συμβουλεύσαντος ἂν B
 ἐθέλειν πείθεσθαι περὶ ὧν ἀνακοινοῦται, προθύμως συμβουλεύω καὶ οὐκ

ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπαισάμην. εἰ δὲ μὴ συμβουλεύηται μοι τὸ παρ-
 ἅπαν ἢ συμβουλεύοντι δῆλος ἢ μηδαμῆ πεισόμενος, αὐτόκλητος ἐπὶ τὸν
 τοιοῦτον οὐκ ἔρχομαι συμβουλεύσων, βιασόμενος δὲ οὐδ' ἂν υἱὸς ἦ μου.
 δούλω δὲ συμβουλεύσαιμ' ἂν καὶ μὴ ἐθέλοντά γε προσβιαζοίμην· πατέρα
 C δὲ ἢ μητέρα οὐχ ὅσιον ἠγοῦμαι προσβιάζεσθαι μὴ νόσω παραφροσύνης 5
 ἔχομένους, εἰ δέ τινα καθεστῶτα ζῶσι βίον, ἑαυτοῖς ἀρέσκοντα, ἐμοὶ δὲ
 μή, μήτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νουθετοῦντα μήτε δὴ κολακεύοντά γε
 ὑπηρετεῖν αὐτοῖς, πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκπορίζοντα ἅς αὐτὸς ἀσπαζό-
 μενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν. ταῦτόν δὴ καὶ περὶ πόλεως αὐτοῦ διανοούμενον
 χρῆ ζῆν τὸν ἔμφρονα· λέγειν μὲν, εἰ μὴ καλῶς αὐτῷ φαίνοιτο πολιτεύεσθαι, 10
 D εἰ μέλλοι μήτε ματαίως ἐρεῖν μήτε ἀποθανεῖσθαι λέγων, βίαν δὲ πατρίδι
 πολιτείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν, ὅταν ἄνευ φυγῶν καὶ σφαγῆς ἄν-
 δρῶν μὴ δυνατὸν ἦ γίγνεσθαι τὴν ἀρίστην, ἡσυχίαν δὲ ἄγοντα εὖχεσθαι
 τὰ ἀγαθὰ αὐτῷ τε καὶ τῇ πόλει.

Κατὰ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἐγὼ ὑμῖν τ' ἂν συμβουλεύοιμι, ξυνεβούλευον 15
 δὲ καὶ Διονυσίῳ μετὰ Δίωνος, ζῆν μέντοι καθ' ἡμέραν πρῶτον, ὅπως ἐγ-
 E κρατῆς αὐτὸς αὐτοῦ ὅτι μάλιστα ἔσεσθαι μέλλοι καὶ πιστοὺς φίλους τε
 καὶ ἐταίρους κτήσασθαι, ὅπως μὴ πάθοι ἅπερ ὁ πατήρ αὐτοῦ, ὃς παραλα-
 βὼν Σικελίας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐκπεπορηθη-
 μένας οὐχ οἷός τ' ἦν κατοικίσας πολιτείας ἐν ἐκάσταις καταστήσασθαι 20
 332 πιστὰς ἐταίρων ἀνδρῶν, οὔτε ἄλλων δὴ ποθεν ὀθνείων οὔτε ἀδελφῶν, οὓς
 ἔθρεψέν τε αὐτὸς νεωτέρους ὄντας, ἔκ τε ἰδιωτῶν ἄρχοντας καὶ ἐκ πε-
 νήτων πλουσίους ἐπεποιήκει διαφερόντως. τούτων κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς
 οὐδένα οἷός τ' ἦν πειθοῖ καὶ διδαχῇ καὶ εὐεργεσίαις καὶ ξυγγενείαις ἀπερ-
 γασάμενος ποιήσασθαι, Δαρείου δὲ ἐπταπλασίῳ φανλότερος ἐγένετο, ὃς 25
 οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας οὐδ' ὑφ' αὐτοῦ τραφεῖσιν, κοινοῖς δὲ μόνον τῆς
 τοῦ Μήδου τε καὶ εὐνούχου χειρώσεως, διένειμέ τε μέρη μείζω ἕκαστα
 B Σικελίας πάσης ἐπτά, καὶ πιστοῖς ἐχρήσατο τοῖς κοινοῖς καὶ οὐκ ἐπι-
 τιθεμένοις οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις, ἔδειξέν τε παράδειγμα οἷον χρῆ τὸν

νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν ἀγαθὸν γίγνεσθαι· νόμους γὰρ κατασκευάσας
 ἔτι καὶ νῦν διασέσωκεν τὴν Περσῶν ἀρχήν. ἔτι δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς τούτοις
 οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες πολλὰς τῶν Ἑλλήνων πόλεις ὑπὸ βαρβάρων
 ἐμβεβλημένας, ἀλλ' οἰκουμένας παραλαβόντες, ὅμως ἑβδομήκοντα ἔτη C
 5 διεφύλαξαν τὴν ἀρχὴν ἀνδρας φίλους ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκάσταις κεκτημένοι.
 Διονύσιος δὲ εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν Σικελίαν, ὑπὸ σοφίας πι-
 στεύων οὐδενί, μόγις ἐσώθη· πένης γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν, οὗ
 μείζον σημεῖον εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν οὐκ ἔστιν οὐδέν, τοῦ ἔρημον ἢ μὴ
 τοιούτων ἀνδρῶν εἶναι. ἃ δὴ καὶ Διονυσίῳ συνεβουλεύομεν ἐγὼ καὶ Δίων,
 10 ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῷ ξυμβεβήκει οὕτως, ἀνομιλήτω μὲν παι- D
 δείας, ἀνομιλήτω δὲ συνουσιῶν τῶν προσηκουσῶν γεγονέναι, πρῶτον ἐπὶ
 ταῦτα ὀρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ τῶν οἰκείων ἅμα καὶ ἡλικιωτῶν
 καὶ συμφώνους πρὸς ἀρετὴν κτήσασθαι, μάλιστα δ' αὐτὸν αὐτῷ, τούτου
 γὰρ αὐτὸν θαυμαστῶς ἐνδεᾶ γεγονέναι, λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως —
 15 οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλές — αἰνιττόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις ὡς
 οὕτω μὲν πᾶς ἀνὴρ αὐτόν τε καὶ ἐκείνους ὧν ἂν ἡγεμῶν γίγνηται σώσει,
 μὴ ταύτη δὲ τραπόμενος τάναντία πάντα ἀποτελεῖ· πορευθεὶς δὲ ὡς λέγο- E
 μεν, καὶ ἑαυτὸν ἔμφρονά τε καὶ σώφρονα ἀπεργασάμενος, εἰ τὰς ἐξηρημο-
 μένας Σικελίας πόλεις κατοικίσειεν νόμοις τε συνδήσειεν καὶ πολιτείαις,
 20 ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις εἶναι πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοη-
 θείας, οὐ διπλασίαν τὴν πατρῶαν ἀρχὴν μόνον ποιήσοι, πολλαπλασίαν δὲ 333
 ὄντως· ἔτοιμον γὰρ εἶναι τούτων γενομένων πολὺ μᾶλλον δουλώσασθαι
 Καρχηδονίους τῆς ἐπὶ Γέλωνος αὐτοῖς γενομένης δουλείας, ἀλλ' οὐχ
 ὥσπερ νῦν τοῦναντίον ὁ πατὴρ αὐτοῦ φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβά-
 25 ροις. ταῦτα ἦν τὰ λεγόμενα καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐπιβου-
 λευόντων Διονυσίῳ, ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, οἳ δὴ καὶ
 κρατήσαντες παρὰ Διονυσίῳ ἐξέβαλον μὲν Δίωνα, ἡμᾶς δ' εἰς φόβον κατ- B
 έβαλον· ἵνα δ' ἐκπεράνωμεν οὐκ ὀλίγα πράγματα τὰ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ,
 ἐλθὼν ἐκ Πελοποννήσου καὶ Ἀθηνῶν Δίων ἔργῳ τὸν Διονύσιον ἐνουθέ-
 30 τησεν. ἐπειδὴ δ' οὖν ἠλευθέρωσέν τε καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς δις τὴν πόλιν,
 ταῦτόν πρὸς Δίωνα Συρακόσιοι τότε ἔπαθον ὅπερ καὶ Διονύσιος, ὅτε αὐ-

τὸν ἐπεχείρει παιδεύσας καὶ θρέψας βασιλέα τῆς ἀρχῆς ἄξιον, οὕτω
 C κοινωνεῖν αὐτῷ τοῦ βίου παντός, ὃ δὲ τοῖς διαβάλλουσιν καὶ λέγουσιν
 ὡς ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι Δίων πράττει πάντα ὅσα ἔπραττεν ἐν τῷ
 τότε χρόνῳ, ἵνα ὁ μὲν παιδείᾳ δὴ τὸν νοῦν κηληθεῖς ἀμελοῖ τῆς ἀρχῆς
 ἐπιτρέψας ἐκείνῳ, ὃ δὲ σφετερίσαιο καὶ Διονύσιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς ἀρχῆς 5
 δόλῳ. ταῦτα τότε ἐνίκησεν καὶ τὸ δεύτερον ἐν Συρακοσίοις λεγόμενα, καὶ
 μάλα ἀτόπῳ τε καὶ αἰσχρῶ νίκη τοῖς τῆς νίκης αἰτίοις.

Οἷον γὰρ γέγονεν, ἀκουῖσαι χρῆ τούτους ἐμὲ παρακαλοῦντας πρὸς τὰ νῦν
 D πράγματα. ἦλθον Ἀθηναῖος ἀνὴρ ἐγώ, ἑταῖρος Δίωνος, σύμμαχος αὐτῷ,
 πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως ἀντὶ πολέμου φιλίαν ποιήσαιμι· διαμαχόμενος 10
 δὲ τοῖς διαβάλλουσιν ἠττήθην. πείθοντος δὲ Διονυσίου τιμαῖς καὶ χρήμα-
 σιν γενέσθαι μετ' αὐτοῦ ἐμὲ μάρτυρά τε καὶ φίλον πρὸς τὴν εὐπρέπειαν
 τῆς ἐκβολῆς τῆς Δίωνος αὐτῷ γίνεσθαι, τούτων δὴ τὸ πᾶν διήμαρτεν.
 ὕστερον δὲ δὴ κατιῶν οἴκαδε Δίων ἀδελφῶ δύο προσλαμβάνει Ἀθήνηθεν,
 E οὐκ ἐκ φιλοσοφίας γεγονότε φίλω, ἀλλ' ἐκ τῆς περιτρεχούσης ἑταιρίας 15
 ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων, ἣν ἐκ τοῦ ξενίζειν τε καὶ μυεῖν καὶ ἐπ-
 οπτεύειν πραγματεύονται, καὶ δὴ καὶ τούτῳ τῷ ξυγκαταγαγόντε αὐτὸν
 φίλω ἐκ τούτων τε καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐγενέσθην
 334 ἑταίρω· ἐλθόντες δὲ εἰς Σικελίαν, ἐπειδὴ Δίωνα ἤσθοντο διαβεβλημένον
 εἰς τοὺς ἐλευθερωθέντας ὑπ' αὐτοῦ Σικελιώτας ὡς ἐπιβουλεύοντα γε- 20
 νέσθαι τύραννον, οὐ μόνον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον προύδοσαν, ἀλλ' οἷον
 τοῦ φόνου αὐτόχειρες ἐγένοντο, ὅπλα ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῖ τοῖς
 φονεῦσι παρεστῶτες ἐπίκουροι. καὶ τὸ μὲν αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον οὔτε
 παρίεμαι ἔγωγε οὔτε τι λέγω — πολλοῖς γὰρ καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα
 B ἐπιμελὲς καὶ εἰς τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον — τὸ δὲ Ἀθηναίων πέρι λεγό- 25
 μενον, ὡς αἰσχύνῃ οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει, ἐξαιροῦμαι· φημὶ γὰρ κά-
 κεινον Ἀθηναῖον εἶναι ὃς οὐ προύδωκεν τὸν αὐτὸν τοῦτον, ἐξὸν χρήματα
 καὶ ἄλλας τιμὰς πολλὰς λαμβάνειν· οὐ γὰρ διὰ βαναύσου φιλότητος ἐγε-
 γόνει φίλος, διὰ δὲ ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν, ἣ μόνῃ χρῆ πιστεύειν
 τὸν νοῦν κεκτημένον μᾶλλον ἢ συγγενείᾳ ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὥστε οὐκ 30
 C ἀξίω ὀνειδούς γεγόνατον τῇ πόλει τῷ Δίωνα ἀποκτείναντε, ὡς ἐλλογίμῳ
 πῶποτε ἄνδρε γενομένῳ.

Ταῦτα εἴρηται πάντα τῆς ξυμβουλῆς ἕνεκα τῶν Διωνείων φίλων καὶ

ξυγγενῶν· συμβουλεύω δὲ δὴ τι πρὸς τούτοις τὴν αὐτὴν ξυμβουλήν καὶ
 λόγον τὸν αὐτὸν λέγων ἤδη τρίτον τρίτοις ὑμῖν· μὴ δουλοῦσθαι Σικελίαν
 ὑπ' ἀνθρώποις δεσπόταις, μηδὲ ἄλλην πόλιν, ὅ γ' ἐμὸς λόγος, ἀλλ' ὑπὸ
 νόμοις· οὔτε γὰρ τοῖς δουλουμένοις οὔτε τοῖς δουλωθεῖσιν ἄμεινον, αὐτοῖς
 5 καὶ παισὶ παίδων τε καὶ ἐγγόνοις, ἀλλ' ὀλέθριος πάντως ἢ πειρα, σμικρὰ D
 δὲ καὶ ἀνελεύθερα ψυχῶν ἦθη τὰ τοιαῦτα ἀρπάζειν κέρδη φιλεῖ οὐδὲν τῶν
 εἰς τὸν ἔπειτα καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν ἀγαθῶν καὶ δικαίων εἰδότα
 θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων. ταῦτα πρῶτον μὲν Δίωνα ἐπεχείρησα ἐγὼ
 πείθειν, δεύτερον δὲ Διονύσιον, τρίτους δὲ ὑμᾶς νῦν. καὶ ἐμοὶ πείθεσθε
 10 Διὸς τρίτου σωτήρος χάριν, εἶτα εἰς Διονύσιον βλέψαντες καὶ Δίωνα, ὧν
 ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ζῆ τὰ νῦν οὐ καλῶς, ὁ δὲ πειθόμενος τέθνηκεν κα- E
 λῶς· τὸ γὰρ τῶν καλλίστων ἐφιέμενον αὐτῷ τε καὶ πόλει πάσχειν ὅτι ἂν
 πάσχη πᾶν ὀρθὸν καὶ καλόν. οὔτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνατος ἡμῶν οὐδεὶς,
 οὔτ' εἴ τω ξυμβαίη, γένοιτο ἂν εὐδαίμων, ὡς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς· κακὸν
 15 γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐδὲν λόγου ἄξιόν ἐστιν τοῖς ἀψύχοις, ἀλλ' ἢ μετὰ σῶμα- 335
 τος οὔση ψυχῇ τοῦτο ξυμβήσεται ἐκάστη ἢ κεχωρισμένη. πείθεσθαι δὲ
 ὄντως αἰεὶ χρὴ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λόγοις, οἳ δὴ μηνύουσιν ἡμῖν
 ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι δίκας τε ἴσχειν καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας,
 ὅταν τις ἀπαλλαχθῆ τοῦ σώματος· διὸ καὶ τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα καὶ
 20 ἀδικήματα σμικρότερον εἶναι χρὴ νομίζειν κακὸν πάσχειν ἢ δρᾶσαι. ὧν
 ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν ψυχὴν οὔτε ἀκούει, ἐάν τε ἀκούσῃ,
 καταγελῶν, ὡς οἶεται, πανταχόθεν ἀναιδῶς ἀρπάζει πᾶν ὅτιπερ ἂν οἴηται, B
 καθάπερ θηρίον, φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὴν ἀνδραποδώδη καὶ ἀχάριστον,
 ἀφροδίσιον λεγομένην οὐκ ὀρθῶς, ἡδονὴν ποιεῖν αὐτῷ τοῦμπίμπλασθαι,
 25 τυφλὸς ὢν καὶ οὐχ ὄρῶν, οἷς ξυνέπεται τῶν ἀρπαγμάτων ἀνοσιουργία,
 κακὸν ἡλίκον αἰεὶ μετ' ἀδικήματος ἐκάστου, ἣν ἀναγκαῖον τῷ ἀδικήσαντι
 συνεφέλκειν ἐπὶ τε γῆ στροφομένῳ καὶ ὑπὸ γῆς νοστήσαντι πορείαν ἄτι-
 μόν τε καὶ ἀθλίαν πάντως πανταχῆ. Δίωνα δὲ ἐγὼ λέγων ταῦτά τε καὶ C
 ἄλλα τοιαῦτα ἔπειθον, καὶ τοῖς ἀποκτείνασιν ἐκεῖνον δικαιοτάτ' ἂν ὀργι-

ζοίμην ἐγὼ τρόπον τινὰ ὁμοιότατα καὶ Διονυσίῳ· ἀμφότεροι γὰρ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὡς ἔπος εἰπεῖν ἅπαντας τὰ μέγιστα ἔβλαψαν ἀνθρώπους, οἱ μὲν τὸν βουλόμενον δικαιοσύνη χρῆσθαι διαφθείραντες, ὁ δὲ οὐδὲν ἐθελήσας χρήσασθαι δικαιοσύνη διὰ πάσης τῆς ἀρχῆς, μεγίστην δύναμιν ἔχων,

D ἐν ἧ γενομένη φιλοσοφία τε καὶ δύναμις ὄντως ἐν ταύτῳ διὰ πάντων 5 ἀνθρώπων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμπασ' ἂν ἰκανῶς δόξαν παρέστησεν πᾶσιν τὴν ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἂν ποτε γένοιτο εὐδαίμων οὔτε πόλις οὔτ' ἀνὴρ οὐδεὶς, ὃς ἂν μὴ μετὰ φρονήσεως ὑπὸ δικαιοσύνη διαγάγη τὸν βίον, ἦτοι ἐν αὐτῷ κεκτημένος ἢ ὀσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων ἐν ἧθεσιν τρα-
E φεῖς τε καὶ παιδευθεὶς ἐνδίκως. ταῦτα μὲν Διονύσιος ἔβλαψεν· τὰ δὲ ἄλλα 10 σμικρὰ ἂν εἶη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη. ὁ δὲ Δίωνα ἀποκτείνας οὐκ οἶδεν ταῦτὸν ἐξεργασμένος τούτῳ. Δίωνα γὰρ ἐγὼ σαφῶς οἶδα, ὡς οἶόν τε περὶ ἀνθρώπων ἀνθρωπον δυσχυρίζεσθαι, ὅτι, τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχευ, ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σχῆμα ἀρχῆς ἐτρέπετο ἢ ἐπὶ τὸ Συρακούσας
336 μὲν πρῶτον, τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ, ἐπεὶ τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξεν 15 φαιδρῶνας, ἔλευθέρους δ' ἐν σχήματι κατέστησεν, τὸ μετὰ τοῦτ' ἂν πάση μηχανῇ ἐκόσμησεν νόμοις τοῖς προσήκουσιν τε καὶ ἀρίστοις τοὺς πολίτας, τό τε ἐφεξῆς τούτοις προθυμεῖτ' ἂν πράξαι, πᾶσαν Σικελίαν κατοικίσειν καὶ ἔλευθέραν ἀπὸ τῶν βαρβάρων ποιεῖν, τοὺς μὲν ἐκβάλλον, τοὺς δὲ χειρούμενος ῥᾶον Ἰέρωνος· τούτων δ' αὖ γενομένων δι' ἀνδρὸς δικαίου τε καὶ 20
B ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσόφου, τὴν αὐτὴν ἀρετῆς ἂν πέρι γενέσθαι δόξαν τοῖς πολλοῖς, ἢ περ ἂν, εἰ Διονύσιος ἐπείσθη, παρὰ πᾶσιν ἂν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώποις ἀπέσωσεν γενομένη. νῦν δὲ ἢ πού τις δαίμων ἢ τις ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομία καὶ ἀθεότητι καὶ τὸ μέγιστον τόλμαις ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶσιν ἐρρίζωται καὶ βλαστάνει καὶ εἰς ὕστερον ἀπο- 25
C ἐτρέφεν τε καὶ ἀπώλεσεν.

Νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν χάριν οἰωνοῦ τὸ τρίτον. ὅμως δὲ μιμῆσθαι μὲν συμβουλεύω Δίωνα ὑμῖν τοῖς φίλοις τὴν τε τῆς πατρίδος εὐνοίαν καὶ τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν, ἐπὶ λωόνων δὲ ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλή- 30

σεις πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν — αἱ δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ σαφῶς —
 τὸν δὲ μὴ δυνάμενον ὑμῶν Δωριστὶ ζῆν κατὰ τὰ πάτρια, διώκοντα δὲ τόν
 τε τῶν Δίωνος σφαγέων καὶ τὸν Σικελικὸν βίον, μήτε παρακαλεῖν μήτε D
 οἶεσθαι πιστὸν ἂν τι καὶ ὑγιᾶς προᾶξαι ποτε, τοὺς δὲ ἄλλους παρακαλεῖν
 5 ἐπὶ πάσης Σικελίας κατοικισμὸν τε καὶ ἰσονομίαν ἐκ τε αὐτῆς Σικελίας
 καὶ ἐκ Πελοποννήσου ξυμπάσης, φοβεῖσθαι δὲ μηδὲ Ἀθήνας· εἰσὶ γὰρ
 καὶ ἐκεῖ πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες πρὸς ἀρετὴν, ξενοφόνων τε ἀνδρῶν
 μισοῦντες τόλμας. εἰ δ' οὖν ταῦτα μὲν ὕστερα γένοιτ' ἂν, κατεπείγουσιν
 δὲ ὑμᾶς αἱ τῶν στάσεων πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φυόμεναι ἐκάστης
 10 ἡμέρας διαφοραί, εἰδέναι μὲν πού τις χρῆ πάντα τινὰ ἄνδρα, ᾧ καὶ βραχὺ E
 δόξης ὀρθῆς μετέδωκεν θεία τις τύχη, ὡς οὐκ ἔστιν παῦλα κακῶν τοῖς
 στασιάσασιν, πρὶν ἂν οἱ κρατήσαντες μάχαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνθρώπων
 καὶ σφαγαῖς μνησικακοῦντες καὶ ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται τρεπόμενοι
 τῶν ἐχθρῶν, ἐγκρατεῖς δὲ ὄντες αὐτῶν, θέμενοι νόμους κοινούς μηδὲν 337
 15 μᾶλλον πρὸς ἡδονὴν αὐτοῖς ἢ τοῖς ἠττηθεῖσιν κειμένους, ἀναγκάσωσιν
 αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς νόμοις διτταῖς οὔσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ φόβῳ,
 φόβῳ μὲν διὰ τὸ κρείττους αὐτῶν εἶναι δεικνύντες τὴν βίαν, αἰδοῖ δὲ
 αὐτὸν διὰ τὸ κρείττους φαίνεσθαι περὶ τε τὰς ἡδονὰς καὶ τοῖς νόμοις μᾶλλον
 ἐθέλοντές τε καὶ δυνάμενοι δουλεύειν. ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἂν ποτε
 20 κακῶν λήξαι πόλις ἐν αὐτῇ στασιάσασα, ἀλλὰ στάσεις καὶ ἐχθραὶ καὶ
 μίση καὶ ἀπιστίαι ταῖς οὕτω διατεθείσαις πόλεσιν αὐταῖς πρὸς αὐτὰς B
 αἰεὶ γίνεσθαι φιλεῖ. τοὺς δὲ κρατήσαντας αἰεὶ χρῆ, ὅτανπερ ἐπιθυμή-
 σωσιν σωτηρίας, αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς ἄνδρας προκρίναι τῶν Ἑλλήνων οὓς ἂν
 πυνθάνωνται ἀρίστους ὄντας, πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖδας καὶ γυ-
 25 ναῖκας κεκτημένους οἴκοι καὶ προγόνους αὐτῶν ὅτι μάλιστα πολλοὺς τε
 καὶ ἀγαθοὺς καὶ ὀνομαστοὺς καὶ κτῆσιν κεκτημένους πάντας ἱκανὴν — C
 ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριάνδρῳ πόλει πεντήκοντα· ἱκανοὶ τοιοῦτοι — τούτους
 δὲ δεήσεσιν καὶ τιμαῖς ὅτι μεγίσταις οἴκοθεν μεταπέμψασθαι, μετα-
 πεμψαμένους δὲ ὁμόσαντας δεῖσθαι καὶ κελεύειν θεῖναι νόμους, μήτε νι-
 30 κήσασιν μήτε νικηθεῖσιν νέμειν πλέον, τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ
 πόλει. τεθέντων δὲ τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὰ πάντα ἐστίν. ἂν μὲν γὰρ

οἱ νενικηκότες ἥττους αὐτοὺς τῶν νόμων μᾶλλον τῶν νενικημένων παρ-
 D ἔχονται, πάντ' ἔσται σωτηρίας τε καὶ εὐδαιμονίας μεστὰ καὶ πάντων κα-
 κῶν ἀποφυγή· εἰ δὲ μή, μήτ' ἐμὲ μήτ' ἄλλον κοινωνὸν παρακαλεῖν ἐπὶ
 τὸν μὴ πειθόμενον τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις. ταῦτα γὰρ ἔστιν ἀδελφὰ ὧν
 τε Δίων ὧν τ' ἐγὼ ἐπεχειρήσαμεν Συρακούσαις εὖ φρονουῦντες συμπροᾶξαι, 5
 δεύτερα μὴν· πρῶτα δ' ἦν ἂ τὸ πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ Διονυσίου
 E πραχθῆναι πᾶσιν κοινὰ ἀγαθὰ, τύχη δέ τις ἀνθρώπων κρείττων διεφύ-
 ρησεν. τὰ δὲ νῦν ὑμεῖς πειροᾶσθε εὐτυχέστερον αὐτὰ ἀγαθῆ προᾶξαι μοῖρα
 καὶ θεία τινὶ τύχῃ.

Ἐμβουλή μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴ εἰρήσθω καὶ ἢ παρὰ Διονύσιον ἐμῆ 10
 προτέρα ἄφιξις· ἢ δὲ δὴ ὑστέρα πορεία τε καὶ πλοῦς ὡς εἰκότως τε ἅμα
 καὶ ἐμμελῶς γέγονεν, ᾧ μέλει ἀκούειν ἔξεστι τὸ μετὰ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ
 338 δὴ πρῶτος χρόνος τῆς ἐν Σικελίᾳ διατριβῆς μοι διεπεράνθη, καθάπερ
 εἶπον, πρὶν συμβουλευεῖν τοῖς οἰκείοις καὶ ἐταίροις τοῖς περὶ Δίωνα· τὸ
 μετ' ἐκεῖνα δ' οὖν ἔπεισα ὅπη δὴ ποτ' ἐδυνάμην Διονύσιον ἀφεῖναί με, 15
 εἰρήνης δὲ γενομένης — ἦν γὰρ τότε πόλεμος ἐν Σικελίᾳ — ξυνωμολο-
 γήσαμεν ἀμφοτέρω. Διονύσιος μὲν ἔφη μεταπέμψασθαι Δίωνα καὶ ἐμὲ
 πάλιν, καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλέστερον ἑαυτῷ, Δίωνα
 δὲ ἡξίου διανοεῖσθαι μὴ φυγὴν αὐτῷ γεγονέναι τότε, μετάστασιν δέ· ἐγὼ
 B δ' ἡξίην ὠμολόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις. γενομένης δὲ εἰρήνης μετ- 20
 επέμπετό με, Δίωνα δὲ ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν ἔδειτο, ἐμὲ δὲ ἡκίην ἐκ παν-
 τὸς τρόπου ἡξίου. Δίων μὲν οὖν ἐκέλευέ τέ με πλεῖν καὶ ἔδειτο· καὶ γὰρ
 δὴ λόγος ἐχώρει πολὺς ἐκ Σικελίας ὡς Διονύσιος θαυμαστῶς φιλοσοφίας
 ἐν ἐπιθυμίᾳ πάλιν εἶη γεγονώς τὰ νῦν· ὅθεν ὁ Δίων συντεταμένως ἔδειτο
 C ἡμῶν τῆ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν. ἐγὼ δὲ ἤδη μὲν πού κατὰ τὴν φιλοσο- 25
 φίαν τοῖς νέοις πολλὰ τοιαῦτα γιγνόμενα, ὅμως δ' οὖν ἀσφαλέστερόν μοι
 ἔδοξεν χαίρειν τότε γε πολλὰ καὶ Δίωνα καὶ Διονύσιον εἶναι, καὶ ἀπηχθό-
 μην ἀμφοῖν ἀποκρινάμενος ὅτι γέρον τε εἶην καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας
 οὐδὲν γίγνοιτο τῶν τὰ νῦν πραττομένων. ἔοικεν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο Ἀρχύ-
 τῃς τε παρὰ Διονύσιον [πρὶν] ἀφικέσθαι — ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπιέναι ξενίαν 30
 D καὶ φιλίαν Ἀρχύτῃ καὶ τοῖς ἐν Τάραντι καὶ Διονυσίῳ ποιήσας ἀπέπλεον —

ἄλλοι τέ τινες ἐν Συρακούσαις ἦσαν Δίωνός τε ἅπτα διακηκοότες καὶ
 τούτων τινὲς ἄλλοι, παρακουσμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσο-
 φίαν· οἱ δοκοῦσί μοι Διονυσίῳ πειρᾶσθαι διαλέγεσθαι τῶν περὶ τὰ
 τοιαῦτα, ὡς Διονυσίου πάντα διακηκοότος ὅσα διανοοῦμένην ἐγώ. ὁ δὲ
 5 οὔτε ἄλλως ἐστὶν ἀφνῆς πρὸς τὴν τοῦ μανθάνειν δύναμιν φιλότιμός τε
 θαυμαστῶς· ἤρεσκέν τε οὖν ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα ἠσχύνετό τε φανερός
 γινόμενος οὐδὲν ἀκηκοὼς ὅτ' ἐπεδήμουν ἐγώ, ὅθεν ἅμα μὲν εἰς ἐπιθυ- E
 μίαν ἦει τοῦ διακοῦσαι ἐναργέστερον, ἅμα δ' ἡ φιλοτιμία κατήπειγεν
 αὐτόν· δι' ἃ δὲ οὐκ ἤκουσεν ἐν τῇ πρόσθεν ἐπιδημίᾳ, διεξήλθομεν ἐν τοῖς
 10 ἄνω ῥηθειῖσιν νῦν δὴ λόγοις. ἐπειδὴ δ' οὖν οἴκαδέ τ' ἐσώθην καὶ καλοῦντος
 τὸ δεύτερον ἀπηρνήθην, καθάπερ εἶπον νῦν δὴ, δοκεῖ μοι Διονύσιος παν-
 τάπασι φιλοτιμηθῆναι μὴ ποτέ τισιν δόξαιμι καταφρονῶν αὐτοῦ τῆς
 φύσεώς τε καὶ ἕξεως ἅμα καὶ τῆς διαίτης ἔμπειρος γεγονώς, οὐκέτ' ἐθέ- 339
 λειν δυσχεραίνων παρ' αὐτὸν ἀφικνεῖσθαι. δίκαιος δὲ λέγειν εἰμὶ τάλη-
 15 θές καὶ ὑπομένειν, εἴ τις ἄρα τὰ γεγονότα ἀκούσας καταφρονήσει τῆς
 ἐμῆς φιλοσοφίας, τὸν τύραννον δὲ ἠγήσεται νοῦν ἔχειν. ἔπεμψε μὲν γὰρ
 δὴ Διονύσιος τρίτον ἐπ' ἐμὲ τριήρη ῥαστώνης ἕνεκα τῆς πορείας, ἔπεμψεν
 δὲ Ἀρχέδημον, ὃν ἠγεῖτό με τῶν ἐν Σικελίᾳ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, τῶν
 Ἀρχύτῃ συγγεγονότων ἕνα, καὶ ἄλλους γνωρίμους τῶν ἐν Σικελίᾳ· οὔτοι B
 20 δὲ ἡμῖν ἠγγελλον πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς θαυμαστὸν ὅσον Διονύσιος
 ἐπιδεδωκῶς εἶη πρὸς φιλοσοφίαν. ἔπεμψεν δὲ ἐπιστολὴν πάνυ μακράν,
 εἰδὼς ὡς πρὸς Δίωνα διεκείμεν καὶ τὴν αὖ Δίωνος προθυμίαν τοῦ ἐμὲ
 πλεῖν καὶ εἰς Συρακούσας ἐλθεῖν· πρὸς γὰρ δὴ πάντα ταῦτα ἦν παρεσκευα-
 σμένην τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἢ ἐπιστολή, τῆδέ πη φράζουσα· 'Διονύσιος
 25 Πλάτωνι' — τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις εἰπὼν οὐδὲν τὸ μετὰ τοῦτο εἶπεν C
 πρότερον ἢ ὡς 'ἂν εἰς Σικελίαν πεισθεῖς ὑφ' ἡμῶν ἔλθῃς τὰ νῦν, πρῶτον
 μὲν σοι τὰ περὶ Δίωνα ὑπάρξει ταύτη γινόμενα ὅπηπερ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς —
 θελήσεις δὲ οἶδ' ὅτι τὰ μέτρια, καὶ ἐγὼ συγχωρήσομαι — εἰ δὲ μή, οὐδὲν
 σοι τῶν περὶ Δίωνα ἕξει πραγμάτων οὔτε περὶ τᾶλλα οὔτε περὶ αὐτὸν
 30 κατὰ νοῦν γινόμενα.' ταῦθ' οὕτως εἶπεν, τᾶλλα δὲ μακρὰ ἂν εἶη καὶ
 ἄνευ καιροῦ λεγόμενα. ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλαι ἐφοίτων παρά τε Ἀρχύτου καὶ D

- τῶν ἐν Τάραντι, τὴν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσαι τὴν Διονυσίου, καὶ ὅτι, ἂν μὴ ἀφίκωμαι νῦν, τὴν πρὸς Διονύσιον αὐτοῖς γενομένην φιλίαν δι' ἐμοῦ οὐ σμικρὰν οὔσαν πρὸς τὰ πολιτικὰ παντάπασιν διαβαλοίην. ταύτης δὴ τοιαύτης γενομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμφεως, τῶν μὲν ἐκ Σικελίας τε καὶ Ἰταλίας ἐλκόντων, τῶν δὲ Ἀθήνηθεν ἀτεχνῶς μετὰ 5
- E** δεήσεως οἷον ἐξωθούντων με, καὶ πάλιν ὁ λόγος ἦκεν ὁ αὐτός, τὸ μὴ δεῖν προδοῦναι Δίωνα μηδὲ τοὺς ἐν Τάραντι ξένους τε καὶ ἐταίρους, αὐτῷ δέ μοι ὑπῆν ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἀνθρωπον παρακούοντα ἀξίων λόγου πραγμάτων, εὐμαθῆ, πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου· δεῖν οὖν αὐτὸ ἐξελέγξαι σαφῶς ὁποτέρως ποτὲ ἄρα σχῆ καὶ τοῦτ' αὐτὸ μη- 10
- 340** δαμῆ προδοῦναι μηδ' ἐμὲ τὸν αἴτιον γενέσθαι τηλικούτου ἀληθῶς ὀνειδους, εἴπερ ὄντως εἶη τῷ ταῦτα λελεγμένα. πορεύομαι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυψάμενος, πολλὰ δεδιῶς μαντευόμενός τε οὐ πάνν καλῶς, ὡς ἔοικεν, ἐλθὼν δ' οὖν τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι τοῦτό γε οὖν ἔπραξα ὄντως· ἐσώθην γάρ τοι πάλιν εὐτυχῶς, καὶ τούτων γε μετὰ θεὸν Διονυσίῳ χάριν 15
- εἰδέναί χρεῶν, ὅτι πολλῶν βουλευθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσεν καὶ ἔδωκέν τι μέρος αἰδοῖ τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων.
- B** Ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην, ὥμην τούτου προῶτον ἔλεγχον δεῖν λαβεῖν, πότερον ὄντως εἶη Διονύσιος ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρός, ἢ μάτην ὁ πολὺς οὗτος ἔλθοι λόγος Ἀθήναζε. ἔστιν δὴ τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ 20
- τοιαῦτα πείραν λαμβάνειν οὐκ ἀγεννῆς ἀλλ' ὄντως τυράννοις πρέπων, ἄλλως τε καὶ τοῖς τῶν παρακουσμάτων μεστοῖς, ὃ δὴ καὶ γὰρ Διονύσιον εὐθύς ἐλθὼν ἠσθόμην καὶ μάλα πεπονθότα. δεικνύναι δὴ δεῖ τοῖς τοιούτοις ὅτι ἔστι πᾶν τὸ πράγμα οἷόν τε καὶ δι' ὅσων πραγμάτων καὶ ὅσον
- C** πόνον ἔχει. ὁ γὰρ ἀκούσας, εἰ μὲν ὄντως ἦ φιλόσοφος οἰκειός τε καὶ ἄξιός 25
- τοῦ πράγματος θεῖος ὢν, ὁδὸν τε ἠγεῖται θαυμαστὴν ἀκηκοέναι ξυντατέον τε εἶναι νῦν καὶ οὐ βιωτὸν ἄλλως ποιῶντι· μετὰ τοῦτο δὴ ξυντείνας αὐτός τε καὶ τὸν ἠγούμενον τὴν ὁδόν, οὐκ ἀνίησιν πρὶν ἂν ἢ τέλος ἐπιθῆ πᾶσιν, ἢ λάβῃ δύναμιν ὥστε αὐτὸς αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξοντος δυνατὸς
- D** εἶναι ποδηγεῖν. ταύτη καὶ κατὰ ταῦτα διανοηθεὶς ὁ τοιοῦτος ζῆ, πράττων 30
- μὲν ἐν αἰστίσιν ἂν ἦ πράξεσιν, παρὰ πάντα δὲ αἰεὶ φιλοσοφίας ἐχόμενος καὶ τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν ἥτις ἂν αὐτὸν μάλιστα εὐμαθῆ τε καὶ μνή-

μονα καὶ λογίζεσθαι δυνατὸν ἐν αὐτῷ νήφοντα ἀπεργάζεται· τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτη μισῶν διατελεῖ. οἱ δὲ ὄντως μὲν μὴ φιλόσοφοι, δόξαις δ' ἐπικεχρωσμένοι, καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι, ἰδόντες τε ὅσα μαθήματά ἐστιν καὶ ὁ πόνος ἡλικός καὶ δίαίτα ἢ καθ' ἡμέ- E
 5 ραν ὡς πρέπουσα ἢ κοσμία τῷ πράγματι, χαλεπὸν ἠγησάμενοι καὶ ἀδύ-
 νατον αὐτοῖς, οὔτε δὴ ἐπιτηδεύειν δυνατοὶ γίνονται, ἔνιοι δὲ αὐτῶν πεί- 341
 θουσιν αὐτοὺς ὡς ἱκανῶς ἀκηκοότες εἰσὶν τὸ ὅλον, καὶ οὐδὲν ἔτι δέονται
 τινῶν πραγμάτων. ἢ μὲν δὴ πείρα αὕτη γίνεται ἢ σαφῆς τε καὶ ἀσφαλε-
 στάτη πρὸς τοὺς τρυφῶντάς τε καὶ ἀδυνάτους διαπονεῖν, ὡς μηδέποτε
 10 βαλεῖν ἐν αἰτία τὸν δεικνύντα ἀλλ' αὐτὸν αὐτόν, μὴ δυνάμενον πάντα τὰ
 πρόσφορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι.

Οὕτω δὴ καὶ Διονυσίῳ τότε ἐρρήθη τὰ ῥηθέντα. πάντα μὲν οὖν οὗτ' ἐγὼ
 διεξῆλθον οὔτε Διονύσιος ἐδεῖτο· πολλὰ γὰρ αὐτὸς καὶ τὰ μέγιστα εἰδέναί B
 τε καὶ ἱκανῶς ἔχειν προσεποιεῖτο διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς.
 15 ὕστερον δὲ καὶ ἀκούω γεγραφεῖν αὐτὸν περὶ ὧν τότε ἤκουσε, συνθέντα
 ὡς αὐτοῦ τέχνην, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούοι· οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλ-
 λους μὲν τινὰς οἶδα γεγραφότας περὶ τῶν αὐτῶν τούτων, οἵτινες δέ,
 οὐδ' αὐτοὶ αὐτούς. τοσόνδε γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γεγρα-
 φῶτων καὶ γραφόντων, ὅσοι φασὶν εἰδέναί περὶ ὧν ἐγὼ σπουδάζω, εἴτ' ἐμοῦ C
 20 ἀκηκοότες εἴτ' ἄλλων εἴθ' ὡς εὐρόντες αὐτοί· τούτους οὐκ ἔστιν κατὰ γε
 τὴν ἐμὴν δόξαν περὶ τοῦ πράγματος ἐπαῖειν οὐδέν. οὐκ οὖν ἐμὸν γε περὶ
 αὐτῶν ἔστιν σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται· ῥητὸν γὰρ οὐδαμῶς ἔστιν
 ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συνουσίας γιγνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα
 αὐτὸ καὶ τοῦ συζῆν ἐξαίφνης, οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς, D
 25 ἐν τῇ ψυχῇ γενόμενον αὐτὸ ἑαυτὸ ἤδη τρέφει. καίτοι τοσόνδε γε οἶδα, ὅτι
 γραφέντα ἢ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ βέλτιστ' ἂν λεχθείη· καὶ μὴν ὅτι γεγραμ-

μένα κακῶς οὐχ ἤκιστ' ἂν ἐμὲ λυποῖ. εἰ δέ μοι ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἱκανῶς εἶναι πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητά, τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ' ἂν ἡμῖν ἐν τῷ βίῳ ἢ τοῖς τε ἀνθρώποισι μέγα ὄφελος γράψαι καὶ τὴν φύσιν
 E εἰς φῶς τοῖς πᾶσιν προαγαγεῖν; ἀλλ' οὔτε ἀνθρώποις ἠγοῦμαι τὴν ἐπι-
 χείρησιν περὶ αὐτῶν λεγομένην ἀγαθόν, εἰ μὴ τισιν ὀλίγοις ὅποσοι δυνατοὶ 5
 ἀνευρεῖν αὐτοὶ διὰ σμικρᾶς ἐνδείξεως, τῶν τε δὴ ἄλλων τοὺς μὲν κατα-
 φρονήσεως οὐκ ὀρθῆς ἐμπλήσειεν ἂν οὐδαμῆ ἐμμελῶς, τοὺς δὲ ὑψηλῆς
 342 καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς σέμν' ἄττα μεμαθηκότας. ἔτι δὲ μακρότερα περὶ
 αὐτῶν ἐν νῶ μοι γέγονεν εἰπεῖν· τάχα γὰρ ἂν περὶ ὧν λέγω σαφέστερον
 ἂν εἶη τι λεχθέντων αὐτῶν. ἔστι γὰρ τις λόγος ἀληθῆς, ἐναντίος τῷ τολ- 10
 μήσαντι γράφειν τῶν τοιούτων καὶ ὀτιοῦν, πολλάκις μὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρό-
 σθεν ῥηθεῖς, ἔοικεν δ' οὖν εἶναι καὶ νῦν λεκτέος.

Ἔστιν τῶν ὄντων ἑκάστω, δι' ὧν τὴν ἐπιστήμην ἀνάγκη παραγίγνε-
 σθαι, τρίτα, τέταρτον δ' αὐτῆ — πέμπτον δ' αὐτὸ τιθέναι δεῖ ὃ δὴ γνω-
 B στόν τε καὶ ἀληθῶς ἔστιν ὄν — ἐν μὲν ὄνομα, δεύτερον δὲ λόγος, τὸ δὲ 15
 τρίτον εἶδωλον, τέταρτον δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἐν οὖν λαβὲ βουλόμενος μα-
 θεῖν τὸ νῦν λεγόμενον, καὶ πάντων οὕτω πέρι νόησον. κύκλος ἐστίν τι
 λεγόμενον, ᾧ τοῦτ' αὐτὸ ἔστιν ὄνομα ὃ νῦν ἐφθέγγεθα. λόγος δ' αὐτοῦ
 τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων συγκείμενος· τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἐσχά-
 των ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντη, λόγος ἂν εἶη ἐκείνου ᾧπερ στρογγύ- 20
 C λον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος. τρίτον δὲ τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ
 ἐξαλειφόμενον καὶ τορνευόμενον καὶ ἀπολλύμενον· ὧν αὐτὸς ὁ κύκλος, ὃν
 πέρι πάντ' ἐστὶν ταῦτα, οὐδὲν πάσχει, τούτων ὡς ἕτερον ὄν. τέταρτον δὲ
 ἐπιστήμη καὶ νοῦς ἀληθῆς τε δόξα περὶ ταῦτ' ἐστίν· ὡς δὲ ἐν τούτῳ αὖ
 πᾶν θετέον, οὐκ ἐν φωναῖς οὐδ' ἐν σωμαίων σχήμασιν ἀλλ' ἐν ψυχαῖς 25
 ἐνόν, ᾧ δῆλον ἕτερόν τε ὄν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως τῶν τε ἔμπρο-
 D σθεν λεχθέντων τριῶν. τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν ξυγγενεῖα καὶ ὁμοιότητι

τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακεν, τᾶλλα δὲ πλέον ἀπέχει. ταῦτόν δὴ περί τε
 εὐθέος ἅμα καὶ περιφεροῦς σχήματος καὶ χροῆς, περί τε ἀγαθοῦ καὶ κα-
 λοῦ καὶ δικαίου, καὶ περὶ σώματος ἅπαντος σκευαστοῦ τε καὶ κατὰ φύσιν
 γεγονότος, πυρὸς ὕδατός τε καὶ τῶν τοιούτων πάντων, καὶ ζώου ξύμπαντος
 5 πέρυ καὶ ἐν ψυχαῖς ἡθους, καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα·
 οὐ γὰρ ἂν τούτων μή τις τὰ τέτταρα λάβη ἀμῶς γέ πως, οὔποτε τελέως E
 ἐπιστήμης τοῦ πέμπτου μέτοχος ἔσται. πρὸς γὰρ τούτοις ταῦτα οὐχ
 ἦττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποιόν τι περὶ ἕκαστον δηλοῦν ἢ τὸ ὄν ἐκάστου διὰ τὸ
 τῶν λόγων ἀσθενές· ὧν ἔνεκα νοῦν ἔχων οὐδεὶς τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ τιθέ- 343
 10 ναι τὰ νενοημένα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ταῦτα εἰς ἀμετακίνητον, ὃ δὴ πάσχει τὰ
 γεγραμμένα τύποις. τοῦτο δὲ πάλιν αὐτὸ νῦν λεγόμενον δεῖ μαθεῖν. κύκλος
 ἕκαστος τῶν ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνευθέντων μεστὸς τοῦ
 ἐναντίου ἔστιν τῷ πέμπτῳ — τοῦ γὰρ εὐθέος ἐφάπτεται πάντη — αὐτὸς
 δέ, φαμέν, ὃ κύκλος οὔτε τι σμικρότερον οὔτε μεῖζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν
 15 αὐτῷ φύσεως. ὄνομά τε αὐτῶν φαμεν οὐδὲν οὐδενὶ βέβαιον εἶναι, κωλύειν B
 δ' οὐδὲν τὰ νῦν στρογγύλα καλούμενα εὐθέα κεκλήσθαι τὰ τε εὐθέα δὴ
 στρογγύλα, καὶ οὐδὲν ἦττον βεβαίως ἔξειν τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναν-
 τίως καλοῦσιν. καὶ μὴν περὶ λόγου γε ὁ αὐτὸς λόγος, εἴπερ ἐξ ὀνομάτων
 καὶ ῥημάτων σύγκειται, μηδὲν ἰκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον· μυρίος δὲ
 20 λόγος αὐτὸ περὶ ἐκάστου τῶν τεττάρων ὡς ἀσαφές, τὸ δὲ μέγιστον, ὅπερ
 εἵπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν, ὅτι δυοῖν ὄντων, τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τι-
 νος, οὐ τὸ ποιόν τι, τὸ δὲ τί, ζητούσης εἰδέναί τῆς ψυχῆς, τὸ μὴ ζητούμε- C
 νον ἕκαστον τῶν τεττάρων προτεῖνον τῇ ψυχῇ λόγῳ τε καὶ κατ' ἔργα,
 αἰσθήσεσιν εὐέλεγκτον τό τε λεγόμενον καὶ δεικνύμενον αἰεὶ παρεχόμε-
 25 νον ἕκαστον, ἀπορίας τε καὶ ἀσαφείας ἐμπύμπλησι πάσης ὡς ἔπος εἰπεῖν
 πάντ' ἄνδρα. ἐν οἷσι μὲν οὖν μηδ' εἰδισμένοι τὸ ἀληθές ζητεῖν ἔσμεν
 ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς, ἔξαρκεῖ δὲ τὸ προταθὲν τῶν εἰδώλων, οὐ καταγέλα-
 στοι γιγνόμεθα ὑπ' ἀλλήλων, οἱ ἐρωτώμενοι ὑπὸ τῶν ἐρωτῶντων, δυνα- D
 30 ἀποκρίνασθαι καὶ δηλοῦν ἀναγκάζωμεν, ὁ βουλόμενος τῶν δυναμένων
 ἀνατρέπειν κρατεῖ, καὶ ποιεῖ τὸν ἐξηγούμενον ἐν λόγοις ἢ γράμμασιν ἢ
 ἀποκρίσεσιν τοῖς πολλοῖς τῶν ἀκουόντων δοκεῖν μηδὲν γινώσκειν ὧν

ἂν ἐπιχειρῇ γράφειν ἢ λέγειν, ἀγνοούντων ἐνίοτε ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ γρά-
 φαντος ἢ λέξαντος ἐλέγχεται, ἀλλ' ἡ τῶν τεττάρων φύσις ἐκάστου, πε-
 E φρυκτῖα φαύλως. ἡ δὲ διὰ πάντων αὐτῶν διαγωγὴ, ἄνω καὶ κάτω μετα-
 βαίνουσα ἐφ' ἕκαστον, μόγις ἐπιστήμην ἐνέτεκεν εὖ πεφυκός εὖ πεφυ-
 κότη· κακῶς δὲ ἂν φυῇ, ὡς ἡ τῶν πολλῶν ἕξις τῆς ψυχῆς εἷς τε τὸ μαθεῖν 5
 344 εἷς τε τὰ λεγόμενα ἦθη πέφυκεν, τὰ δὲ διέφθαρται, οὐδ' ἂν ὁ Λυγκεὺς
 ἰδεῖν ποιήσειεν τοὺς τοιούτους. ἐνὶ δὲ λόγῳ, τὸν μὴ ξυγγενῆ τοῦ πράγμα-
 τος οὐτ' ἂν εὐμάθεια ποιήσειέν ποτε οὔτε μνήμη — τὴν ἀρχὴν γὰρ ἐν
 ἀλλοτριαῖς ἕξεσιν οὐκ ἐγγίγνεται — ὥστε ὅποσοι τῶν δικαίων τε καὶ τῶν
 ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ προσφνεῖς εἰσιν καὶ ξυγγενεῖς, ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμα- 10
 θεῖς ἅμα καὶ μνήμονες, οὐδ' ὅσοι ξυγγενεῖς, δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες,
 B οὐδένες τούτων μήποτε μάθωσιν ἀλήθειαν ἀρετῆς εἰς τὸ δυνατόν οὐδὲ κα-
 κίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀνάγκη μανθάνειν καὶ τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθές τῆς
 ὅλης οὐσίας, μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχαῖς εἶπον·
 μόγις δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα, ὀνόματα καὶ λόγοι ὄφεις 15
 τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν ἐλέγχους ἐλεγχόμενα καὶ ἄνευ φθόνων
 ἐρωτήσεσιν καὶ ἀποκρίσεσιν χρωμένων, ἐξέλαμψε φρόνησις περὶ ἕκα-
 στον καὶ νοῦς, συντείνων ὅτι μάλιστ' εἰς δύναμιν ἀνθρωπίνην. διὸ δὴ πᾶς
 C ἀνὴρ σπουδαῖος τῶν ὄντων σπουδαίων πέρι πολλοῦ δεῖ μὴ γράφας ποτὲ
 ἐν ἀνθρώποις εἰς φθόνον καὶ ἀπορίαν καταβαλεῖ. ἐνὶ δὴ ἐκ τούτων δεῖ 20
 γινώσκειν λόγῳ, ὅταν ἴδῃ τίς του συγγράμματα γεγραμμένα εἴτε ἐν
 νόμοις νομοθέτου εἴτε ἐν ἄλλοις τισὶν ἅπτ' οὖν, ὡς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα
 σπουδαιότατα, εἶπερ ἔστ' αὐτὸς σπουδαῖος, κεῖται δὲ πού ἐν χώρᾳ τῇ
 καλλίστῃ τῶν τούτου· εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμ-
 D μασιν ἐτέθη, ἕξ ἄρα δὴ οἱ ἔπειτα, θεοὶ μὲν οὐ, βροτοὶ δὲ ἕφρένας ὤλε- 25
 σαν αὐτοί' (Π. 7, 360; 12, 234).

Τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ ξυνεπισπόμενος εὖ εἴσεται, εἴτ' οὖν
 Διονύσιος ἔγραψεν τι τῶν περὶ φύσεως ἄκρων καὶ πρώτων εἴτε τις ἐλάτ-
 των εἴτε μείζων, ὡς οὐδὲν ἀκηκοὼς οὐδὲ μεμαθηκὼς ἦν ὑγιὲς ὧν ἔγραψεν
 κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον· ὁμοίως γὰρ ἂν αὐτὰ ἐσέβετο ἐμοί, καὶ οὐκ ἂν αὐτὰ 30
 ἐτόλμησεν εἰς ἀναρμοστίαν καὶ ἀπρέπειαν ἐκβάλλειν. οὔτε γὰρ ὑπομνη-
 E μάτων χάριν ἔγραψεν — οὐδὲν γὰρ δεινὸν μή τις αὐτὸ ἐπιλάθῃται, ἐὰν
 ἅπαξ τῇ ψυχῇ περιλάβῃ· πάντων γὰρ ἐν βραχυτάτοις κεῖται — φιλοτιμίας

δὲ αἰσχροῦς, εἶπερ, ἔνεκα, εἶθ' ὡς αὐτοῦ τιθέμενος εἶθ' ὡς παιδείας δὴ
μέτοχος ὢν, ἧς οὐκ ἄξιος ἦν ἀγαπῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένην. 345
εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς μιᾶς συνουσίας Διονυσίῳ τοῦτο γέγονεν, τάχ' ἂν εἶη,
γέγονεν δ' οὖν ὅπως, ἴττω Ζεὺς', φησὶν ὁ Θηβαῖος· διεξῆλθον μὲν γὰρ
5 ὡς εἰπόν τε ἐγὼ καὶ ἅπαξ μόνον, ὕστερον δὲ οὐ πρόποτε ἔτι. ἐννοεῖν δὴ δεῖ
τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέλει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὐρεῖν ὅπῃ ποτὲ γέγονεν,
τίνι πότ' αἰτία τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον πλεονάκεις τε οὐ διεξῆμεν· πό-
τερον Διονύσιος ἀκούσας μόνον ἅπαξ οὕτως εἰδέναι τε οἴεται καὶ ἱκανῶς
οἶδεν, εἴτε αὐτὸς εὐρῶν ἢ καὶ μαθῶν ἔμπροσθεν παρ' ἑτέρων, ἢ φαῦλα B
10 εἶναι τὰ λεχθέντα, ἢ τὸ τρίτον οὐ καθ' αὐτόν, μείζονα δέ, καὶ ὄντως οὐκ
ἂν δυνατὸς εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆς ζῆν ἐπιμελούμενος. εἰ μὲν γὰρ
φαῦλα, πολλοῖς μάρτυσι μαχεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν, οἱ περὶ τῶν
τοιούτων πάμπολυ Διονυσίου κυριώτεροι ἂν εἶεν κριταί· εἰ δὲ εὐρηκέναι
ἢ μεμαθηκέναι, ἄξια δ' οὖν εἶναι πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρως, πῶς ἂν,
15 μὴ θαυμαστὸς ὢν ἄνθρωπος, τὸν ἡγεμόνα τούτων καὶ κύριον οὕτως C
εὐχερῶς ἠτίμασέν ποτ' ἂν; πῶς δ' ἠτίμασεν, ἐγὼ φράζοιμ' ἂν.

Οὐ πολὺν χρόνον διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν τῷ πρόσθεν Δίωνα εἶναι
τὰ ἑαυτοῦ κεκτηῖσθαι καὶ καρποῦσθαι χρήματα, τότε οὐκέτ' εἶα τοὺς
ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς Πελοπόννησον, καθάπερ ἐπιλελησμένος
20 τῆς ἐπιστολῆς παντάπασιν· εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ Δίωτος ἀλλὰ τοῦ υἱέος, ὄν-
τος μὲν ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ κατὰ νόμους ἐπιτροπεύοντος. τὰ μὲν δὴ πεπραγ- D
μένα μέχρι τούτου ταῦτ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τούτων δὲ οὕτω γενο-
μένων ἐωράκειν τε ἐγὼ ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Διονυσίου φιλοσο-
φίας, ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλοίμην εἴτε μή. ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε
25 καὶ ἔκπλοι τῶν νεῶν· ἐδόκει δὴ χαλεπαίνειν μὲν οὐ δεῖν ἐμὲ Διονυσίῳ μᾶλ-
λον ἢ ἑμαυτῷ τε καὶ τοῖς βιασαμένοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθ-
μὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν (Od. 12, 428),

ὄφρ' ἔτι τὴν ὅλοην ἀναμετρήσαιμι Χάρουβδιν,

E

λέγειν δὲ πρὸς Διονύσιον ὅτι μοι μένειν ἀδύνατον εἶη Δίωνος οὕτω προ-
 πεπηλακισμένου. ὁ δὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ ἐδεῖτο μένειν, οὐκ οἰόμενός οἱ
 καλῶς ἔχειν ἐμὲ ἄγγελον αὐτὸν τῶν τοιούτων ἐλθεῖν ὅτι τάχος· οὐ πείθων
 346 δὲ αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. ἐγὼ γὰρ ἐν τοῖς ἀποστόλοις
 πλοίοις ἐμβὰς διενούμην πλεῖν, τεθυμωμένος πάσχειν τε οἰόμενος δεῖν, 5
 εἰ διακωλοῖμην, ὅτιοῦν, ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἠδικούμην
 δέ· ὁ δὲ οὐδέν με τοῦ καταμένειν προσιέμενον ὄρων, μηχανὴν τοῦ μείναι
 τὸν τότε ἔκπλουν μηχανᾶται τοιάνδε τινά. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρα
 λέγει πρὸς με πιθανὸν λόγον. ἔμοι καὶ σοὶ Δίων· ἔφη καὶ τὰ Δίωνος
 B ἐκποδῶν ἀπαλλαχθήτω τοῦ περὶ αὐτὰ πολλάκις διαφέρεσθαι· ποιήσω γὰρ 10
 διὰ σέ, ἔφη, Δίωσι τάδε. ἀξιῶ ἐκεῖνον ἀπολαβόντα τὰ ἑαυτοῦ οἰκεῖν μὲν
 ἐν Πελοποννήσῳ, μὴ ὡς φυγάδα δέ, ἀλλ' ὡς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἐξὸν ἀπο-
 δημεῖν, ὅταν ἐκείνῳ τε καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινῇ ξυνδοκῇ· ταῦτα
 δ' εἶναι μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί, τούτων δὲ ἐγγυητὰς γίνεσθαι σέ τε καὶ
 τοὺς σοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ἐνθάδε Δίωνος, ὑμῖν δὲ τὸ βέβαιον ἐκεῖνος 15
 C παρεχέτω. τὰ χρήματα δὲ ἃ ἂν λάβῃ, κατὰ Πελοπόννησον μὲν καὶ Ἀθή-
 νας κείσθω παρ' οἴστισιν ἂν ὑμῖν δοκῇ, καρπούσθω δὲ Δίωσι, μὴ κύριος
 δὲ ἄνευ ὑμῶν γιγνέσθω ἀνελέσθαι. ἐγὼ γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα πι-
 στεύω τούτοις χρώμενον ἂν τοῖς χρήμασιν δίκαιον γίνεσθαι περὶ ἐμέ —
 οὐ γὰρ ὀλίγα ἔσται — σοὶ δὲ καὶ τοῖς σοῖς μᾶλλον πεπίστευκα. ὄρα δὲ 20
 ταῦτα εἴ σοι ἀρέσκει, καὶ μένε ἐπὶ τούτοις τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον, εἰς δὲ
 D ὄρας ἀπιθι λαβὼν τὰ χρήματα ταῦτα· καὶ Δίωσι εὖ οἶδ' ὅτι πολλὴν χάριν
 ἔξει σοὶ διαπραξαμένῳ ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου.· τοῦτον δὲ ἐγὼ τὸν λόγον
 ἀκούσας ἐδυσχέραινον μὲν, ὅμως δὲ βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν ὑστεραίαν
 αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν. ταῦτα ξυνεθέμεθα τότε. ἔβου- 25
 λευόμην δὲ τὸ μετὰ ταῦτα κατ' ἑμαυτὸν γενόμενος, μάλα συγκεχυμένος·
 πρῶτος δ' ἦν μοι τῆς βουλῆς ἠγούμενος ὅδε λόγος. ἔφερε, εἰ διανοεῖται
 E τούτων μηδὲν ποιεῖν Διονύσιος ὢν φησιν, ἀπελθόντος δὲ μου εἰάν ἐπιστέλ-
 λῃ Δίωσι πιθανῶς αὐτός τε καὶ ἄλλοις πολλοῖς τῶν αὐτοῦ διακελευόμενος,
 ἃ νῦν πρὸς ἐμὲ λέγει, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐθελήσαντος 30
 ἃ προουκαλεῖτό με δοῦναι, ἀλλ' ὀλιγορήσαντος τῶν ἐκείνου τὸ παράπαν
 πραγμάτων, πρὸς δὲ καὶ τούτοισιν ἔτι μηδ' ἐθέλη με ἐκπέμπειν, αὐτὸς

τῶν ναυκλήρων μηδενὶ προστάτων, ἐνδείξεται δὲ πᾶσιν ῥαδίως ὡς 347
 ἄβουλῶν ἐμὲ ἐκπλεῖν, ἄρά τις ἐθελήσει με ἄγειν ναύτην ὁρμώμενον ἐκ
 τῆς Διονυσίου οἰκίας; — ὥκουν γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοισιν κακοῖς ἐν τῷ
 κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν, ὅθεν οὐδ' ἂν ὁ θυρωρὸς ἤθελέν με ἀφεῖναι
 5 μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τινος ἐντολῆς παρὰ Διονυσίου — ἂν δὲ περιμείνω
 τὸν ἐνιαυτόν, ἔξω μὲν Δίῳ ταῦτα ἐπιστέλλειν, ἐν οἷς τ' αὐτ' εἰμὶ καὶ
 ἃ πράττω· καὶ ἐὰν μὲν δὴ ποιῇ τι Διονύσιος ὧν φησιν, οὐ παντάπασιν
 ἔσται μοι καταγελάστως πεπραγμένα — τάλαντα γὰρ ἴσως ἔστιν οὐκ B
 ἔλαττον, ἂν ἐκτιμᾷ τις ὀρθῶς, ἑκατόν ἢ Δίῳ οὐσία — ἂν δ' οὖν γίγνη-
 10 ται τὰ νῦν ὑποφαίνοντα οἷα εἰκὸς αὐτὰ γίνεσθαι, ἀπορῶ μὲν ὅ τι χρήσο-
 μαι ἐμαντῷ, ὅμως δὲ ἀναγκαῖον ἴσως ἐνιαυτόν γ' ἔτι πονῆσαι καὶ ἔργοις
 ἐλέγξαι πειραῖσθαι τὰς Διονυσίου μηχανάς.' ταῦτά μοι δόξαντα, εἰς τὴν
 ὑστεραίαν εἶπον πρὸς Διονύσιον ὅτι 'δέδοκται μοι μένειν· ἀξιῶ μὴν' ἔφην
 'μὴ κύριον ἠγεῖσθαι σε Δίῳ ἐμέ, πέμπειν δὲ μετ' ἐμοῦ σὲ παρ' αὐτόν C
 15 γράμματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα, καὶ ἐρωτᾶν εἴτε ἀρκεῖ ταῦτα αὐτῷ,
 καὶ εἰ μὴ, βούλεται δὲ ἄλλ' ἅττα καὶ ἀξιοῖ, καὶ ταῦτα ἐπιστέλλειν ὅτι
 τάχιστα, σὲ δὲ νεωτερίζειν μηδέν πω τῶν περὶ ἐκεῖνον.' ταῦτα ἐρρήθη,
 ταῦτα ξυνωμολογήσαμεν, ὡς νῦν εἴρηται σχεδόν. ἐξέπλευσεν δὴ τὰ πλοῖα
 μετὰ τοῦτο, καὶ οὐκέτι μοι δυνατὸν ἦν πλεῖν, ὅτε δὴ μοι καὶ Διονύσιος
 20 ἐμνήσθη λέγων ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι δέοι Δίῳ, τὴν δ' ἡμί- D
 σειαν τοῦ υἱέος· ἔφη δὴ πωλήσειν αὐτήν, προαθείσης δὲ τὰ μὲν ἡμίσεια
 ἐμοὶ δώσειν ἄγειν, τὰ δ' ἡμίσεια τῷ παιδί καταλείψειν αὐτοῦ· τὸ γὰρ δὴ
 δικαιότατον οὕτως ἔχειν. πληγεῖς δ' ἐγὼ τῷ λεχθέντι πάνυ μὲν ὤμην
 γελοῖον εἶναι ὅτι λέγειν ἔτι, ὅμως δ' εἶπον ὅτι χρεῖη τὴν παρὰ Δίῳ
 25 ἐπιστολὴν περιμένειν ἡμᾶς καὶ ταῦτα πάλιν αὐτὰ ἐπιστέλλειν. ὁ δὲ ἐξῆς
 τούτοις πάνυ νεανικῶς ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπη τε καὶ ὅπως E
 ἤθελε καὶ οἴσισι, πρὸς ἐμὲ δὲ οὐδὲν ὄλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν, καὶ
 μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον αὖ περὶ τῶν Δίῳ πραγμάτων οὐδὲν
 ἔτι διελεγόμην· οὐδὲν γὰρ ἔτι πλέον ὤμην ποιεῖν.
 30 Μέχρι μὲν δὴ τούτων ταύτη μοι βεβοηθημένον ἐγεγόνει φιλοσοφία
 καὶ φίλοις· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐζῶμεν ἐγὼ καὶ Διονύσιος, ἐγὼ μὲν βλέπων

348 ἔξω, καθάπερ ὄρνις ποθῶν ποθεν ἀναπτέσθαι, ὁ δὲ διαμηχανώμενος τίνα
 τρόπον ἀνασοβήσοι με μηδὲν ἀποδοῦς τῶν Δίωνος· ὅμως δὲ ἔφαμεν ἑταί-
 ροί γε εἶναι πρὸς πᾶσαν Σικελίαν. τῶν δὴ μισθοφόρων τοὺς πρεσβυτέ-
 ρους Διονύσιος ἐπεχείρησεν ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν παρὰ τὰ τοῦ πα-
 τρός ἔθνη, θυμωθέντες δὲ οἱ στρατιῶται ξυνελέγησαν ἀθρόοι καὶ οὐκ 5
 ἔφασαν ἐπιτρέψειν. ὁ δ' ἐπεχείρει βιάζεσθαι κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως
 B πύλας, οἱ δ' ἐφέροντο εὐθύς πρὸς τὰ τεῖχη, παιῶνά τινα βοήσαντες βάρ-
 βαρον καὶ πολεμικόν· οὗ δὴ περιδεῆς Διονύσιος γενόμενος ἅπαντα συν-
 εχώρησεν καὶ ἔτι πλείω τοῖς τότε συλληχθεῖσι τῶν πελταστῶν. λόγος δὴ
 τις ταχὺ διηλθεν ὡς Ἡρακλείδης αἴτιος εἶη γεγονὼς πάντων τούτων· 10
 ὃν ἀκούσας ὁ μὲν Ἡρακλείδης ἐκποδῶν αὐτὸν ἔσχεν ἀφανῆ, Διονύσιος δὲ
 C ἐζήτει λαβεῖν, ἀπορῶν δέ, Θεοδότην μεταπεμφάμενος εἰς τὸν κῆπον —
 ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ τότε περιπατῶν — τὰ μὲν οὖν ἄλλα
 οὔτ' οἶδα οὔτ' ἤκουον διαλεγομένων, ἃ δὲ ἐναντίον εἶπεν Θεοδότης ἐμοῦ
 πρὸς Διονύσιον, οἶδά τε καὶ μέμνημαι. Ἡράκλειδον γάρ ἔφη Διονύσιον 15
 ἐγὼ πείθω τουτονί, ἐὰν ἐγὼ γένωμαι δεῦρο Ἡρακλείδην κομίσει δυνατὸς
 ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῷ τῶν νῦν γεγονότων, ἂν ἄρα
 μὴ δόξη δεῖν αὐτὸν οἰκεῖν ἐν Σικελίᾳ, τὸν τε υἱὸν λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα
 D ἀξιῶ εἰς Πελοπόννησον ἀποπλεῖν, οἰκεῖν τε βλάπτοντα μηδὲν Διονύσιον
 ἐκεῖ, καρπούμενον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμφάμην μὲν οὖν καὶ πρότερον 20
 αὐτόν, μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν, ἂν τ' οὖν ἀπὸ τῆς προτέρας μεταπομπῆς
 ἂν τε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ὑπακούσῃ μοι· Διονύσιον δὲ ἀξιῶ καὶ δέομαι, ἂν τις
 ἐντυγχάνῃ Ἡρακλείδῃ ἐὰν τ' ἐν ἀγρῷ ἐὰν τ' ἐνθάδε, μηδὲν ἄλλο αὐτῷ
 E φλαῦρον γίνεσθαι, μεταστῆναι δ' ἐκ τῆς χώρας, ἕως ἂν ἄλλο τι Διονύ-
 σίῳ δόξη. ταῦτα ἔφη ἰσχυροῦς; λέγων πρὸς τὸν Διονύσιον. ἰσχυροῦς 25
 μηδ' ἂν πρὸς τῆ σῆ ἔφη φανῆ οἰκία, πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ τὰ
 νῦν εἰρημένα. τῆ δὴ μετὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δειλῆς Εὐρύβιος καὶ Θεο-
 δότης προσηλθέτην μοι σπουδῆ τεθορυβημένῳ θαυμαστῶς, καὶ Θεοδό-
 τῆς λέγει· Ἡράκλειδον, ἔφη παρῆσθα χθὲς οἷς περὶ Ἡρακλείδου Διονύ-
 σιος ὠμολόγει πρὸς ἐμὲ καὶ σέ; πῶς δὲ οὐκ; ἔφην. νῦν τοίνυν ἢ δ' ὅς 30
 περιθέουσιν πελτασταὶ λαβεῖν Ἡρακλείδην ζητοῦντες, ὁ δὲ εἶναί πη ταύτη
349 κινδυνεύει· ἀλλ' ἡμῖν ἔφη συνακολούθησον πρὸς Διονύσιον ἀπάσῃ
 μηχανῇ. ὠχόμεθα οὖν καὶ εἰσῆλθομεν παρ' αὐτόν, καὶ τῷ μὲν ἐστάτην
 σιγῇ δακρύνοντε, ἐγὼ δὲ εἶπον· οἶδε πεφόβηνται μή τι σὺ παρὰ τὰ χθὲς

ὁμολογημένα ποιήσης περὶ Ἡρακλείδην νεώτερον· δοκεῖ γάρ μοι ταύτη
 πη γεγονέναι φανερός ἀποτετραμμένος· ὁ δὲ ἀκούσας ἀνεφλέχθη τε καὶ
 παντοδαπὰ χρώματα ἤκεν, οἷ' ἂν θυμούμενος ἀφείη· προσπεσὼν δ' αὐτῷ
 ὁ Θεοδότης, λαβόμενος τῆς χειρὸς ἐδάκρυσέν τε καὶ ἰκέτευεν μηδὲν τοιοῦ- B
 5 τον ποιεῖν, ὑπολαβὼν δ' ἐγὼ παραμυθούμενος ἑθάρρει, Θεοδότα, ἔφην,
 ὄυ γὰρ τολμήσει Διονύσιος παρὰ τὰ χθρὲς ὁμολογημένα ἄλλα ποτὲ δοῶν·
 καὶ ὃς ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, σοί' ἔφη ἐγὼ οὔτε τι σμι-
 κρὸν οὔτε μέγα ὁμολόγησα· ἢ τὸν τοὺς θεοὺς, ἦν δ' ἐγὼ, σύ γε, ταῦτα ἂ
 σοῦ νῦν οὔτος δεῖται μὴ ποιεῖν· καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀποστρεφόμενος ὠχό-
 10 μην ἔξω. τὸ μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἐκνήγει τὸν Ἡρακλείδην, Θεοδότης δὲ C
 ἀγγέλους πέμπων Ἡρακλείδην φεύγειν διεκελεύετο. ὁ δὲ ἐκπέμψας Τει-
 σίαν καὶ πελταστάς διώκειν ἐκέλευε· φθάνει δέ, ὡς ἐλέγετο, Ἡρακλείδης
 εἰς τὴν Καρχηδονίῳν ἐπικράτειαν ἐκφυγὼν ἡμέρας σμικροῦ τιμι μέρει.
 Τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἢ πάλαι ἐπιβουλή Διονυσίῳ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ
 15 Δίῳνος χρήματα ἔδοξεν ἔχθρας λόγον ἔχειν ἂν πρὸς με πιθανόν, καὶ πρῶ-
 τον μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκπέμπει με, εὐρὼν πρόφασιν ὡς τὰς γυναῖ- D
 κας ἐν τῷ κήπῳ, ἐν ᾧ κατόκουν ἐγὼ, δέοι θῦσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον·
 ἔξω δὴ με παρ' Ἀρχεδήμῳ προσέταπτεν τὸν χρόνον τοῦτον μείναι. ὄντος
 δ' ἐμοῦ ἐκεῖ, Θεοδότης μεταπεμφάμενός με πολλὰ περὶ τῶν τότε πραχθέν-
 20 των ἠγανάκτει καὶ ἐμέμφετο Διονυσίῳ· ὁ δ' ἀκούσας ὅτι παρὰ Θεοδότην
 εἶην εἰσεληλυθώς, πρόφασιν αὖ ταύτην ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ διαφορᾶς
 ποιούμενος, ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν, πέμψας τινὰ ἠρώτα με εἰ ξυγγιγνοίμην E
 ὄντως μεταπεμφαμένου με Θεοδότου. καὶ γὰρ ἑγὼ ἑπαντάπασιν ἔφην· ὁ δὲ
 ἐκέλευε τοίνυν ἔφη σοὶ φράζειν ὅτι καλῶς οὐδαμῇ ποιεῖς Δίῳνα καὶ τοὺς
 25 Δίῳνος φίλους αἰεὶ περὶ πλείονος αὐτοῦ ποιούμενος· ταῦτ' ἐρρήθη, καὶ
 οὐκέτι μετεπέμψατό με εἰς τὴν οἴκησιν πάλιν, ὡς ἤδη σαφῶς Θεοδότου
 μὲν ὄντος μου καὶ Ἡρακλείδου φίλου, αὐτοῦ δ' ἐχθροῦ, καὶ οὐκ εὐνοεῖν
 ὤφετό με, ὅτι Δίῳνι τὰ χρήματα ἔρρει παντελῶς. ὤκουν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο
 ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μισθοφόροις· προσιόντες δὲ μοι ἄλλοι τε καὶ 350
 30 οἱ τῶν ὑπηρεσιῶν ὄντες Ἀθήνηθεν, ἐμοὶ πολῖται, ἀπήγγελλον ὅτι διαβεβλη-

μένος εἶην ἐν τοῖς πελτασταῖς καὶ μοί τινες ἀπειλοῖεν, εἴ που λήφονταί με, διαφθερεῖν. μηχανῶμαι δὴ τινα τοιάνδε σωτηρίαν. πέμπω παρ' Ἀρχύτην καὶ τοὺς ἄλλους φίλους εἰς Τάραντα, φράζων ἐν οἷς ὦν τυγχάνω· οἱ δὲ
 B πρόφασίν τινα πρεσβείας πορισάμενοι παρὰ τῆς πόλεως πέμπουσιν τρι-
 ακόντορόν τε καὶ Λαμίσκον αὐτῶν ἕνα, ὃς ἐλθὼν ἐδεῖτο Διονυσίου περὶ 5
 ἐμοῦ, λέγων ὅτι βουλοίμην ἀπιέναι, καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν. ὁ δὲ
 ξυνομολόγησεν καὶ ἀπέπεμψεν ἐφόδια δούς, τῶν Δίωτος δὲ χρημάτων
 οὔτ' ἐγὼ τι ἀπῆτουν οὔτε τις ἀπέδωκεν.

Ἐλθὼν δὲ εἰς Πελοπόννησον εἰς Ὀλυμπίαν, Δίωνα καταλαβὼν θεωροῦν-
 τα, ἠγγελλον τὰ γεγονότα· ὁ δὲ τὸν Δία ἐπιμαρτυράμενος εὐθὺς παρήγγελ- 10
 C λεν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις παρασκευάζεσθαι τιμωρεῖ-
 σθαι Διονύσιον, ἡμᾶς μὲν ξεναπατίας χάριν — οὕτω γὰρ ἔλεγέν τε καὶ
 ἐνόει — αὐτὸν δ' ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς. ἀκούσας δ' ἐγὼ τοὺς μὲν
 φίλους παρακαλεῖν αὐτὸν ἐκέλευον, εἰ βούλοιντο· 'ἐμὲ δ'' εἶπον ὅτι 'σὺ
 μετὰ τῶν ἄλλων βία τινὰ τρόπον σύσσιτον καὶ συνέστιον καὶ κοινωνὸν 15
 ἱερῶν Διονυσίῳ ἐποίησας, ὃς ἴσως ἠγεῖτο διαβαλλόντων πολλῶν ἐπιβου-
 D λεύειν ἐμὲ μετὰ σοῦ ἑαυτῷ καὶ τῇ τυραννίδι, καὶ ὁμῶς οὐκ ἀπέκτεινεν,
 ἠδέσθη δέ. οὔτ' οὖν ἠλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν οὐδενί, κοινός τε
 ὑμῖν εἶμι, ἂν ποτέ τι πρὸς ἀλλήλους δεηθέντες φιλίας ἀγαθόν τι ποιεῖν
 βουληθῆτε· κακὰ δὲ ἕως ἂν ἐπιθυμῆτε, ἄλλους παρακαλεῖτε.' ταῦτα 20
 εἶπον μεμισηκῶς τὴν περὶ Σικελίαν πλάνην καὶ ἀτυχίαν· ἀπειθοῦντες
 δὲ καὶ οὐ πειθόμενοι ταῖς ὑπ' ἐμοῦ διαλλάξεσι πάντων τῶν νῦν γεγονό-
 των κακῶν αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο αὐτοῖς, ὧν, εἰ Διονύσιος ἀπέδωκεν τὰ
 E χρήματα Δίῳ ἢ καὶ παντάπασι κατηλλάγη, οὐκ ἂν ποτε ἐγένετο οὐδέν,
 ὅσα γε δὴ τὰνθρώπινα — Δίωνα γὰρ ἐγὼ καὶ τῷ βούλεσθαι καὶ τῷ δύνα- 25
 σθαι κατεῖχον ἂν ῥαδίως — νῦν δὲ ὀρμήσαντες ἐπ' ἀλλήλους κακῶν
 351 πάντα ἐμπεπλήκασιν. καίτοι τὴν γε αὐτὴν Δίῳ εἶχεν βούλησιν ἦνπερ ἂν
 ἐγὼ φαίην δεῖν ἐμὲ καὶ ἄλλον, ὅστις μέτριος, περὶ τε τῆς αὐτοῦ δυνάμεως

καὶ φίλων καὶ περὶ πόλεως τῆς αὐτοῦ διανοοῖτ' ἂν εὐεργετῶν ἐν δυνάμει
καὶ τιμαῖσιν γενέσθαι τὰ μέγιστα ἐν ταῖς μεγίσταις. ἔστιν δὲ οὐκ ἂν τις
πλούσιον ἑαυτὸν ποιήσῃ καὶ ἑταίρους καὶ πόλιν, ἐπιβουλεύσας καὶ ξυν-
ωμότας συναγαγὼν, πένης ὦν καὶ ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν, ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς
5 τὰς ἡδονὰς ἠττημένος, εἶτα τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀποκτείνας, B
ἐχθροὺς καλῶν τούτους, διαφορῇ τὰ τούτων χρήματα καὶ τοῖς συνεργοῖς
τε καὶ ἑταίροις παρακελεύηται ὅπως μηδεὶς αὐτῷ ἐγκαλῆ πένης φάσκων
εἶναι· ταῦτόν δὲ καὶ τὴν πόλιν ἂν οὕτω τις εὐεργετῶν τιμᾶται ὑπ' αὐτῆς,
τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανεμῶν, ἢ μεγάλης
10 προεστῶς πόλεως καὶ πολλῶν ἀρχούσης ἐλαττόνων, τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὰ
τῶν σμικροτέρων χρήματα διανέμῃ μὴ κατὰ δίκην. οὕτω μὲν γὰρ οὔτε C
Δίων οὔτε ἄλλος ποτὲ οὐδεὶς ἐπὶ δύναμιν ἐκὼν εἴσιν ἀλιτηριώδη ἑαυτῶ
τε καὶ γένει εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον, ἐπὶ πολιτείαν δὲ καὶ νόμων κατασκευῆν
τῶν δικαιοτάτων τε καὶ ἀρίστων, οὗ τι δι' ὀλιγίστων θανάτων καὶ φυγῶν
15 γιγνομένην· ἃ δὴ Δίων νῦν πράττων, προτιμήσας τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ
δρᾶσαι πρότερον, διευλαβούμενος δὲ μὴ παθεῖν, ὅμως ἔπταισεν ἐπ' ἄκρον
ἐλθὼν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν, θαυμαστὸν παθῶν οὐδέν. ὅσιος γὰρ D
ἄνθρωπος ἀνοσίων πέρι, σώφρων τε καὶ ἔμφρων, τὸ μὲν ὅλον οὐκ ἂν
ποτε διαψευσθεῖη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι, κυβερνήτου δὲ ἀγαθοῦ
20 πάθος ἂν ἴσως οὐ θαυμαστὸν εἰ πάθοι, ὃν χειμῶν μὲν ἐσόμενος οὐκ ἂν
πάνυ λάθοι, χειμῶνων δὲ ἐξαίσιον καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος λάθοι
τ' ἂν καὶ λαθὼν κατακλύσειεν βία. ταῦτόν δὲ καὶ Δίωνα ἔσφηλεν· κακοὶ
μὲν γὰρ ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες, ὅσον δὲ ὕψος ἀμα- E
θίας εἶχον καὶ τῆς ἄλλης μοχθηρίας τε καὶ λαιμαργίας, ἔλαθον, ᾧ δὴ
25 σφαλεῖς κεῖται, Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ.

Τὰ δὴ μετὰ τὰ νῦν ῥηθέντα ἃ ξυμβουλεύω, σχεδὸν εἴρηται τέ μοι καὶ 352
εἰρήσθω· ὦν δ' ἐπανέλαβον ἔνεκα τὴν εἰς Σικελίαν ἀφιξιν τὴν δευτέραν,
ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξέ μοι ῥηθῆναι δεῖν διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν
γενομένων. εἰ δ' ἄρα τινὶ τὰ νῦν ῥηθέντα εὐλογώτερα ἐφάνη καὶ προφάσεις
30 πρὸς τὰ γενόμενα ἰκανὰς ἔχειν ἔδοξέν τω, μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ ἰκανῶς εἴη
τὰ νῦν εἰρημένα.

H'

B Πλάτων τοῖς Δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἑταίροις εὖ πράττειν.

Ἄ δ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε ὄντως, πειράσομαι ταῦθ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελεῖν. ἐλπίζω δὲ οὐχ ὑμῖν μόνοις συμβουλεύ-
C σειν τὰ συμφέροντα, μάλιστα γὰρ μὴν ὑμῖν, καὶ δευτέροις πᾶσιν τοῖς ἐν 5
Συρακούσαις, τρίτοις δὲ ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις, πλὴν εἴ τις
αὐτῶν ἀνοσιουργὸς γέγονεν· ταῦτα γὰρ ἀνίατα καὶ οὐκ ἂν ποτέ τις αὐτὰ
ἐκνήφειεν. νοήσατε δὲ ἃ λέγω νῦν.

Ἔσθ' ὑμῖν κατὰ Σικελίαν πᾶσαν λελυμένης τῆς τυραννίδος πᾶσα μάχη
περὶ αὐτῶν τούτων, τῶν μὲν βουλομένων ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν, 10
τῶν δὲ τῆς τυραννίδος ἀποφυγῆ τέλος ἐπιθεῖναι. συμβουλή δὴ περὶ
D τῶν τοιούτων ὀρθῆ δοκεῖ ἐκάστοτε τοῖς πολλοῖς εἶναι ταῦτα συμβουλεύειν
δεῖν ἃ τοὺς μὲν πολεμίους ὡς πλεῖστα κακὰ ἐξεργάσεται, τοὺς δὲ φίλους
ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ· τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥᾶδιον πολλὰ κακὰ δρῶντα τοὺς ἄλλους
μὴ οὐ καὶ πάσχειν αὐτὸν πολλὰ ἕτερα. δεῖ δὲ οὐ μακρὰν ἐλθόντας ποι 15
τὰ τοιαῦτα ἐναργῶς ἰδεῖν, ἀλλ' ὅσα νῦν γέγονεν τῆδε αὐτοῦ περὶ Σικελίαν,
τῶν μὲν ἐπιχειρούντων δρᾶν, τῶν δὲ ἀμύνασθαι τοὺς δρῶντας· ἃ κἂν
E ἄλλοις μυθολογοῦντες ἱκανοὶ γίγνοισθ' ἂν ἐκάστοτε διδάσκαλοι. τούτων
μὲν δὴ σχεδὸν οὐκ ἀπορία· τῶν δὲ ὅσα γένοιτ' ἂν ἢ πᾶσιν συμφέροντα
ἐχθροῖς τε καὶ φίλοις ἢ ὅτι σμικρότατα κακὰ ἀμφοῖν, ταῦτα οὔτε ῥᾶδιον 20
ὄρᾶν οὔτε ἰδόντα ἐπιτελεῖν, εὐχῆ δὲ προσέοικεν ἢ τοιαύτη συμβουλή τε
καὶ ἐπιχείρησις τοῦ λόγου. ἔστω δὴ παντάπασιν μὲν εὐχή τις — ἀπὸ γὰρ
353 θεῶν χρῆ πάντα ἀρχόμενον αἰεὶ λέγειν τε καὶ νοεῖν — ἐπιτελής δ' εἴη
σημαίνουσα ἡμῖν τοιόνδε τινὰ λόγον.

Νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδόν, ἐξ οὗπερ γέγονεν ὁ πόλεμος, συγ- 25
γένεια ἄρχει μία διὰ τέλους, ἣν ποτε κατέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐς
ἀπορίαν ἐλθόντες τὴν ἅπασαν, τόθ' ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἔσχατος Σικε-
λία τῆς τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Καρχηδονίων ἀνάστατον ὅλην ἐκβαρβαρωθεῖσαν
γενέσθαι. τότε γὰρ εἶλοντο Διονύσιον μὲν ὡς νέον καὶ πολεμικὸν ἐπὶ τὰς
B τοῦ πολέμου προεπούσας αὐτῶ πράξεις, σύμβουλον δὲ καὶ προεσβύτερον 30

Ἰππαρίνον, ἐπὶ σωτηρία τῆς Σικελίας αὐτοκράτορας, ὡς φασιν, τυράν-
 νους ἐπονομάζοντες. καὶ εἴτε δὴ θείαν τις ἠγεῖσθαι βούλεται τύχην καὶ
 θεὸν εἴτε τὴν τῶν ἀρχόντων ἀρετὴν εἴτε καὶ τὸ ξυναμφοτέρον μετὰ τῶν
 τότε πολιτῶν τῆς σωτηρίας αἰτίαν συμβῆναι γενομένην, ἔστω ταύτη ὅπη
 5 τις ὑπολαμβάνει· σωτηρία δ' οὖν οὕτως συνέβη τοῖς τότε γενομένοις.
 τοιούτων οὖν αὐτῶν γεγονότων, δίκαιόν που τοῖς σώσασιν πάντα χάριν C
 ἔχει· εἰ δέ τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἢ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς πόλεως
 δωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας τὰς μὲν ἔχει, τὰς δὲ τινέτω. τίνες
 οὖν δὴ δίκαι ἀναγκαίως ὀρθαὶ γίνονται· ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς;
 10 εἰ μὲν ῥαδίως ὑμεῖς ἀποφυγεῖν οἰοί τ' ἦτε αὐτοὺς καὶ ἄνευ μεγάλων κιν-
 δύνων καὶ πόνων, ἢ ἄκεῖνοι ἐλεῖν εὐπετῶς πάλιν τὴν ἀρχήν, οὐδ' ἂν συμ-
 βουλεύειν οἷόν τ' ἦν τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι· νῦν δ' ἐννοεῖν ὑμᾶς ἀμ- D
 φοτέρους χρεῶν καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἐκάτεροι γεγό-
 νατε τοῦ νῦν οἶεσθαι σχεδὸν αἰεὶ τινος σμικροῦ ἐπιδεεῖς εἶναι τὸ μὴ πάντα
 15 κατὰ νοῦν πράττειν, καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ σμικρὸν τοῦτο μεγάλων καὶ μυ-
 ρίων κακῶν αἴτιον ἐκάστοτε συμβαίνει γιγνόμενον, καὶ πέρασ οὐδέν ποτε
 τελεῖται, ξυνάπτει δὲ αἰεὶ παλαιὰ τελευτῆ δοκοῦσα ἀρχῇ φρομένη νέα,
 διολέσθαι δ' ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου κινδυνεύσει καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν
 καὶ τὸ δημοτικὸν γένος, ἥξει δέ, ἐάνπερ τῶν εἰκότων γίγνηται τι καὶ E
 20 ἀπενκτῶν, σχεδὸν εἰς ἐρημίαν τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς Σικελία πᾶσα, Φοι-
 νίκων ἢ Ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἰς τινα δυναστείαν καὶ κράτος. τούτων δὴ
 χρὴ πάση προθυμίᾳ πάντας τοὺς Ἕλληνας τέμνειν φάρμακον. εἰ μὲν δὴ τις
 ὀρθότερον ἄμεινόν τ' ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ ῥηθησομένου, ἐνεγκῶν εἰς τὸ
 μέσον ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθείη. ὁ δὲ μοι φαίνεται πῆ τὰ νῦν, ἐγὼ 54
 25 πειράσομαι πάση παρηρησία καὶ κοινῶ τινι δικαίῳ λόγῳ χρώμενος δηλοῦν.
 λέγω γὰρ δὴ διαιτητοῦ τινα τρόπον διαλεγόμενος ὡς δυοῖν, τυραννεύσαντί
 τε καὶ τυραννευθέντι, ὡς ἐνὶ ἐκατέρῳ παλαιὰν ἐμὴν συμβουλίην· καὶ
 νῦν δὲ ὁ γ' ἐμὸς λόγος ἂν εἴη ξύμβουλος τυράννω παντὶ φεύγειν μὲν τοῦ-
 νομά τε καὶ τοῦργον τοῦτο, εἰς βασιλείαν δέ, εἰ δυνατόν εἴη, μεταβαλεῖν.
 30 δυνατόν δέ, ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς Λυκοῦργος, ὃς ἰδὼν B
 τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν Ἄργει καὶ Μεσσήνῃ ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων

δύναμιν ἀφικομένους καὶ διαφθείραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκα-
 τέρους ἑκατέραν, δείσας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα καὶ γένους, φάρμακον
 ἐπήνεγκεν τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν καὶ τὸν τῶν ἐφόρων δεσμὸν τῆς βασι-
 λικῆς ἀρχῆς σωτήριον, ὥστε γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετ' εὐκλείας σώζε-
 C σθαι, νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐκ 5
 ἀνθρωποὶ τύραννοὶ νόμων. ὁ δὴ καὶ νῦν οὐμὸς λόγος πᾶσιν παρακελεύεται,
 τοῖς μὲν τυραννίδος ἐφιεμένοις ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως
 πεινῶντων εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων, εἰς βασιλέως δ' εἶδος
 πειρᾶσθαι μεταβάλλειν καὶ δουλεῦσαι νόμοις βασιλικοῖς, τὰς μεγίστας
 τιμὰς κεκτημένους παρ' ἐκόντων τε ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων· τοῖς δὲ 10
 D δὴ ἐλεύθερα διώκουσιν ἡθῆ καὶ φεύγουσιν τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὄν
 κακόν, εὐλαβεῖσθαι ξυμβουλεύοιμ' ἂν μὴ ποτε ἀπληστία ἐλευθερίας ἀκαί-
 ρου τινὸς εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα ἐμπέσωσιν, ὁ δὲ διὰ τὴν ἄγαν ἀναρ-
 χίαν οἱ τότε ἔπαθον, ἀμέτρῳ ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι. οἱ γὰρ πρὸ
 Διονυσίου καὶ Ἰππαρίνου ἀρξάντων Σικελιωῦται τότε ὡς ᾤοντο εὐδαιμό- 15
 νως ἔζων, τρυφῶντές τε καὶ ἅμα ἀρχόντων ἄρχοντες· οἱ καὶ τοὺς δέκα
 E στρατηγούς κατέλευσαν βάλλοντες τοὺς πρὸ Διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα
 κρίναντες, ἵνα δὴ δουλεύοιεν μηδενὶ μήτε σὺν δίκῃ μήτε νόμῳ δεσπότη,
 ἐλεύθεροὶ δ' εἶεν πάντῃ πάντως· ὅθεν αἱ τυραννίδες ἐγένοντο αὐτοῖς. δου-
 λεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρα πάγκακον, ἔμμετρος 20
 δὲ οὐσα πανάγαθον· μετρία δὲ ἢ θεῶ δουλεία, ἄμετρος δὲ ἢ τοῖς ἀνθρώ-
 355 ποῖς· θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσιν νόμος, ἄφροσιν δὲ ἡδονή. τούτων δὴ
 ταύτῃ πεφυκότων, ἃ ξυμβουλεύω Συρακοσίοις πᾶσιν, φράζειν παρακελεύο-
 μαι τοῖς Δίωνος φίλοις ἐκείνου καὶ ἐμὴν κοινήν ξυμβουλήν· ἐγὼ δὲ ἑρμη-
 νεύσω ἃ ἐκεῖνος ἔμπνοος ὢν καὶ δυνάμενος εἶπεν ἂν νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίν' οὖν 25
 δὴ, τις ἂν εἴποι, λόγον ἀποφαίνεται ἡμῖν περὶ τῶν νῦν παρόντων ἢ Δίωνος
 ξυμβουλή; τόνδε.

Ἐδέξασθε, ὦ Συρακόσιοι, πάντων πρῶτον νόμους οἵτινες ἂν ὑμῖν φαίνων-

ται μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον τρέφοντες τὰς γνώμας ὑμῶν B
 μετ' ἐπιθυμίας, ἀλλ' ὄντων τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος ἔτι δὲ χρημάτων,
 τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἐντιμοτάτην ποιοῦντες, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ σώ-
 ματος, ὑπὸ τῆς τῆς ψυχῆς κειμένην, τρίτην δὲ καὶ ὑστάτην τὴν τῶν χρη-
 5 μάτων τιμὴν, δουλεύουσιν τῷ σώματι τε καὶ ψυχῇ. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπερ-
 γαζόμενος θεσμὸς νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος, ὅντως εὐδαίμονας
 ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους· ὁ δὲ τοὺς πλουσίους εὐδαίμονας ὀνομάζων λό- C
 γος αὐτός τε ἄθλιος, γυναικῶν καὶ παίδων ὧν λόγος ἄνους, τοὺς πειθο-
 μένους τε ἀπεργάζεται τοιούτους. ὅτι δ' ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ παρακελεύομαι,
 10 εἰάν γεύσησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νόμων, ἔργω γνώσεσθε· ἢ δὴ βιά-
 σανος ἀληθεστάτη δοκεῖ γίνεσθαι τῶν πάντων πέρι. δεξάμενοι δὲ τοὺς
 τοιούτους νόμους, ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ οὔτε κρατεῖτε
 ἱκανῶς οὔτ' αὖ διαφερόντως κρατεῖσθε, δίκαιον ἂν ἴσως καὶ ξυμφέρον D
 γίγνοιτο ὑμῖν πᾶσιν μέσον τεμεῖν, τοῖς τε φεύγουσιν τῆς ἀρχῆς τὴν χαλε-
 15 πότητα ὑμῖν καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶσιν τυχεῖν, ὧν οἱ πρόγονοι
 [τότε], τὸ μέγιστον, ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων τοὺς Ἕλληνας, ὥστ' ἐξεῖναι
 περὶ πολιτείας νῦν ποιεῖσθαι λόγους· ἔρρουσι δὲ τότε οὔτε λόγος οὔτ' ἐλ-
 πὶς ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῆ οὐδαμῶς. νῦν οὖν τοῖς μὲν ἐλευθερία γιγνέσθω
 μετὰ βασιλικῆς ἀρχῆς, τοῖς δὲ ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλική, δεσποζόντων E
 20 νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, ἂν τι παράνομον
 πράττωσιν· ἐπὶ δὲ τούτοις ξύμπασιν ἀδόλω γνώμη καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν
 βασιλέα στήσασθε, πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν υἱὸν χαρίτων ἔνεκα διπτῶν, τῆς
 τε παρ' ἐμοῦ καὶ τῆς παρὰ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς — ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ βαρβάρων
 ἠλευθέρωσεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὴν πόλιν, ἐγὼ δὲ ἀπὸ τυράννων νῦν δὲ, 356
 25 ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ὑμεῖς γεγονάτε — δεύτερον δὲ δὴ ποιεῖσθε βασιλέα
 τὸν τῷ μὲν ἐμῷ πατρὶ ταῦτὸν κεκτημένον ὄνομα, υἱὸν δὲ Διονυσίου, χάριν
 τῆς τε δὴ νῦν βοηθείας καὶ ὀσίου τρόπου· ὃς γενόμενος τυράννου πατρὸς

ἐκὼν τὴν πόλιν ἐλευθεροῖ, τιμὴν αὐτῷ καὶ γένει ἀείζωον ἀντὶ τυραννίδος
 ἐφημέρου καὶ ἀδίκου κτώμενος. τρίτον δὲ προκαλεῖσθαι χρὴ βασιλέα γίγνε-
 σθαι Συρακουσῶν, ἐκόντα ἐκούσης τῆς πόλεως, τὸν νῦν τοῦ τῶν πολεμίων
 B ἄρχοντα στρατοπέδου, Διονύσιον τὸν Διονυσίου, εἰάν ἐθέλῃ ἐκὼν εἰς
 βασιλέως σχῆμα ἀπαλλάττεσθαι, δεδιῶς μὲν τὰς τύχας, ἐλεῶν δὲ πα- 5
 τρίδα καὶ ἱερῶν ἀθεραπευσίαν καὶ τάφους, μὴ διὰ φιλονεικίαν πάντως
 πάντα ἀπολέσῃ βαρβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος. τρεῖς δ' ὄντας βασιλέας,
 εἴτ' οὖν τὴν Λακωνικὴν δύναμιν αὐτοῖς δόντες εἴτε ἀφελόντες καὶ ξυνομο-
 λογησάμενοι, καταστήσεσθε τρόπῳ τινὶ τοιῷδε, ὃς εἴρηται μὲν καὶ πρό-
 C τερον ὑμῖν, ὅμως δ' ἔτι καὶ νῦν ἀκούετε. εἰάν ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ 10
 Διονυσίου τε καὶ Ἰππαρίνου ἐπὶ σωτηρίᾳ Σικελίας παύσασθαι τῶν νῦν
 παρόντων κακῶν, τιμὰς αὐτοῖς καὶ γένει λαβόντες εἰς τε τὸν ἔπειτα καὶ
 τὸν νῦν χρόνον, ἐπὶ τούτοις καλεῖτε, ὥσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέσβεις
 οὓς ἂν ἐθελήσωσιν κυρίους ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν — εἴτε τινὰς
 αὐτόθεν εἴτε ἔξωθεν εἴτε ἀμφοτέρω — καὶ ὁπόσους ἂν συγχωρήσωσιν· 15
 D τούτους δ' ἐλθόντας νόμους μὲν πρῶτον θεῖναι καὶ πολιτείαν τοιαύτην,
 ἐν ἧ βασιλέας ἀρμόττει γίγνεσθαι κυρίους ἱερῶν τε καὶ ὄσων ἄλλων πρέ-
 πει τοῖς γενομένοις ποτὲ εὐεργέταις, πολέμου δὲ καὶ εἰρήνης ἄρχοντας
 νομοφύλακας ποιήσασθαι ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ πέντε μετὰ τε δήμου
 καὶ βουλῆς. δικαστήρια δὲ ἄλλα μὲν ἄλλων, θανάτου δὲ καὶ φυγῆς τοὺς 20
 τε πέντε καὶ τριάκοντα ὑπάρχειν· πρὸς τούτοις τε ἐκλεκτοὺς γίγνεσθαι
 E δικαστὰς ἐκ τῶν νῦν αἰεὶ περυσινῶν ἀρχόντων, ἕνα ἀφ' ἐκάστης τῆς ἀρχῆς
 τὸν ἄριστον δόξαντ' εἶναι καὶ δικαιοτάτον· τούτους δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυ-
 τὸν δικάζειν ὅσα θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ μεταστάσεως τῶν πολιτῶν·
 βασιλέα δὲ τῶν τοιούτων δικῶν μὴ ἐξεῖναι δικαστὴν γίγνεσθαι, καθάπερ 25
 357 ἱερέα φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμοῦ καὶ φυγῆς.

Ταῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν διανοήθη γίγνεσθαι καὶ νῦν διανοοῦμαι, καὶ
 τότε κρατήσας τῶν ἐχθρῶν μεθ' ὑμῶν, εἰ μὴ ξενικαὶ ἐρινύες ἐκώλυσαν,
 κατέστησα ἂν ἤπερ καὶ διανοοῦμην, καὶ μετὰ ταῦτα Σικελίαν ἂν τὴν ἄλλην,
 εἶπερ ἔργα ἐπὶ νῶ ἐγίγνετο, κατόκισα, τοὺς μὲν βαρβάρους ἦν νῦν ἔχουσιν 30
 ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν

τυραννίδα, τοὺς δ' ἔμπροσθεν οἰκητὰς τῶν Ἑλληνικῶν τόπων εἰς τὰς Β
 ἀρχαίας καὶ πατρῶας οἰκήσεις κατοικίσας· ταῦτα δὲ ταῦτα καὶ νῦν πᾶσιν
 συμβουλεύω κοινῇ διανοηθῆναι καὶ πράττειν τε καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταύ-
 τας τὰς πράξεις πάντας, τὸν μὴ ἠθέλοντα δὲ πολέμιον ἠγεῖσθαι κοινῇ.
 5 ἔστιν δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα· ἃ γὰρ ἐν δυοῖν τε ὄντα ψυχαῖν τυγχάνει καὶ
 λογισαμένοις εὐρεῖν βέλτιστα ἐτοίμως ἔχει, ταῦτα [δὲ] σχεδὸν ὁ κρίνων
 ἀδύνατα οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω δὲ τὰς δύο τήν τε Ἰππαρίνου τοῦ Διονυσίου C
 υἱέος καὶ τήν τοῦ ἔμοῦ υἱοῦ· τούτοις γὰρ ξυνομολογησάντων τοῖς γε ἄλ-
 λοις Συρακουσίοις οἶμαι πᾶσιν ὅσοιπερ τῆς πόλεως κήδονται ξυνδοκεῖν.
 10 ἀλλὰ θεοῖς τε πᾶσιν τιμὰς μετ' εὐχῶν δόντες, τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ
 θεῶν πρόειπε, πείθοντες καὶ προκαλούμενοι φίλους καὶ διαφόρους μαλακῶς
 τε καὶ πάντως μὴ ἀποστήτε, πρὶν ἂν τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν λεχθέντα, οἷον
 ὄνειρατα θεῖα ἐπιστάντα ἐγρηγοροῦσιν, ἐναργῆ τε ἐξεργάσησθε τελεσθέντα D
 καὶ εὐτυχῆ.

15

Θ'

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ Ἀρχιππον καὶ Φιλωνίδην, τήν τε ἐπιστολήν
 φέροντες ἦν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας, καὶ ἀπαγγέλλοντες τὰ παρὰ σοῦ. τὰ μὲν E
 οὖν πρὸς τήν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο — καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς
 20 ἦν ἐργώδη — τὰ δὲ παρὰ σοῦ διηλθον ἡμῖν, λέγοντες ὑποδυσφορεῖν σε ὅτι
 οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας ἀπολυθῆναι. ὅτι μὲν οὖν ἠδιστόν
 ἔστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἔλοιτο τοιαῦτα 358
 πράττειν οἷα καὶ σύ, σχεδὸν παντὶ δῆλον· ἀλλὰ κάκεῖνο δεῖ σε ἐνθυμεῖ-
 σθαι, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέγονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως
 25 ἡμῶν τὸ μὲν τι ἢ πατρὶς μερίζεται, τὸ δὲ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δὲ οἱ λοι-
 ποὶ φίλοι, πολλὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδονται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμ-
 βάνουσι. καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινὰ, ἄτοπον ἴσως
 τὸ μὴ ὑπακούειν· ἅμα γὰρ ξυμβαίνει καὶ χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις

B ἀνθρώποις, οἳ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἰκανῶς, Ἐχεκράτους δὲ καὶ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἔξομεν καὶ διὰ σέ καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρονίωνα καὶ δι' αὐτὸν τὸν νεανίσκον.

I'

5

Πλάτων Ἀριστοδώρῳ εὖ πράττειν.

C Ἀκούω Δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἐταῖρον εἶναι τέ σε νῦν καὶ γεγονέναι διὰ παντός, τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον· τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινότητος 10 κομψότητος οἶμαι προσαγορεύων ὀρθῶς ὀνομάζειν. ἀλλ' ἔρρωσό τε καὶ μένε ἐν τοῖς ἡθεσιν οἷσπερ καὶ νῦν μένεις.

IA'

D Πλάτων Λαοδάμαντι εὖ πράττειν.

Ἐπέστειλα μὲν σοι καὶ πρότερον ὅτι πολὺ διαφέρει πρὸς ἅπαντα ἃ 15 λέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι σε Ἀθήναζε· ἐπειδὴ δὲ σὺ φῆς ἀδύνατον εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτερον, εἰ δυνατόν ἐμὲ ἀφικέσθαι ἢ Σωκράτη, ὥσπερ ἐπέστειλας. νῦν δὲ Σωκράτης μὲν ἐστὶν περὶ ἀσθένειαν τὴν τῆς στραγγου-
 E ρίας, ἐμὲ δὲ ἀφικόμενον ἐνταῦθα ἀσχημον ἂν εἴη μὴ διαπράξασθαι ἐφ' ἅπερ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ δὲ ταῦτα γενέσθαι ἂν οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω — 20 δι' ἃ δέ, μακρᾶς ἐτέρας δέοιτ' ἂν ἐπιστολῆς ἣτις πάντα διεξίῃ — καὶ ἅμα οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἰκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν οἷα ἅπαντᾶ, καὶ νῦν πάντα κινδύνων ἐν
 359 ταῖς πορείαις ἐστὶ μεστά. συμβουλευσαί μέντοι ἔχω σοί τε καὶ τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ, φησὶν Ἡσίοδος (fr. 324 Merkelbach — 25 West), δόξαι ἂν εἶναι 'φαῦλον, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι'. εἰ γὰρ οἴονται ὑπὸ

νόμων θέσεως καὶ ὄντινων εὖ ποτε πόλιν ἂν κατασκευασθῆναι ἄνευ τοῦ εἶναι τινα κύριον ἐπιμελούμενον ἐν τῇ πόλει τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης, ὅπως ἂν ἦ σώφρων τε καὶ ἀνδρική δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὀρθῶς διανοοῦνται. τοῦτο δ' αὖ, εἰ μὲν εἰσιν ἤδη ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἀρχῆς ταύτης, 5 γένοιτ' ἂν· εἰ δ' ἐπὶ τὸ παιδεῦσαι δεῖ τινος, οὔτε ὁ παιδεύσων οὔτε B οἱ παιδευθησόμενοι, ὡς ἐγὼ οἶμαι, εἰσὶν ὑμῖν, ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὐχεσθε. καὶ γὰρ σχεδόν τι καὶ αἱ ἔμπροσθεν πόλεις οὕτω κατεσκευάσθησαν, καὶ ἔπειτα εὖ ᾤκησαν, ὑπὸ ξυμβάσεων πραγμάτων μεγάλων καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πράξεις γενομένων, ὅταν ἐν 10 τοιούτοις καιροῖς ἀνὴρ καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἐγγένηται μεγάλην δύναμιν ἔχων· τὸ δ' ἔμπροσθεν αὐτὰ προθυμείσθαι μὲν χρὴ καὶ ἀνάγκη, δια- C νοεῖσθαι μὲντοι αὐτὰ οἷα λέγω, καὶ μὴ ἀνοηταίνειν οἰομένους τι ἐτοίμως διαπράξασθαι. εὐτύχει.

IB'

15 Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Τὰ μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόνθ' ὑπομνήματα θαυμαστῶς ὡς ἄσμενοί τε ἐλάβομεν καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἠγάσθημεν ὡς ἐνὶ μάλιστα, καὶ ἔδοξεν ἡμῖν D εἶναι ὁ ἀνὴρ ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων· λέγονται γὰρ δὴ οἱ ἄνδρες οὗτοι μύριοι εἶναι — οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαομέδοντος ἐξαναστάντων 20 Τρώων — ἄνδρες ἀγαθοί, ὡς ὁ παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα, περὶ ὧν ἐπέστειλας, ἱκανῶς μὲν οὐπω ἔχει, ὡς δὲ ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέσταλκά σοι· περὶ δὲ τῆς φυλακῆς ἀμφοτέρω συμφωνοῦμεν, ὥστ' οὐδὲν δεῖ παρακελεύεσθαι. E

(ἀντιλέγεται ὡς οὐ Πλάτωνος.)

II'

360

Πλάτων Διονυσίῳ τυράννῳ Συρακουσῶν εὖ πράττειν.

Αρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα ξύμβολον ὅτι παρ' ἐμοῦ ἔστιν.
 τοὺς Λοκρούς ποθ' ἔστιῶν νεανίσκους, πόρρω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ,
 ἀνέστης παρ' ἐμὲ καὶ φιλοφρονοῦμενος εἶπες εὖ τι ῥῆμα ἔχον, ὡς ἔμοιγε
 B ἐδόκεις καὶ τῷ παρακατακειμένῳ — ἦν δ' οὗτος τῶν καλῶν τις — ὃς τότε
 εἶπεν· ἦ που πολλά, ὦ Διονύσιε, εἰς σοφίαν ὠφελῆ ὑπὸ Πλάτωνος· σὺ
 δ' εἶπες· καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐπεὶ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπέμψεως, ὅτι
 μετεπεμψάμην αὐτόν, δι' αὐτὸ τοῦτο εὐθύς ὠφελήθην· τοῦτ' οὖν δια-
 σωστέον, ὅπως ἂν ἀξάνηται αἰεὶ ἡμῖν ἢ ἀπ' ἀλλήλων ὠφέλεια. καὶ ἐγὼ
 νῦν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευάζων, τῶν τε Πυθαγορείων πέμπω σοι καὶ τῶν
 διαιρέσεων, καὶ ἄνδρα, ὥσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε, ὃ γε σὺ καὶ Αρχύτης,
 C εἶπερ ἦκει παρὰ σε Αρχύτης, χρῆσθαι δύναισθ' ἂν. ἔστι δὲ ὄνομα μὲν
 Ἐλίκων, τὸ δὲ γένος ἐκ Κυζίκου, μαθητῆς δὲ Εὐδόξου καὶ περὶ πάντα τὰ
 ἐκείνου πάνυ χαριέντως ἔχων· ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν τῷ
 ξυγγέγονεν καὶ Πολυξένῳ τῶν Βρύσσωνός τινι ἐταίρων. ὃ δὲ σπάνιον ἐπὶ
 τούτοις, οὔτε ἄχαρίς ἔστιν ἐντυχεῖν οὔτε κακοήθει ἔοικεν, ἀλλὰ μᾶλλον
 ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης δόξειεν ἂν εἶναι. δεδιὼς δὲ λέγω ταῦτα, ὅτι ὑπὲρ ἄν-
 D θρώπου δόξαν ἀποφαίνομαι, οὐ φαύλου ζῶου ἀλλ' εὐμεταβόλου, πλήν
 πάνυ ὀλίγων τινῶν καὶ εἰς ὀλίγα· ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου φοβούμενος καὶ
 ἀπιστῶν ἐσκόπουν αὐτὸς τε ἐντυγχάνων καὶ ἐπυνθανόμην τῶν πολιτῶν
 αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν φλαῦρον ἔλεγεν τὸν ἄνδρα. σκόπει δὲ καὶ αὐτὸς
 καὶ εὐλαβοῦ. μάλιστα μὲν οὖν, ἂν καὶ ὀπωστιοῦν σχολάζης, μάνθανε
 E παρ' αὐτοῦ καὶ τᾶλλα φιλοσόφει· εἰ δὲ μή, ἐκδίδαξαί τινα, ἵνα κατὰ
 σχολὴν μανθάνων βελτίων γίγνη καὶ εὐδοξῆς, ὅπως τὸ δι' ἐμὲ ὠφελείσθαι
 σοι μὴ ἀνιῆ. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτη.

361 Περὶ δὲ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμπειν σοι, τὸν μὲν Απόλλω ἐποιησά-
 μην τε καὶ ἄγει σοι Λεπτίνης, νέου καὶ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ· ὄνομα δ' ἔστιν
 αὐτῷ Λεωχάρης. ἕτερον δὲ παρ' αὐτῷ ἔργον ἦν πάνυ κομψόν, ὡς ἐδόκει·
 ἐπριάμην οὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι, ὅτι μου ἐπεμελεῖτο

καὶ ὑγιαίνοντος καὶ ἀσθενοῦντος ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ σοῦ. δὸς οὖν αὐτῇ, ἂν
 μή τι σοὶ ἄλλο δόξη. πέμπω δὲ καὶ οἴνου γλυκέος δώδεκα σταμνία τοῖς
 παισὶ καὶ μέλιτος δύο. ἰσχάδων δὲ ὕστερον ἤλθομεν τῆς ἀποθέσεως, τὰ B
 δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη· ἀλλ' αὐθις βέλτιον ἐπιμελησόμεθα. περὶ
 5 δὲ φυτῶν Λεπτίνης σοὶ ἐρεῖ.

Ἀργύριον δ' εἰς ταῦτα ἔνεκά τε τούτων καὶ εἰσφορῶν τινων εἰς τὴν
 πόλιν ἔλαβον παρὰ Λεπτίνου, λέγων ἅ μοι ἐδόκει εὐσχημονέστατα ἡμῖν
 εἶναι καὶ ἀληθῆ λέγειν, ὅτι ἡμέτερον εἶη δ' εἰς τὴν ναῦν ἀναλώσαμεν τὴν
 Λευκαδίαν, σχεδὸν ἑκκαίδεκα μναῖ· τοῦτ' οὖν ἔλαβον, καὶ λαβὼν αὐτός τε C
 10 ἐχρησάμην καὶ ὑμῖν ταῦτα ἀπέπεμψα. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο περὶ χρημάτων
 ἄκουε ὡς σοὶ ἔχει, περὶ τε τὰ σὰ τὰ Ἀθήνησιν καὶ περὶ τὰ ἐμά. ἐγὼ τοῖς
 σοῖς χρήμασιν, ὥσπερ τότε σοὶ ἔλεγον, χρήσομαι καθάπερ τοῖς τῶν ἄλ-
 λων ἐπιτηδείων, χρῶμαι δὲ ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ
 δίκαια ἢ εὐσχήμονα ἐμοί τε δοκεῖ καὶ παρ' οὗ ἂν λαμβάνω. ἐμοὶ δὴ τοιοῦ-
 15 τον νῦν ξυμβέβηκεν. εἰσὶ μοι ἀδελφιδῶν θυγατέρες τῶν ἀποθανουσῶν
 τότε ὅτ' ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην, σὺ δ' ἐκέλευες, τέτταρες, ἢ μὲν νῦν ἐπί- D
 γαμος, ἢ δὲ ὀκταέτις, ἢ δὲ σμικρὸν πρὸς τρισὶν ἔτεσιν, ἢ δὲ οὐπω ἐνιαυ-
 σία. ταύτας ἐκδοτέον ἐμοί ἐστιν καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς ἂν ἐγὼ ἐπι-
 βιωῶ· αἷς δ' ἂν μή, χαιρόντων. καὶ ὧν ἂν γένωνται οἱ πατέρες αὐτῶν ἐμοῦ
 20 πλουσιώτεροι, οὐκ ἐκδοτέον· τὰ δὲ νῦν αὐτῶν ἐγὼ εὐπορώτατος, καὶ τὰς
 μητέρας δὲ αὐτῶν ἐγὼ ἐξέδωκα καὶ μετ' ἄλλων καὶ μετὰ Δίωνος. ἢ μὲν E
 οὖν Σπενσίπῳ γαμεῖται, ἀδελφῆς οὖσα αὐτῷ θυγάτηρ. δεῖ δὴ ταύτη
 οὐδὲν πλέον ἢ τριάκοντα μνῶν· μέτραι γὰρ αὗται ἡμῖν προῖκες. ἔτι δὲ
 εἴαν ἢ μήτηρ τελευτήσῃ ἢ ἐμή, οὐδὲν αὖ πλείονος ἢ δέκα μνῶν δέοι ἂν εἰς
 25 τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου. καὶ περὶ ταῦτα τὰ μὲν ἐμά ἀναγκαῖα σχεδόν τι
 ἐν τῷ νῦν ταῦτά ἐστιν· εἴαν δὲ τι ἄλλο γίγνηται ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα
 διὰ τὴν παρὰ σὲ ἀφιξίν, ὥσπερ τότε ἔλεγον δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν διαμάχε-
 σθαι ὅπως ὡς ὀλίγιστον γένηται τὸ ἀνάλωμα, δ' δ' ἂν μὴ δύνωμαι, σὴν
 εἶναι τὴν δαπάνην.

362

30 Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν σῶν αὖ χρημάτων τῶν Ἀθήνησιν τῆς
 ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν εἴαν τι δέη ἐμὲ ἀναλίσκειν εἰς χορηγίαν ἢ τι
 τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοὶ ξένος οὐδεὶς ὅστις δώσει, ὡς ὠόμεθα, ἔπει(τα) καὶ
 ἂν τι σοὶ αὐτῷ διαφέρῃ μέγα, ὥστε ἀναλωθὲν μὲν ἤδη ὄνῃσαι, μὴ ἀν-
 αλωθὲν δὲ ἀλλ' ἐγχρονισθὲν ἕως ἂν τις παρὰ σοῦ ἔλθῃ, βλάψαι, πρὸς τῷ

χαλεπῶ τὸ τοιοῦτόν σοί ἐστιν καὶ αἰσχρόν. ἐγὼ γὰρ δὴ ταῦτά γε ἐξήτασα,
 B παρ' Ἀνδρομήδῃ τὸν Αἰγινήτην πέμπας Ἐραστον, παρ' οὗ ἐκέλευες τοῦ
 ὑμετέρου ξένου, εἴ τι δεοίμην, λαμβάνειν, βουλόμενος καὶ ἄλλα μείζονα
 ἢ ἐπέστελλες πέμπειν. ὁ δὲ εἶπεν εἰκότα καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον
 ἀναλώσας τῷ πατρί σου μόλις κομίσαιτο, καὶ νῦν σμικρὰ μὲν δοίῃ ἄν, 5
 πλείω δὲ οὐ. οὕτω δὴ παρὰ Λεπτίνου ἔλαβον· καὶ τοῦτό γε ἄξιον ἐπαι-
 νέσαι Λεπτίνην, οὐχ ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι προθύμως, καὶ τὰ ἄλλα περὶ σέ
 C καὶ λέγων καὶ πράττων, ὅτι οἴός τ' ἦν ἐπιτήδειος φανερός ἦν. χρηὴ γὰρ
 δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰναντία τούτων ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὅποιός τις ἂν
 ἕκαστος ἐμοὶ φαίνεται περὶ σέ. τὸ δ' οὖν περὶ τῶν χρημάτων ἐγὼ σοι 10
 παρορησιάσομαι· δίκαιον γάρ, καὶ ἅμα ἐμπείρως ἔχων τῶν παρὰ σοὶ λέ-
 γοιμ' ἄν. οἱ προσαγγέλλοντες ἐκάστοτέ σοι, ὅτι ἂν οἴωνται ἀνάλωμα
 εἰσαγγέλλειν, οὐκ ἐθέλουσιν προσαγγέλλειν, ὡς δὴ ἀπεχθνησόμενοι· ἔθιζε
 D οὖν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκαζε φράζειν καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα· σὲ γὰρ δεῖ εἰδέ-
 ναι τε τὰ πάντα κατὰ δύναμιν καὶ κριτὴν εἶναι καὶ μὴ φεύγειν τὸ εἰδέναι. 15
 πάντων γὰρ ἄριστόν σοι ἔσται πρὸς τὴν ἀρχήν· τὰ γὰρ ἀναλώματα ὀρθῶς
 ἀναλισκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα πρὸς τε τὰλλα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν
 τῶν χρημάτων κτῆσιν καὶ σὺ δὴ φῆς ἀγαθὸν εἶναι καὶ φήσεις. μὴ οὖν σε
 διαβαλλόντων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες· τοῦτο
 E γὰρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι, δοκεῖν δυσσύμβολον εἶναι. 20
 Τὰ μετὰ ταῦτα περὶ Δίωνος λέγοιμ' ἄν. τὰ μὲν ἄλλ' οὕτω ἔχω λέγειν,
 πρὶν ἂν παρὰ σοῦ ἔλθωσιν αἱ ἐπιστολαί, ὡσπερ ἔφησ· περὶ μέντοι ἐκείνων,
 ὧν οὐκ εἶας μεμνησθαι πρὸς αὐτόν, οὔτε ἐμνήσθην οὔτε διελέχθην,
 ἐξεπειρώμην δὲ εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥαδίως οἴσει γιγνομένων, καί μοι ἐδό-
 κει οὐκ ἠρέμα ἂν ἄχθεσθαι εἰ γίγνοιτο. τὰ δὲ ἄλλα περὶ σέ καὶ λόγῳ καὶ 25
 ἔργῳ μέτριός μοι δοκεῖ εἶναι Δίων.

363 Κρατίνῳ τῷ Τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐμῷ δ' ἐταίρῳ, θώρακα δωρησώ-
 μεθα ὀπλιτικὸν τῶν μαλακῶν τῶν πεζῶν, καὶ ταῖς Κέβητος θυγατράσι
 χιτώνια τρία ἑπταπήχη, μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν Ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν
 Σικελικῶν τῶν λινῶν. ἐπιεικῶς δὲ γινώσκεις τοῦνομα Κέβητος· γεγραμ- 30
 μένος γὰρ ἐστιν ἐν τοῖς Σωκρατείοις λόγοις μετὰ Σιμμίου Σωκράτει
 διαλεγόμενος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ, ἀνὴρ πᾶσιν ἡμῖν οἰκειός τε καὶ
 εὖνους.

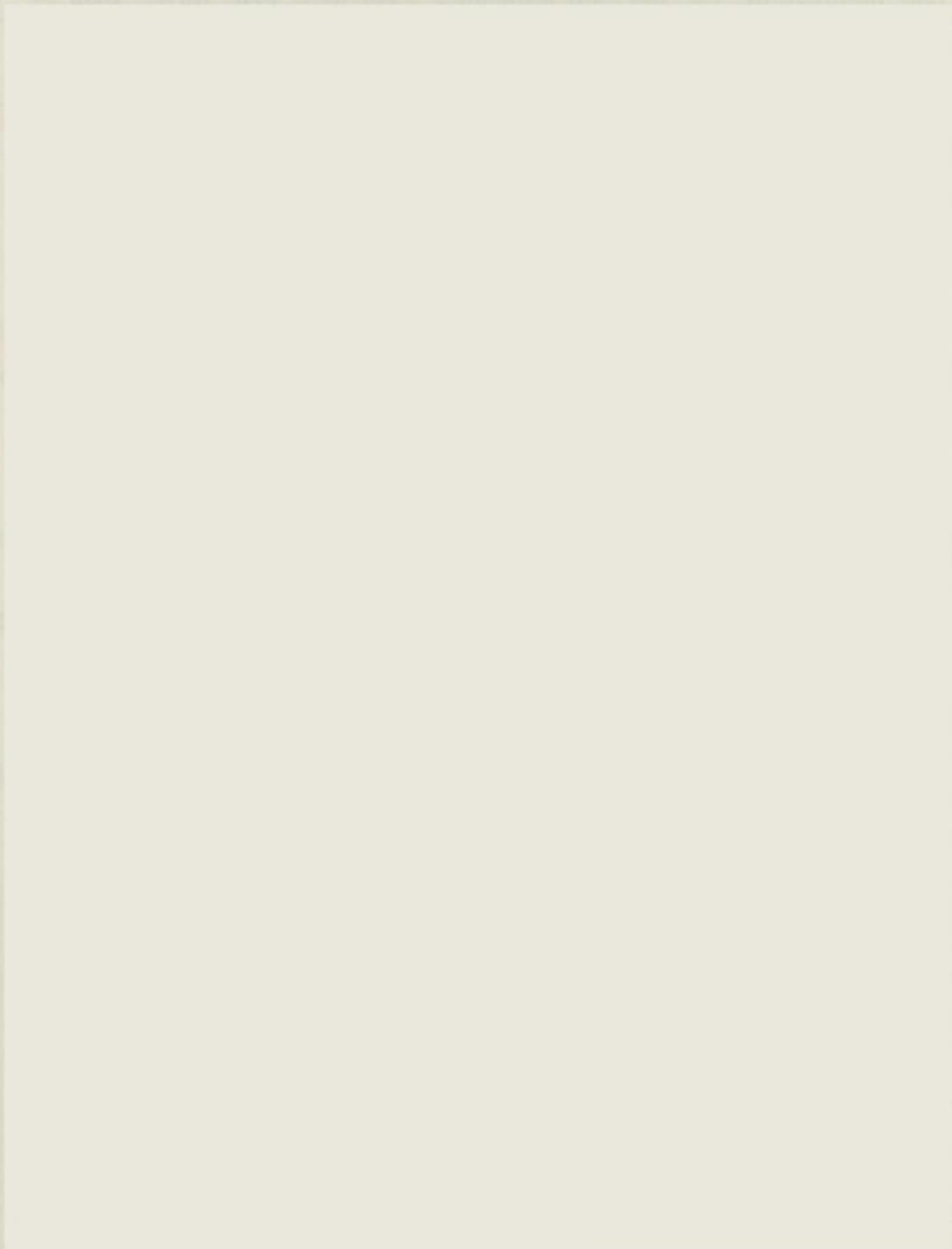
Περὶ δὲ δὴ τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς, ὅσας τε ἂν ἐπιστέλλω B
 σπουδῇ καὶ ὅσας ἂν μὴ, οἶμαι μὲν σε μεμνησθαι, ὅμως δ' ἐννόει καὶ πάνυ
 πρόσεχε τὸν νοῦν· πολλοὶ γὰρ οἱ κελεύοντες γράφειν, οὓς οὐ ῥάδιον φανε-
 ρῶς διωθεισθαι. τῆς μὲν γὰρ σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς ἄρχει, θεοὶ δὲ
 5 τῆς ἥττον.

Οἱ πρέσβεις καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι, καὶ εἰκός· πάνυ γὰρ προθύμως
 σὲ πανταχοῦ καὶ ἐμὲ ἐγκωμιάζουσιν, καὶ οὐχ ἥκιστα Φίλαγρος, ὃς τότε
 τὴν χεῖρα ἤσθενει. καὶ Φιλαίδης παρὰ βασιλέως ἤκων τοῦ μεγάλου ἔλεγεν C
 περὶ σοῦ· εἰ δὲ μὴ πάνυ μακρᾶς ἐπιστολῆς ἦν, ἔγραφα ἂν ἃ ἔλεγεν, νῦν
 10 δὲ Λεπτίνου πυνθάνου.

Ἄν τὸν θώρακα ἢ ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπης, ἂν μὲν αὐτὸς τῷ βούλῃ,
 εἰ δὲ μὴ, Τηρίλλῳ δός· ἔστι δὲ τῶν αἰεὶ πλεόντων, ἡμέτερος ἐπιτήδειος
 καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν χαρίεις. Τείσωνος δ' ἔστιν κηδεστής, ὃς
 τότε ὄθ' ἡμεῖς ἀπεπλέομεν ἐπολιανόμεν.

Ἐρρωσο καὶ φιλοσόφει καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπου τοὺς νεωτέρους, καὶ D
 τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ πρόσταττε τοῖς τε ἄλλοις καὶ
 Ἀριστοκρίτῳ, εἴαν τις παρ' ἐμοῦ λόγος ἢ ἐπιστολὴ ἢ παρὰ σέ, ἐπιμελεῖ-
 σθαι ὅπως ὡς τάχιστα σὺ αἰσθῆ, καὶ ὑπομιμνήσκειν σε ἵνα ἐπιμελῆ τῶν
 ἐπισταλέντων. καὶ νῦν Λεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσης,
 20 ἀλλ' ὡς τάχιστα ἀπόδος, ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοῦτον ὀρῶντες προθυμό-
 τεροι ὦσιν ἡμῖν ὑπηρετεῖν.

Ἰατροκλῆς, ὁ μετὰ Μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος ἀφεθείς ὑπ' ἐμοῦ, πλεῖ E
 νῦν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' ἐμοῦ· ἔμμισθον οὖν πού αὐτὸν κατάστη-
 σον ὡς ὄντα σοι εὖνον, καὶ ἂν τι βούλῃ, αὐτῷ χρῶ. καὶ τὴν ἐπιστολὴν
 25 ἢ αὐτὴν ἢ εἰ ὑπόμνημα αὐτῆς σῶζεται, καὶ αὐτὸς ἴσθι.

14. Mai 2014

Hinweise

Signatur 60.8°1642	Stck. 14
-----------------------	-------------

RS	Bub 1	AK 4.04.86
	Titelaufn. [Handwritten]	AKB 4,4

FK

7 Grind. lit. 10.4. 1P

Bio K	Bild K
-------	--------

(SWK)

Sonderstandort	Signum	Ausleihervermerk Präsenz-nutzung
----------------	--------	--

